la humanitat

Any IV — Núm. 1.049 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dissabte, 6 de juliol del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya llevat la vall d'Aran on el cel es presenta cobert, per la resta del país domina bon temps de cel completament serè.

Els vents són del N. i bufen amb un xic de força per l'Empordà i camp de Tarragona.

GOVERN LERROUX-GIL ROBLES

Fou llegit, a les Corts, el projecte de reforma constitucional

Guió del moment

AL MES QUE FA DEU...

Des que foren dissoltes les Corts Constituents en les circumstàncies sobrerament conegudes i amb les conseqüències per al país l'abast de les quals cada u, a la dreta i a l'esquerra, ha pogut comprovar, ni per un instant no s'ha pogut afermar la normalitat constitucional. Durant aquest bienni que tan precises i peculiars característiques presenta, els estats d'excepció s'han anat succeint

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Els anys de la il·legalitat declarada de la Dictadura de Primo de Rivera respongueren a una manera i a un concepte de la legalitat que segons com es mira consagraven un sistema de fer com si es governés un país des del punt de vista d'un grup d'audaços en situació de minoria. Però, ¿què dir del present? No tenim altra possibilitat que recollir dades, reflexos d'estats d'ànims,

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Naturalment, el Govern Lerroux-Gil Robles presentà a les Corts la proposta d'una nova pròrroga del règim d'excepció

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

La pròrroga de l'estat d'excepció fou acordada. Ens hi referíem ja ahir. No sense protesta i escàndol de les oposicions, cada dia més representatives dels sentiments majoritaris del país. La cosa curiosa del debat entaulat a aquest respecte, ha estat l'absència del Govern del banc blau, una vegada iniciada la discussió. Impertèrrit, el malcarat senyor Marraco que no és diputat, en la soletat del banc del Govern, aguantà les envestides de les oposicions i hagué de produir-se amb les rèpliques acostumades que ornamenten el seu caràcter d'aragonès. Adhuc es disposava a votar sense que passés pel seu enteniment la raó de delicadesa i de llei que obliga el silenci als ministres que no són diputats, mentre no es debaten assumptes relatius al Departament que regeixen.

Les oposicions, el senyor Pasqual Leone, Santaló i Lara, feren veure al Govern llur estupor davant del fet d'una nova pròrroga dels estats d'excepció posats en vigència —guerra i prevenció— que contrasten violentament amb els rampells del senyor Gil Robles quan proclama que el país està amb ells en tot i per tot.

No és aquesta la millor manera de provar-ho. Les oposicions perdran el temps. En la reunió dels quatre —Lerroux, Gil Robles, Martínez de Velasco i don Melquíades, que contra el que podria creure's encara viu— havia estat pres en ferm l'acord d'allargar el règim excepcional per un mes més, i quan vencés el termini, per tot l'estiu, d'acord amb la Comissió Permanent de la Diputació de les Corts. Asseguraren els quatre capitostos que havien tractat de la llei electoral i d'altres projectes de tasca legislativa. Del que es va tractar principalment fou del que hem dit primer car ningú no pot creure a aquestes altures que el Govern i els seus recolzadors es sentin atacats de l'escrúpol de deixar els camins oberts per tal que el poble digui la seva paraula en unes eleccions.

Persones sensates addictes a la situació política present, no amaguen el temor que el cop de timó cap a l'esquerra iniciat amb tanta força per l'opinió del país no impossibiliti l'eficàcia d'una acció governamental d'esquerres desenrotllada normalment, si les coses segueixen pels camins en què es troben.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

La reforma constitucional

Manuel Azaña i Indalecio Prieto opinen...

Madrid, 5. — Sobre la reforma constitucional han opinat els senyors Manuel Azaña i Indalecio Prieto.

El senyor Manuel Azaña:

—El meu partit de «Izquierda Republicana» declara que s'oposa a la reforma de la Constitució per raons de fons, per quant el projecte tendeix a desvirtuar el contingut polític de la llei constitucional, fent retrocedir la de l'Estat a això que podia ésser en els temps de la monarquia parlamentària, i per raons d'oportunitat i de procedència.

La contesa per a la reforma constitucional servirà per a produir divisions en el camp republicà i per a esmussar l'acció reformadora de la República, que més que pensar en retrocessos està obligada a aplicar àmpliament els principis consignats en la seva Constitució.

Una nova Assemblea constituent, quan encara el règim està en els seus primers passos, és un perill, de la gravetat del qual molts no es donarien compte fins que se'n toquessin les conseqüències.

De les primeres Corts Constituents s'obtingué una labor útil i s'esquivaren tots els riscos als quals està exposada una Assemblea d'aquest tipus, en virtut de l'entusiasme de tots i de la confiança en l'esdevenidor de la República.

Amb les experiències passades i la irritació actual de l'esperit públic és gairebé segur que les segones Corts Constituents es negaran a mantenir-se en els termes de moderació als quals es subjectaren les primeres, i qualsevol que fos l'orientació que prenguessin, hi sortiria perdent l'estabilitat del règim i molt probablement la normalitat en els mètodes de govern.

El senyor Indalecio Prieto:

—La reforma constitucional és greu en el seu origen, gravíssima en el seu designi o insensata per l'instant en què es planteja. La Constitució, que ja anteriorment havia estat objecte d'evidentíssimes vulneracions, fou de fet denunciada mesos abans. Aleshores es presentaren, com a fruit de l'experiència, conclusions que no es desviaven ni un milímetre d'altres que oírem en les Corts Constituents com a resum de determinats criteris personals, que en topar amb el parer de la majoria determinà la primera crisi del Govern provisional de la República. Aquest origen dóna al projecte que ara ha sortit a la llum de manera oficial una gravetat extraordinària; però encara és major la què comporta el designi que es persegueix, i que no consisteix en una reforma sempre per a retocar la Constitució, sinó en desmedullarla, arrencant-li el seu contingut substancial, és a dir, tot allò que, a part les diferències formals quant al règim, la distingeixen de la Constitució monàrquica. Sobre tan excepcionals circumstàncies culmina la insensatesa que suposa el moment elegit per a plantejar un tan gran problema quan encara no està liquidada una revolució.

La pacificació d'esperits

EQUITAT

Dies enrera el governador de València destituí l'alcalde de Sueca perquè en uns balcons d'aquella població, el dia del pas de Gil Robles camí del camp de Mestalla, apareguéren uns cartells amb allusions contra el ministre de la Guerra. De manera que, en aquest cas, es fa responsable un alcalde d'uns cartells que han fet aparició en un local de la població, com si el President de la Corporació municipal hagués de tenir la responsabilitat del que s'anomena ordre públic i fins de les idees polítiques dels seus conciutadans.

No fem més que remarcar el fet, per a subratllar aquest altre. L'alcalde d'una important població gallega, amb motiu de la festivitat catòlica dita del Corpus, publicà un ban en el qual es diuen coses com aquesta, reproduïdes textualment:

«En honor al Santísimo Sacramento, que está por encima de todas las disidencias pueblerinas y muy por encima del desmedido egoísmo particularísimo, ruego a todos los vecinos de la villa que contribuyan al mayor esplendor de la fiesta del Corpus, asistiendo a todos los actos religiosos y a la tradicional procesión, adecentando sus casas, plazas y calles, cubriéndolas con flores, espadañas y mirtos y engalanando sus balcones y ventanas con la bandera nacional y gallega; honrando así al Santísimo Sacramento nos honramos a nosotros mismos.

Por todo os quedará eternamente agradecido el más humilde ciudadano y actualmente alcalde, que tanto se honra en representaros.»

Això és un ban d'un alcalde dintre la República, la Constitució de la qual diu que l'Estat no té religió oficial.

¡Que sapiguem, encara no ha estat destituït l'alcalde en qüestió!

EL PAS DELS "TRAIDORS"

Còrdova, 5. — El periòdic de Còrdova «El Defensor», referint-se al pas del President i ex-consellers, senyors Companys, Comorera i Lluhí, per Còrdova, camí de presidi, va publicar un escrit de grollers insults: «El paso de los traidores».

L'escrit ha produït indignació entre els elements d'esquerra i el periòdic «Agora» es fa eco d'aquesta indignació i publica un article de fons contra aquella publicació cavernícola.

Ajornament per dificultats

La projectada assemblea d'alcaldes i consellers municipals suspesos i sense causa pendent

Els alcaldes suspesos que signaren la sollicitud adreçada al governador general per a poder celebrar el dia 7 de juliol, a Barcelona, una assemblea d'alcaldes i consellers municipals de Catalunya suspesos i sense causa pendent, amb la finalitat de «deliberar sobre els drets de reintegració als càrrecs corresponents que els atorga la legislació vigent i realitzar una acció comuna que permeti aconseguir pels mitjans legals aquesta finalitat», han acordat, davant la imminència d'aquesta data i estar encara l'acte pendent d'autorització, ajornar-lo, i assenyalar, en principi, el dia 14, per a la seva celebració, sempre que com confien, donada la naturalesa justa de la petició i l'aspecte de reclamació legal que enclou, sigui degudament atesa la sollicitud de referència.

En aquest cas afirmatiu, tots els que puguin considerar-se afectats per l'acte que es projecta, s'hauran de considerar invitats per les notes que publicarà la premsa diària.

Reportatges de LA HUMANITAT

Llegiu, avui, a la pàg. 4

L'autora de «Manuela» ha estat unes hores a Barcelona

Demà:

Presons de Catalunya: REUS

NOTES VALENCIANES

Una bona informació del "Full Oficial"

EL MITING RADICAL

(Crònica del nostre corresponsal, Albert A. Carbó)

València, 5. — La Ceda ha passat per València. Als carrers ha deixat el record desagradable d'una concentració de forces de Guàrdia civil i Assalt.

Infinitat de comentaris s'han fet sobre la quantitat més o menys nombrosa dels assistents als actes celebrats i organitzats per «Derecha Regional Valenciana, amb el vist i plau d'Acció Popular. Hem llegit uns comentaris de l'enviat especial del «Full Oficial», i, en veritat, ens hem atabalat. Els «dos-cents mil de què tan orgullosament parla aquest «Full», potser sí que hi eren a València. Ara, que hem d'advertir al senyor redactor del «Full» que si el diumenge, a la tarda, hagués pogut donar un passeig per les platges s'hauria adonat de la gran quantitat de forasters arribats en camions, que prenien tranquil·lament el bany a costes d'una concentració «monstre».

No seria convenient que silenciéssim un detall. L'enviat del «Full» sap ben bé que la Plaça de Braus no era plena. Si mal no recordo, crec haver estat junt amb aquest senyor en l'acte i per cert prenent unes notes tranquil·lament a la tribuna de «personalitats» (ja que a la de periodistes no es podia sentir el discurs) i d'haver emprat dues o tres cadires per al millor acomodament. Tampoc no deu ignorar que quan començà a parlar el Sr. Lucia la plaça era buida en els «tendidos» 9 a l'11. I exactament tota aquella part en la qual donava el sol, a l'arena. Per al que respecta al camp de Mestalla, ha de saber el «Full» que les tribunes eren plenes. No així els passadissos i les grades que donen enfront de la tribuna central. A més a més ha de saber també l'enviat especial que les tres torres que sostenien els escuts del País Valencià, estaven col·locades al damunt mateix de la graderia. Per tant, cal comptar els llocs que deixaren d'ocupar-se. I per si amb això no en té prou, direm que els dos angles, el marcador, i l'entrada, que dóna al mateix angle, eren buits completament. Ja s'encarregaren les Joventuts de controlar severament la presa de fotografies. De totes maneres, no pogué evitar-se que fos treta una placa, que reproduïm, per a major ilustració, aquí mateix. I per si encara no té prous detalls direm que la col·locació de cadires era més àmplia i més gran que el dia 26.

No volem insistir. Ens cansaríem de donar detalls. Arribaren a un punt els forasters que de la terra de Castella vingueren, que fins i tot volien viatjar en els tramvies sense pagar bitllet. Cas que es va donar a la línia del Cabanyal i del qual podem respondre. Els bons cedistes no estaven disposats a pagar l'import del seu viatge perquè—segons ells—ho tenien tot pagat.

I ara repetim una vegada més: La Ceda fracassà diumenge. Nosaltres érem els primers a creure que ompliria mitja València, si era precís. Ara podem assegurar el contrari. Malgrat haver emprat nombrosos camions (com és sabut, està prohibit l'ús d'aquests per al transport de viatgers), la «Derecha Regional Valenciana» no aconseguí veure els llocs on el míting se celebrava, plens. Ara, que el «Full» mediti, si és que encara no ha rectificat en la seva consciència, l'equivocació—diem-ne equivocació— dels «Dos-cents mil».

* * *

Una altra vegada, diumenge vinent, s'actuarà al camp de Mestalla. No sembla sinó que aquest camp estigui recuperant aquella fama que devia haver adquirit d'ésser proclamat campió el seu equip. Però com que aquest any no ha arribat ni al començament, es pot dir que ho estan recompensant els formidables partits que es donen de tant en tant.

Demà, diumenge, dia 7, parlaran a Mestalla Sigfrid Blasco Ibáñez, Ricard Samper i Alejandro Lerroux. Era necessari que aquest partit, que avui per avui té la «sana consciència republicana i va «contra tots els extremismes», tant d'esquerra com de dreta, parlés en veu alta. Esperem impacients l'acte. Falta fa una solució «radical» en la política equànime que nosaltres volríem...

Com que ja s'han fet públiques les rebaixes dels ferrocarrils, estem segurs que vindrà molta gent a la nostra ciutat. Ara cal anar pensant en el pròxim míting que segurament organitzarà «Renovación Española» a la Mediterrània. Es qüestió de superar xifres. Encara que a molts res no els importa l'esperit d'aquestes organitzacions.

Mestalla núm. 3

ELS ORGANITZADORS SON OPTIMISTES... MALGRAT TOT

València, 5. — S'estan ultimant els detalls de l'acte que s'ha de celebrar diumenge a Mestalla, en el qual parlaran els senyors Lerroux, Samper i Sigfrid Blasco.

Els organitzadors es mostren optimistes i esperen que l'acte constituirà un gran èxit, demostració del fet que els autonomistes valencians conserven a València la seva antiga força, malgrat les dissencions que hi ha hagut en el partit.

I començà la discussió del projecte de reforma dels Jurats Mixtos

ABANS DE LA SESSIO, CHAPAPRIETA ANUNCIA UN DECRET IMPORTANT

Madrid, 5. — En arribar a la Cambra el ministre d'Hisenda manifestà als periodistes que aquesta tarda a última hora llegiria un decret que causarà una gran sensació, amb relació al seu ministeri, del qual no podia avançar cap detall.

Després els periodistes parlaren amb el ministre d'Agricultura i li preguntaren sobre el projecte de llei del ministre d'Hisenda que figura a la nota oficiosa.

El senyor Velayos digué que el projecte té un gran abast d'interès, ja que es refereix al Centre de Contracció de Moneda i té per finalitat formalitzar els pagaments. A aquest projecte reglamenta les relacions del Banc d'Espanya amb la Junta de Contractació, ja que aquella entitat no pagava interessos per les quantitats avançades que tenia en dipòsit i impedeix per altra part que aquestes quantitats siguin utilitzades per la Junta de Contracció, a la qual passaran ara perquè puguin operar amb elles.

Es un projecte tan ben orientat que suposa per a l'Estat en la seva aplicació, una economia anual de 10 milions de pessetes.

Després el senyor Velayos confirmà que havia estat acord unànime del Consell que no es tanquessin les Corts sense aprovar el projecte de la modificació de la Reforma Agrària.

Al Consell es tractà també de les negociacions comercials amb França, per tenir present que la pròrroga del Conveni comercial vigent acaba el 8 de l'actual, ja que en aquesta data encara res positiu no s'ha aconseguit. Amb el fi d'activar aquestes negociacions, pel que afecten al ministeri d'Agricultura, s'ha designat vocal de la Comissió espanyola al senyor Rafael Cabestany.

Finalment digué el ministre que creia que les Corts no podrien tancar-se el dia 15, ni en tot el que resta de mes, ja que és necessari realitzar una labor fecunda per tal de complir els compromisos adquirits. Amb tot, aquest propòsit del Govern no pot tenir realitat, ja que s'ha de tenir en compte la presència dels diputats a la Cambra, perquè quan apreta la calor no romanen en ella.

COMENÇA LA SESSIO

Madrid, 5. — A les 4'10 de la tarda obre la sessió el senyor Alba.

Al banc blau els ministres de Justícia i Comunicacions.

A l'hemicicle hi ha uns 15 diputats i les tribunes desanimades.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

(Entra el ministre d'Indústria i Comerç.)

Continua el debat sobre la proposició de política comercial d'Espanya a l'estranger, que ahir defensà el diputat de la Lliga, senyor Badia.

El ministre d'INDUSTRIA I COMERÇ, contesta als oradors.

Diu el senyor AIZPUN que, per tal d'aconseguir això, s'han concertat nous tractats comercials i s'han orientat millor que ho estaven alguns dels que hi havia.

S'ocupa d'alguns tractats, entre ells, dels signats amb les nacions americanes, Suècia i Noruega.

Parla a continuació dels contingents, i diu que el Ministeri d'Indústria i Comerç ha procurat desenrotllar una política que sigui palesa la justícia i la pulcritud perquè no sofreixin els nostres interessos. Es reflexen bé al tractat amb Romania i analitza totes i cada una de les seves principals clàusules.

(Pren seient al banc blau el ministre de la Governació).

Referent a la política de contingents estima que és norma portar-la de manera que sigui com un control per a desviar les compres i vendes a les nacions que més interessi al nostre comerç i a la nostra indústria.

Acaba referint-se a l'assumpte de petrolis, i diu que, per tractar-se d'una cosa molt delicada, sempre ha obrat amb molt de tacte. Assegura que aquest tacte ha fet que no es fereixin interessos nacionals respectabilíssims.

El MINISTRE D'HISENDA intervé també per a contestar al senyor Badia. Es refereix al del règim de compra de petroli amb Romania, segons el tractat comercial, i diu que el procediment que s'ha seguit i segueix el Centre Oficial de Contractació, és l'únic raonable.

El senyor Chapaprieta defensa la fórmula en què actua en la compra de petrolis l'esmentada entitat oficial i parla de les orientacions personals que ell li ha suggerit, i recaba per a ell tota la responsabilitat del que ha fet. Manifesta que Espanya no tractarà amb Romania ni amb cap altra nació, sinó ofereixen compensacions per al nostre comerç. Si es continuen les negociacions serà sobre la base de defensar els interessos espanyols.

El senyor CANTOS Y SAINZ DE CARLOS, radical, fa ús de la paraula i parla de les dificultats amb què topen totes les nacions per a desenvolupar el seu comerç exterior.

El senyor BADIA rectifica i insisteix en les seves manifestacions del seu discurs d'ahir. Diu que Romania ofereix un tractat, en el qual concedia a Espanya un 45 per 100 de compensació als productes originaris del nostre país, és a dir, que Romania donava moltes facilitats perquè fos signat el conveni hispano-romanès.

El MINISTRE D'HISENDA interromp i nega que existeixi aquest oferiment de Romania al qual s'ha referit el senyor Badia.

El senyor BADIA: Per tres vegades Romania oferí facilitats i tres vegades han estat suspeses inexplicablement les negociacions. Requereix la Presidència per tal que es facin les gestions que aclarin aquestes manifestacions.

El MINISTRE D'HISENDA insisteix en la necessitat de no comprar sinó al qui ens doni compensacions. Per això comprem petroli a Nord Amèrica.

Recull les manifestacions del senyor BASTOS i explica les mesures adoptades pel Centre de Contractació de Moneda per tal de regular el nostre comerç exterior.

Intervé el senyor CALVO SOTELO i diu que li sembla bé obtenir descomptes i compensacions en els contractes, però més que tot això el que importa és obtenir els contractes per tal de tenir la seguretat que cobreixen totes les necessitats.

El MINISTRE D'HISENDA intervé breument i defensa el sistema seguit, perquè permet una major flexibilitat per a la contractació.

Es suspèn aquesta interpel·lació.

EL PROJECTE DE LLEI DE REFORMA CONSTITUCIONAL

El PRESIDENT DEL CONSELL llegeix el projecte de llei sobre la Reforma Constitucional.

També llegeix alguns projectes de llei el ministre d'Hisenda i es passa a l'ordre del dia.

ELS BONS FERROVIARIS

Continua la discussió del projecte de Bons Ferroviaris. Es posen a votació diverses esmenes que quedaren ahir pendents, i es celebren cinc votacions nominals, en la darrera d'elles, s'aprova l'article sisè.

El senyor MADARIAGA explica el seu vot. Examina els antecedents del personal i diu que es concediren beneficis a les Companyies perquè respectessin els drets del personal, i, no obstant, algunes d'elles s'aprofitaren de les conseqüències dels fets d'octubre per tal de suprimir els ascensos al personal.

(S'asseuen al banc blau els ministres d'Obres Públiques, Treball i Justícia.)

El senyor CASANUEVA llegeix un projecte de Llei.

LA REFORMA DELS JURATS MIXTOS

Comença la discussió del dictamen de la Comissió de Treball sobre el projecte de Llei reformant la legislació vigent de Jurats Mixtos.

El senyor GALLART, de la Lliga, consumeix el primer torn de totalitat. S'oposa al projecte per creure'l innecessari en aquests moments, encara que col·laboraren en ell i el votaren sincerament. Diu que el projecte és innecessari perquè tenim a Espanya una magnífica organització corporativa del Treball. Allò que fa falta és una organització de l'economia de l'Estat, directament interessada en l'assumpte.

Diu que el problema ha estat perfectament comprès pel ministre, i a l'efecte elogia part del projecte.

Ocupa la Presidència el senyor

(Passa a la pàgina 5)

MESTALLA NO ERA PLE

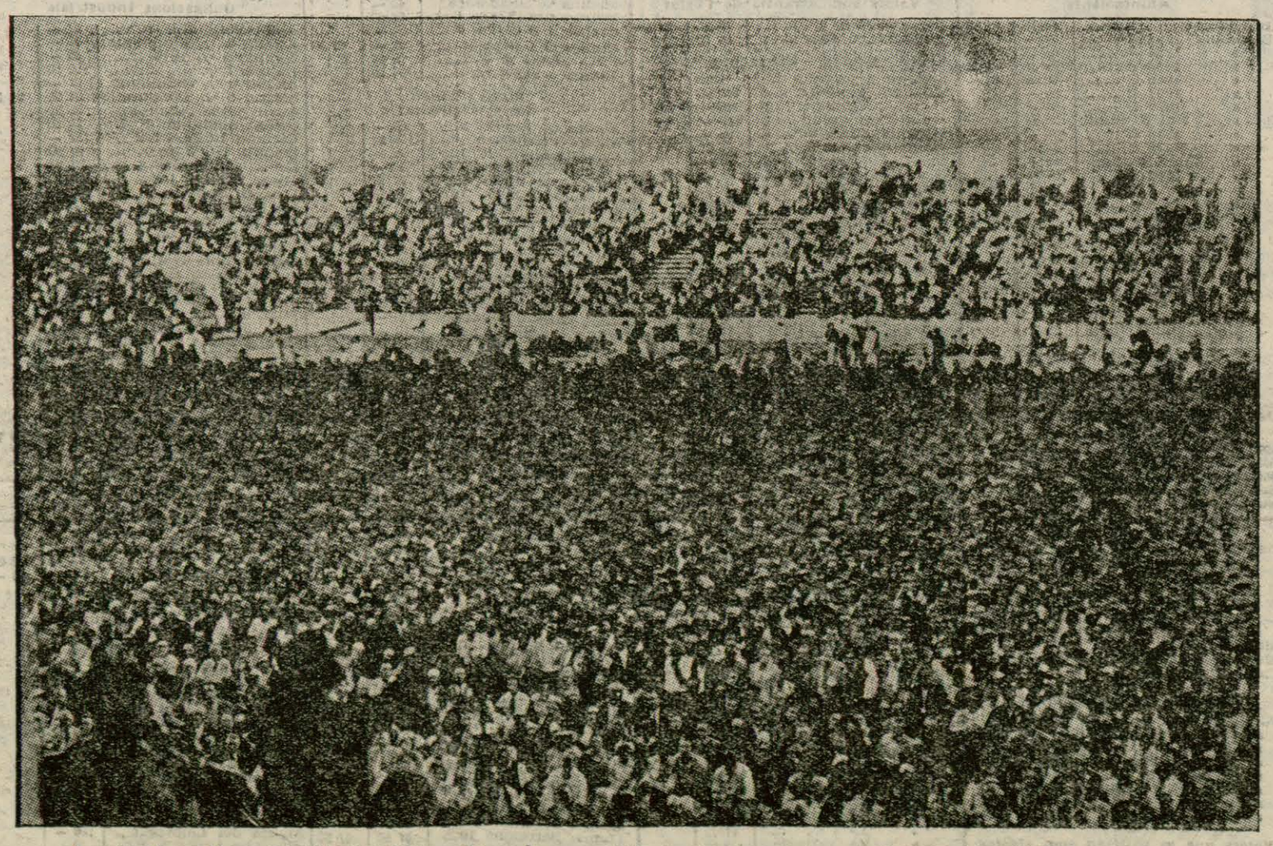

Aquesta afirmació, que LA HUMANITAT va fer en la seva edició de dimarts passat, va tenir la virtut d'indignar violentament certs sectors de dretes de Catalunya. Fins i tot vam rebre algunes cartes tractant-nos de falsaris, etc.

Bé. Aquí va aquesta fotografia del camp de Mestalla, obtinguda el passat diumenge durant el discurs del cap de la "Derecha Regional", de València, senyor Lucia. Mestalla no era ple, a desgrat de la gran aportació de monàrquics i carlins que formaren la majoria dels auditoris valencians de Gil Robles.

La fotografia és una demostració categòrica de la nostra afirmació. Una llarga zona del camp de joc i bona part de la graderia de sol apareixen buides. La massa de públic propera a la tribuna pot seure amb perfecta comoditat. A Mestalla no solament no hi havia empentes, sinó que sobrava molt de lloc.

Mestalla núm. 2 no era ple.

Mitja hora abans de començar el discurs d'Azaña, el dia 26 de maig, les portes de Mestalla haguéren d'ésser tancades. Al camp NO HI CABIA ABSOLUTAMENT NINGU MES.

I el dia 26 de maig, ELS AUDITORIS EREN EXCLUSIVAMENT REPUBLICANS D'ESQUERRA!

Llegiu avui i cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari

· ESPECTACLES PUBLICS ·

TEATRES

TEATRE POLIORAMA
Companyia de Comèdies de Maria Fernanda Ladrón de Guevara

Avui, tarda, a les 5'15:
LA RISA
Nit, a les 10'15, BENEFICI de Maria Fernanda Ladrón de Guevara:
EL GENIO ALEGRE
Interpretarà el paper de «Lucio» l'actor amateur senyor **Lluís de Satrustegui.**

TEATRE ROMEA
Telèfon 22026

El teatre més fresc. Esplèndida Terrassa. A les 5'30 i a les 10'15:
COMO TU, NINGUNA
Nou èxit de **Quintero i Guillén.** Nou triomf d'**Antònia Herrero, Rafael Bardem** i tota la Companyia L'obra del dia. - Demà i cada dia, a les 5'30 i 10'15:
COMO TU, NINGUNA

TEATRE NOVETATS
Companyia Catalana d'ASSUMPCIO CASALS
Primer actor i director: JOAN CUMELLAS

Avui, dissabte, tarda, a les 5. Nit, a les 10'15. Butaques des de 2 ptes. L'obra en tres actes del gloriós **IGNASI IGLESIES:**
FOC NOU
Genial creació de l'eminent actriu **ASSUMPCIO CASALS** i altres intèrprets. Demà diumenge, tarda: **L'AMOR VIGILA** i **UN MIL·LIONARI DEL PUTXET.** Nit, reposició:
LO PUBILL
de «Pitarra» - Dilluns, nit, grandiós festival amb l'elecció de «MISTER FEO».

TEATRE COMIC
REVISTES

Avui, tarda, 5'15 i nit, 10'15. El gran èxit: **LA SOTA DE OROS** per **Laura Pinillos, Alady, Lepe** i tota la Companyia - Gran presentació.

TEATRE BARCELONA
Companyia titular del Maria Isabel, de Madrid

Avui, dissabte, tarda, a les 5'15 i nit, a les 10'15. Exit grandiós de la comèdia de **Ramos de Castro i Mayral:**
¿Por què te casas Perico?
Gran èxit de riure

TEATRE NOU
Gran Companyia de Revistes

Tarda, 5'15. Nit, 10'15. El gran èxit:
¡HIJAS DE MI ALMA!
Triomf de tota la Companyia

CINEMES

PUBLI - CINEMA
Sessió contínua. Selent UNA PESSETA: **NOTICIARIS - DOCUMENTALS - VIATGES,** etc

FANTASIO
Avui, tarda, a les 5 i nit, a les 10: **DIPLOMATICO DE MUJERES** i **UN HOMBRE DE CORAZON,** per **Martha Esserth** i **Gustav Froelich.**

CINEMA PARIS
Avda. Pta. Angel, 11 i 13

SEMPRE EL PROGRAMA MES ATRACTIU I EL SALO PREFERIT PER LA SEVA AGRADABLE VENTILACIO

Tarda, a les 4. Nit, a les 9'45:
BOLERO
(Solament tarda)
Dolors del Rio, Kay Francis, Dick Powell i **Ricard Cortéz** en
WONDER BAR
James Cagney, Dick Powell en
Desfile de candilejas
Preferència, 1 pta. Especial, 0'70.
Demà, diumenge. **Matinal, 10'30.** PREU UNIC, 1 pta. - TARDA (del DIUMENGE) Continua, 3'15: **Preferència, 1'50 ptes. Especial, 0'70.** NIT (diumenge), 9'45: **Preferència, 1 pta. Especial, 0'70 ptes.** — DILLUNS VINENT: **EL ULTIMO VALS DE CHOPIN** (solament tarda); **UN LADRON EN LA ALCOBA** i **EL ALTAR DE LA MODA**

Principal Palace
Avui, tarda, de les 4'15 fins les 12'30:
VEINTE MIL AÑOS EN SING SING
per **Spencer Tracy**
ESTUPEFACIENTES
per **Jean Murat** i **Perre Latorre**

EMPRESA CAPITOL
CAPITOL. — Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10. Estrena de la millor producció de Richard Dix: **LA CARRETERA DEL INFIERNO**

EXCELSIOR. — Avui, sessió contínua de 4 a 12'30: **GENTE DE ARRIBA,** per Warren William i Mary Astor; **365 NOCHES EN HOLLYWOOD,** per James Dunn i Alice Fayes; **LA MUJERCITA DE UN GRAN SEÑOR,** per Kate de Nagy i **DIBUIXOS.**

COMTAL. — Avui, sessió contínua de 3'45 a 12'30: **EL DESQUITE,** per Richard Dix; **GENTE DE ARRIBA,** per Warren William i Mary Astor; **UN AMOR EN ESPAÑA,** per Brigitte Helm i **DIBUIXOS.**

WALKYRIA. — Avui, sessió contínua de 4 a 12'30: **VAYA NIÑA!,** per Telma Tood; **BASTA DE MUJERES,** per Edmond Lowe i Victor Mc. Langlen; **CASINO DEL MAR** per Gary Gran i **DIBUIXOS**

CINE GRAN TEATRE ESPANYOL
Avui, sessió contínua des de les 4.
A PETICIO!! DOS UNICS DIES!!
LOS QUE NACEN
TOTES LES SENYORES ENTREN GRATIS!! sempre que cada una d'elles vagi acompanyada d'un cavaller - PROHIBIDA L'ENTRADA ALS MENORS DE 20 ANYS. DEMÀ, MATINAL, A LES 11 — DILLUNS ?.....

COLISEUM
Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **PRESIDENTE A PALOS** (còmica); **REVISTA PARAMOUNT - DIBUIXOS** i
Os presento a mi esposa
per **Silvia Sidney** i **Gene Raymond** — **(Es un film Paramount)**

LLEGIU CADA DIA
LA HUMANITAT

VARIETATS

FRONTO NOVETATS
Avui, dissabte, tarda, a les 4: GALLARTA III - ELORRIO contra AZURMENDI - URZAY. Nit, a les 10'15: ARAQUISTAIN - PEREA contra ZARRAGA - PASAY. — Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace
Avui, dissabte, tarda: GURUCEAGA - VICENTE I contra TABOADA - RAMOS. Nit: ISIDORO II - CAZALIS II contra ASTIGARRAGA - IBARLUCEA.

GRAN PRICE
Telèfon 34651
Avui, nit:
Danses selectes
Debut de la millor orquestrina de jazz de Barcelona,
PRICE - BAND
Sala refrigerada pel sistema més modern
INVITACIO HOME, 2 PTES.

BRAUS - ARENES
Avui, nit, a les 10'30. **INTERESSANT FESTIVAL TAURI,** organitzat per la Dependència Mercantil de Barcelona - 5 braus novells, 5. Espases: **JOSE VALISCELTA, MANUEL MORENO, GIL ECHARRI, ENRIQUE RAMOS** i **JOSE CAÑAS «CAÑITAS».** Atenció! L'home invisible. Gran sorpresa! - La festa acabarà amb el dispar d'un luxós i fantàstic **CASTELL DE FOCS D'ARTIFICI**
Entrada, 0'75

BRAUS - ARENES
Diumenge, 7. Tarda, a les 5
GRANDIOSA «NOVILLADA» FANTASTIC CARTELL PIRAMIDAL COMBINACIO
Els aplaudits torejadors mexicans
VELAZQUEZ
i
BARRERA DE MEJICO
estoquejaran mà a mà formosos «novillos» - Braus de **NOGALES** i **MEJIAS**
6 6
Entrada, 1'75

Rodamon's Band
JAZZ - BRASSERIE
F. r. COFINER
Via Laietana, 6 - Tel. 15588

MARICEL - PARK
GRAN PARC D'ATRACCIONS

Obert cada dia de 5 a 8'30 de la tarda i des de les 10'30 de la nit. Funcionen totes les atraccions. Entrada, 50 cèntims. Funicular i entrada, 1 pta. Avui, darrer funicular, a les 3.

HORTA VALENCIANA
Restaurant installat en típiques barraques. Especialitat pollastre a l'as, llagosta i paella

Avui, la Companyia oficial de Teatre Català
NICOLAU - MARTORI
representarà l'obra de **L. Elies:**
MADAME
a Arenys de Mar

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES
Barcelona. — Tarda i nit: «Por qué te casas, Perico?».
Poliorama. — Tarda: «La risa». Nit: «El genio alegre».
Novetats. — Tarda i nit: «Foc Nou».
Romea. — Tarda i nit: «Como tu, ninguna».
Còmic. — Tarda i nit: «La sota de oros».
Nou. — Tarda i nit: «Hijas de mi alma!».

CINEMES
Amèrica. — Actuació personal de Lola Cabello; «La Horda maldita», «El club de media noche». Nit: «La estrella del Moulin Rouge».
Arenes. — «Amores de un día», «Siempreviva» i «La intrépida».
Actualitats. — Setmana dels esports.
Astòria. — «Neblina», «El viajero solitario» i «Y ahora, que?».
Avinguda. — «El cabo de Java», «Lo que manda el diablo».
Barcelona. — «Luces de la ciudad» i 7 pellícules còmiques més.
Boheme. — «El misterioso Sr. X», «La reina Cristina de Suecia» i «El gran experimento».
Bosc. — «Una canción rota», «La reina Cristina de Suecia».
Bohèmia — «Imitación de la vida», «Una avería en la línea» i «Jugar con fuego»
Broadway. — «La casa de los muertos», «Baraud» i Fi de festa per Guerrita i Encarnita Castro.
Coliseum. — «Os presento a mi esposa».
Cèntric Cinema. — «El Presidente fantasma», «Amor sublime» i «Amantes fugitivos».
Capitol. — «La carretera del Infierno».
Comtal. — «El desquite», «Gente de arriba» i «Un amor en España».
Diana. — «Viva la vida», «El hombre león» i «El túnel».
Entença — «El enemigo público num. 1», «Identidad desconocida» i «Basta de mujeres».
Excelsior. — «Gente de arriba», «365 noches en Hollywood» i «La mujercita de un gran Señor».
Espanyol. — «Y ahora qué?» i «La hermana negra».
Esplai. — «Prosperidad», «Amantes fugitivos» i «Crisis mundial».
Fantasio. — «Diplomático de mujeres», «Un hombre de corazón».
Fèmina. — «La taquimeca», «Gedeon, Trampa i Cia.».
Foc Nou. — «Que pague el diablo», «Espérame» i «La estrella del Moulin Rouge».
Goya. — «Luces de la ciudad» i 9 pellícules còmiques més.
Intim. — «Dedé», i «Arlette y sus papás».
Iris. — «Jugar con fuego», «Caballeros de capa y espada» i «Las mil y dos noches».
Kursaal. — «Torero a la fuerza», «Luces de la ciudad» i deu dibuixos nous.
Laietana. — Cruz Diablo», «Un cierto Sr. Grant» i «Víctima de la justicia».
Majèstic. — «Pobre Penorio», «La llama eterna» i «Mala compañía».
Marina. — «El hombre león», «Aguilas humanas» i «La Dolorosa».
Maryland. — «Las cuatro hermanitas» i «La cucaracha».
Metropol. — «Madame Buterfly» i «Tarzán y su compañera».
Mistral. — «Alma de bailarina», «La rubia del Follies» i «I. F. 1, no contesta».
Monumental. — «El gallito del tango», «Divorciada» i «Estigma liberador».
Mundial. — «Fatalidad» i «Paso a la juventud».
Núria. — «Melodía de Arrabal», «Luces de Buenos Aires» i «El tango en Broadway».
Paris. — «Bolero», «Wonder Bar» i «Desfile de candilejas».
Pedró. — «Imitación de la vida», «El hombre león» i «Una avería en la línea».
Principal. — «Una canción rota», «La reina Cristina de Suecia».
Principal Palace. — «Veinte mil años en Sing-Sing», «Estupefacientes» i fi de festa per Elena Brito.
Pathe Palace. — «Viva Villa!», «Dedé» i Dibuixos.
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.

CAMISERIES **DEULOFEU**
REBUDES LES DARRERES NOVETATS PER A LES TEMPORADES DE PRIMAVERA I ESTIU
Camises darrer model, confeccionades immillorablement, estil americà, obertes — Corbates, mitjons, cinturons, pijames i barnussos de gran moda. Excellent assortiment de gèneres per a CAMISES A MIDA
Call, 30, Plaça República, 3 Teléf. 19.873 — BARCELONA — Rbla. Flors, 4 Teléf. 19657

DELEGACIO D'HISENDA

*

PAGAMENTS PER A AVUI

Enric Argimón, 4.007'78 pessetes; Manuel de Bruguera, 594; Boquera Kusche, 89'99; Contractacions i Subministraments, 56.242'25; Companyia General de Carbons, 27.072'56; Frederic Gaudí, 10.500; Ramon Cerdà, 6.786; Baltasar Garro, 18.023'72; Artur Galan, 307'86; «Compteis International Metiux», 2.467'15; Víctor Garrido, 16.166'36; Hispano Olivetti, 2.852'43; J. R. Larramendi, 876'25; Albert Miró, 12.337'50; Ramon Marquès, 1.165'63; Santiago Morera, 11.768'76; Mutualitat P. Duanes, 63'64; Joan Olivella, 11.429'50; Santiago Rivero, 10.055'496 Josep Romero, 10.186'27; Emili Roura, 5.765 amb 36; Josep M. Siles, 6.786, i Ramon Serra, 32.375'17.

En or: Contractacions a Indústries, Companyia General de Carbons, 3'760; Víctor Gamúdé, 2.250; Santago Rivero, 1.440; Josep Maria Romero, 1.410, i Ramon Serra, 4.500

*

MAS & ROCA
CAMISERS
CAMISES PLATJA I CAMP amb fil i seda
La casa millor assortida
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

*

Rambles. — «Divina», «Elixir de amor» i «El redoble del tambor».
Royal. — «El amuleto», «El encanto de una noche» i «Un amor en España».
Splendid. — «El que a hierro mata», «Viaje feliz» i «La pelirroja».
Select Cinema. — «La matanza», «Un hijo en América».
Smart. — «Una mujer para dos» i «Si yo tuviera un millón».
Talia. — «Casino del mar», «Por un millón» i «No temas al amor».
Triomf. — «El hombre león», «Aguilas humanas» i «La Dolorosa».
Tetuan. — «La reina Cristina de Suecia», «Paso a la juventud» i «Compañeros de juerga».
Urquinaona. — «La mundana» i «Vampiresas 1933».
Volsa. — «Una viuda romántica», «Un loco de verano». Tarda: «Trade Horn».
Xile. — «Un gran cuñadito», «Secreto que quema» i «Prisioneros del pasado».
Volsa. — «La reina Cristina de Suecia» i «El último varón sobre la tierra».
Xile. — «Una avería en la línea», «Sed de justicia» i «El tercero estorba».
Walkyria — «Vaya niña!», «Basta de mujeres» i «Casino del mar».

Noticiari

Es pot qualificar de veritable èxit l'acolliment que el públic que acudeix al Maricel Park ha dispensat a l'atracció de la màxima emoció, «Les muntanyes russes», en les quals tothom gaudeix a cor què vols durant la seva ruta.

Avui al vespre, a fi que el públic pugui divertir-se tranquillament i sense cap pressa, el Funicular de Montjuïc prestarà servei fins a les tres de la matinada, i demà, diumenge, fins a les 2'30.

També per a demà, a la tarda, ha estat combinada una festa infantil amb la divertida traca plena de joguines i caramels, que es l'encis de la mainada i la diversió dels grans.

— «Els Amics dels Animals» han organitzat un festival per a avui, dissabte, al saló de festes del Palau Nacional de Montjuïc, dedicat a tots els infants de la ciutat.

L'acte començarà amb un recital d'orgue i a continuació la presidenta de l'entitat, Sra. Maria Alonso, desenrotllarà una conversa, ilustrada amb nombroses projeccions, sobre el tema «Els infants i l'amor envers els animals».

Els nens que desitgin assistir-hi amb llurs familiars poden recollir les invitacions, que els seran lliurades gratuïtament, al carrer dels Angels, número 4, pral.

*

Per la conservació de les belleses del nostre litoral

El Patronat de Turisme de Catalunya ha elevat al conseller-gestor d'Obres Públiques una exposició relacionada am la defensa de les cales, platges i boscos de la nostra costa i amb la petició que li havia estat formulada per l'esmentat Patronat sobre la necessitat d'adoptar un pla general d'urbanitzacions, al qual s'hagin d'ajustar les urbanitzacions locals i les edificacions particulars per tal de facilitar el traçat de les vies de comunicació a construir i preservar el nostre litoral, i especialment la Costa Brava, del perill que es malmetin o esdevinguin inaccessibles al turisme les seves belleses naturals.

En aquella exposició s'esmenten les principals mesures a adoptar i els perills que cal superar per tal d'assegurar l'eficàcia de les disposicions que siguin dictades.

*

GOVERNACIO

EL CONSELLER-GESTOR DE GOVERNACIO PARLA DE POLITICA D'AUSTERITAT

El conseller-gestor de Governació, senyor Jover Nonell, en rebre ahir al migdia els periodistes els va dir, referint-se als pressupostos del seu departament, que gairebé no havien sofert variació. Unicament han estat augmentats 25 mossos d'Esquadra, perquè no són prou els que presten servei.

Va dir, també, que s'havia restablert la subvenció de 4.000 pessetes al Collegi Oficial de Secretaris.

El senyor Jover Nonell prega als periodistes que facin constar que en aquell departament hom segueix una política d'austeritat i que, per tant, no pot complaure els que li adrecen sollicituds demanant càrrecs. Aquests sollicitants perden el temps, perquè no m'és possible atendre'ls.

Finalment digué que l'havia visitat una comissió d'obrers de la Companyia Transatlàntica per pregar-li que intercedís prop del ministre del Treball perquè es solucioni satisfactòriament la qüestió que tenen pendent amb la dita companyia.

—Ja he fet —acabà dient el senyor Jover Nonell— algunes gestions i he aconseguit la primera: que l'afer es resolgui com més aviat millor.

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Una completa paralització en els rotllos de comptat en general, mes amb bastant fermesa, tendència que, degut a la gran escassetat de negoci, no és molt comprensible.

Han millorat els deutes de l'Estat, uns cèntims si es vol, però. han millorat. Ha estat un total de pessetes nominals aproximades a un milió dues-centes mil, quantitat irrisòria per a una borsa.

Igual ha passat amb les obligacions municipals, Diputacions i Provincials, puix que el nombre d'operacions fou escassissim i aquestes Obligacions no feren més que sostenir canvis.

En el rotlle d'obligacions ferroviàries es contractaren amb millora les poques obligacions que es tractaren. Les Obligacions Alacant foren més sollicitades que les del sector del Nord. En Obligacions industrials, un gran encalmament.

Els rotlles de fi de mes donaren mostres de sosteniment, tant les seccions ferroviàries com les accions industrials.

En el borsí del migdia les accions ferroviàries es destacaren un xic per una regular embranzida en sentit de puja, puix que es veu que aquest sector es troba en l'actualitat bastant més àgil o alleugerit de posicions.

Les accions Chade sofriren un retrocés d'uns dos enters. Les accions Ford també es cotitzaren un xic fluixes.

Borsa del matí

Nod, 48'90, 48'50, 48'70; Alacant, 38'50, 38'60, 38'20, 38'35; Rif, 61'75, 61'50; Explosius, 125'50, 126; Aigües, 183'75; Ford, 269, 365; Sucres, 32'50; Colonial, 41'35; Petrolets, 5'00; Filipines, 380. 381; Chade, 436, 437 i 436.

Borsí del migdia

Nord, 48'70, 49'15; Alacant, 38'40, 38'70; Ford, 265, 264, 265; Petrolets, 4'90; Colonial, 41'65; Explosius, 125. 75, 126'50. 126'35; Chade, 436.

Borsa oficial

Alacant, 38'55, 38'50; Chade, 436 paritat; Chade D., 85'40 paritat; Chade E., 85'20 paritat; Filipines, 382 darrera paritat; Ford, 268'50.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	36'20	36'30
Francs	48'35	48 45
Dòlars	7'33	7'35
Lires	60'45	60'65
Marcs	2'945	2'965
Suissos	239'50	239'75
Belgues	123'25	123'75
Florins	4'98	4'99
Escuts	32'70	33'10
Cor. Praga	30'70	30'90
Cor. sueques	1'86	1'88
Cor. noruegues	1'81	1'83
Cor. daneses	1'61	1'63

TANCA	Ant.	Avui
Deutes de l'Estat		
Interior 4 °/. A	77 25	77 10
» B	77 20	77 10
» C	77 20	77 10
» D	77 15	77 —
» E	77 25	
» F	77 25	
» G i H	73 —	73 —
Perp. Ext. 4 °/. A	93 50	93 75
» » B	92 75	93 —
» » C	92 25	92 50
» » D	91 75	92 —
» » E	91 25	
» » F	91 25	91 50
» » G i H	93 50	92 50
Amortit. 4 °/. A	37 50	86 75
» 1900 B	86 50	
» C	86 50	
Amortit. 5 °/. A	98 25	98 25
» 1900 B	98 50	
» C	98 85	98 25
» D	98 65	98 65
» E	98 15	98 25
» F	98 —	
Amortit. 5 °/. A	96 75	96 85
» 1917 B	97 —	
» C	97 —	97 25
» D	95 75	
» E	95 —	
» F	94 75	
Amortit. 5 °/. A	102 85	
» 1926 B	102 80	
» C	102 —	
» D	103 —	
» E	102 15	
» F	101 75	
Amort. 4 1/2 °/. A	100 50	100 75
» 1928 B	100 —	100 75
» C	100 50	100 75
Amortit. 5 °/. A	102 50	102 65
» 1927 sense B	102 35	102 75
» impostos C	102 35	102 75
» D	101 90	
» E	102 35	102 70
» F	102 90	
Amortit. 5 °/. A	96 50	97 —
» 1927 amb B	96 60	97 —
» impostos C	96 60	97 —
» D	96 60	97 —
» E	96 50	
» F	96 50	
Amortit. 5 °/. A	81 50	81 75
» 1928 B	79 65	79 75
» C	79 65	79 75
Amortit. 4 °/. A	97 —	97 15
» 1928 B	97 —	97 15
» C	97 75	
Amortit. 5 °/. A	102 —	102 85
» 1929 B	102 —	102 80
» C	102 —	102 80
» D	101 75	
» E	101 50	
» F	101 50	
Bons or Tresoreria A...	244 75	244 —
Bons or Tresoreria B...	244 50	244 65
Deute Ferroviari 5 °/. A	101 —	101 25
Deute Ferroviari 5 °/. B	101 —	101 25
Deute Ferroviari 5 °/. C	102 95	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. A	97 75	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. B	97 —	
Deute Ferrv. 4 1/2 °/. C	98 —	
Generalitat		
Tres. Generalitat 6 °/.	102 50	102 25

	Ant.	Avui
Ajuntaments		
Badalona 6 °/.	90 25	
Barcelona. semestre ...	67 —	
» 1906 A	67 25	
» 1906 B	66 35	66 75
» 1906 C	62 50	64 —
» 1907 D	65 —	
» 1910 D	66 75	
» 1912 B ampl.	66 75	
» 1912 E	64 —	
» 1912 F	64 —	
» 1913 B ampl.	67 —	
» 1910 B	67 —	
» 1917 B	65 75	65 85
» 1918 B	65 25	
» 1919 B	65 25	65 85
» 1920 B	65 75	
» 1921 6 °/.	88 —	88 —
» 1921 6 °/. dc	88 —	
» 1925 6 °/.	85 75	
» 1926 6 °/.	85 75	
» 1929 6 °/.	87 —	
» 1922 Expos.	89 —	
» 1925 Balmes	87 —	
» 1928 Balmes	87 —	
» 1928 P. Frc.	86 —	
» 1928 5 °/.	73 35	73 35
» 1934 6 °/.	96 25	96 —
» Eixample 1907	68 75	
» Eixample 1913	71 —	
» Eixample 1927	90 —	
» Bons Reforma	69 —	
Càdiz 5 1/2 °/. 1929	84 —	
Màlaga 6 °/. 1923	60 50	
Màlaga 6 °/. 1925	60 —	
Sevilla Exposició 6 °/.	95 25	
València 5 °/.	75 65	
Antigues Diputacions		
Barcelona, 9 milions	82 35	
» 5 milions	78 75	
» sèrie B	74 50	
» sèrie C	74 50	
» 6 °/. 1926	90 —	
» 6 °/. 1930	95 75	
» Provincials	95 25	96 50
Mancomunitat 1914	69 —	
Mancomunitat 1920	69 —	
Caixa Crèdit Com.	74 —	
Juntes d'Obres Públiques		
Port Barcelona 1908	98 —	
» Barcelona, diverses	92 —	
» de Càdiz	93 75	
» de Gijón Musel	97 —	
» de Sevilla s. D.	98 50	
» » s. E.	96 —	
» » s. F.	91 —	
» de Tarragona	90 —	
Valors que es cotitzen com efectes públics		
Banc Hip. d'Esp.a 4 °/.	90 75	
» » » 5 °/.	81 —	
» » » 5 °/.	99 15	99 50
» » » 6 °/.	110 55	110 25
» » » 5 1/2 °/.	103 —	
» Crèdit Local 6 °/.	98 25	98 25
» » » 5 1/2 °/.	93 —	92 50
» » interprv. 5 °/.	95 25	
» » interprv. 6 °/.	101 75	101 75
Crèdit Local 6 °/. 1932.	106 —	104 —
Bons Expos. Internac...	100 75	100 75
Local 6 °/. amt. per lots	110 50	

	Ant.	Avui
Valors amb garantia de l'Estat		
Caixa d'Emis. 6 °/.	93 25	94 —
Hidrogràfica Ebre 6 °/.	94 50	
Deutes i Obligacions		
Cèdules Argentines	1 55	
Emprést. Argentí 6 °/. A	100 50	
» » B	100 —	
» » C	100 —	
Empr. Austriac 6 °/. A	99 —	
Empr. Austriac 6 °/. B	99 75	
Empr. Austriac 6 °/. C	99 —	
Gov. Imp. Marroc 5 °/.	91 —	92 75
Emprst. Maizen 6 °/. A	107 25	
» » B	107 50	
» » C	104 —	
Céd. 7 °/. Costa Rica...	59 50	
Ferrocarrils		
Nord Espanya 1.a s. 3 °/.	59 50	
» » 2.a s. 3 °/.	55 —	55 50
» » 3.a s. 3 °/.	61 50	
» » 4.a s. 3 °/.	60 75	
» » 5.a s. 3 °/.	61 50	
Esp. Pamplona 3 °/.	55 75	56 50
Prior. Barcelona 3 °/.	58 50	61 25
Segòvia a Medina	50 —	
Astúries 1.a hipoteca	55 75	54 50
» 2.a hipoteca	54 —	
» 3.a hipoteca	56 25	
Lleida a Reus 3 °/.	60 —	
Vilalba a Segòvia	57 50	
Especials Almansa	59 50	
Almansa a València ad.	53 —	
Mines Sant Joan 3 °/.	55 —	
Alsasua i Sant Joan	71 —	71 75
Osca a França	62 —	
Nord especials 6 °/.	89 75	90 75
Id. Valencianes 5 1/2 °/.	87 —	88 —
Alar a Santander	78 50	
Alacant 1.a hipoteca	51 50	52 25
» 2.a »	75 —	78 —
» 3.a »	73 —	74 —
» A 5 °/.	68 75	70 50
» B 4 1/2 °/.	59 50	60 25
» C 4 °/.	53 —	55 50
» D 4 °/.	54 50	56 25
» E 4 1/2 °/.	60 —	61 75
» F 5 °/.	70 —	72 25
» G. 6 °/.	83 50	
» H 5 1/2 °/.	77 50	78 —
» I 6 °/.	82 50	
» J 5 °/.	71 50	
» França 1864	36 50	
» França 1878	35 50	
» Directes	42 50	41 50
» Reus a Roda	32 —	
» Córdova 3 °/.	50 —	
» Badajoz 5 °/.	83 50	
Andalusos 1.a variable	7 25	
» 1.a 3 °/.	11 75	
» 2.a variable	5 65	
» 2.a 3 °/.	11 25	
» 1907, 3 °/.	10 50	
» «Bobadilla»	13 50	
» 1918 5 °/.	12 50	
» 1920 6 °/.	15 —	
F. C. de Catalunya 5 °/.	65 25	
» » 6 °/.	84 —	
» Central d'Aragó °/.	78 50	
F. C. Oest Espanya 3 °/.	42 —	40 —
F. C. Cremallera 6 °/.	8 50	
F. C. Secundaris	41 —	
Gran Metro 1922 6 °/.	85 50	
Gran Metro 1925 6 °/.	87 —	

	Ant.	Avui
Medina a Salamanca...	48 —	
Metropolità Trans. 6 °/.	24 50	
Orense A B C D E F ...	38 —	
Orense G i H prior. ...	51 —	51 —
F. C. Sarrià 6 °/.	99 25	
Tànger a Fez 6 °/.	104 50	
Aigua i Canals Gas i Electricitat		
Aigües de Huelva 6 °/.	54 —	
Aigües València 6 °/.	100 25	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	96 75	
Barcelonesa Elect. 1913	97 25	
Barcelonesa Elect. 1920	101 50	
Canal d'Urgell	57 —	56 —
Catalana Gas D	92 50	
Catalana Gas E	90 50	
Catalana Gas F	89 25	
Catalana Gas G 6 °/.	101 85	101 50
Catalana Gas Bons	102 —	101 75
Hisp. Amer. d'Elec. 6 °/.	104 25	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	65 —	
Coop. Fluid Elec. 6 °/.	62 50	
Coop. Manresana Ener.	87 50	
Energ. Elec. Catal. 5 °/.	94 —	
Energ. Elec. Catal. 6 °/.	101 —	100 —
Energ. Elec. Cat. 5 °/. or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 °/. 1928	103 —	
Energ. Elec. C. 6 °/. 1932	102 25	
Ener. Elec. C. Bons 1918	105 75	
Ener. Elec. C. Bons 1924	105 —	
Elèctrica Cinca 6 °/.	99 65	
Elèctrica Tenerife 6 °/.	93 25	
Elec. i Gas Lebon 6 °/.	101 —	101 —
Aigües Barcelona 3 °/.	74 —	
Aigües Barcelona 4 °/.	83 —	
Aigües Barcelona 5 °/.	99 75	
Aigües Barcelona 6 °/. C	108 —	
Aigües Barcelona 6 °/. D	104 —	102 85
General Regadius 6 °/.	76 —	
Llum i Força Llevant...	96 50	
Manresana Elec. 6 °/.	99 —	
Prod. Forces Motr. 6 °/.	85 50	
Prd. For. M. Bons 7 °/.	93 50	
Pro. For. M. 6 °/. 1923	89 75	
Can. i Regants Ebre	88 50	88 —
Bons Regads. Llevant	104 25	
Regadius Llevant 5 °/.	83 —	
Sevillana d'Elec. 7 sèr.	99 25	
Sevillana d'Elec. 8 sèr.	93 25	
Sevillana d'Elec. 9 sèr.	101 —	
Unió Elèct. Catalunya.	101 —	
Tramvies		
Gral. Tramvies 4 °/.	73 —	
Gral. Tramvies 5 °/.	75 50	
Eixample i Gràcia 4 °/.	69 —	
Tramv. St. Andreu	66 50	
Tramv. Barcelona 1925.	87 50	87 50
Tramv. Barcelona 1930.	87 50	
Tramvies Sevilla 6 °/.	95 —	
Tramvies Granada 6 °/.	79 50	
Navilieres		
Transatlàntica 4 °/.	7 50	
Transatlànt. 6 °/. 1920	15 —	
Transatlànt. 6 °/. 1922	16 —	
Trans. 6 1/2 °/. esp. 1925	92 75	
Trans. 6 1/2 °/. cns. 1925	92 —	
Transatlànt. 5 °/. 1926	97 25	98 —
Transatlànt. 5 °/. 1928	89 75	90 —
Bons Transmedit. 6 °/.	99 —	
U. Naval Llevant 6 °/.	89 50	

	Ant.	Avui
Obligacions Industrials		
Aplicacions Elec. 6 °/.	97 —	
Asland 6 °/. preferents	90 —	
Asland 6 °/. 1916	96 —	
Asland 7 °/.	102 50	
Asland 6 °/. Villaluenga	97 —	
Asland 6 °/. Cordova	94 50	94 50
Auxil. Cons. «Sansón»	85 50	
Comp. Auxil. de F. C.	94 50	
Carbons Beiga 4 1/2 °/.	57 —	
Colònia Güell 6 °/.	97 50	
Const. Paviments 6 °/.	37 50	
Const. Ferrov. 5 1/2 °/.	85 50	
Cros, S. A. 6 °/.	103 75	
Electro Met. Ebre 6 °/.	100 50	
El Tibidabo 5 °/.	87 50	
Com. d'Obres Ced. 6 °/.	86 —	
Energ. Ind. Aragón 6 °/.	95 —	
Esp. Carburs Met. 6 °/.	101 25	
Construccions Elec. 6 °/.	94 —	
Colorants i Explos. 6 °/.	100 50	
Fin. i Fid. Arnús-Garí.	90 50	
Fom. d'Obres 4 1/2 °/.	98 —	
Fom. d'Obres 5 °/.	84 —	
Fom. d'Obres 6 °/. 1923	94 75	
Fom. d'Obres 6 °/. 1925	99 50	
Fom. d'Obres Bons 6 °/.	101 —	
Fom. d'Obres Ced. 6 °/.	97 50	97 —
Magatzems «El Siglo».	99 —	
Hotel Ritz 7 °

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Impremta
TALLERS NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	3'50 ptes.
Fora, un trimestre	10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	13'— »
Altres països, un trimestre	27'— »

FRASES

UNAMUNO. — **El mover las masas es peligroso porque tienen mucha similitud con el agua.**

ELLA. — **Ahora comprendo lo del agua de borrajas.**

(De «El Diluvio».)

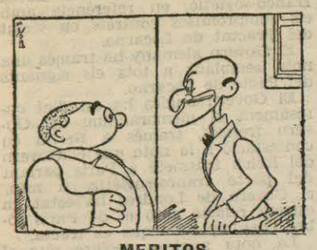

MERITOS

—¡Ya quisieran prometer las izquierdas lo que prometemos nosotros!

(De «El Liberal».)

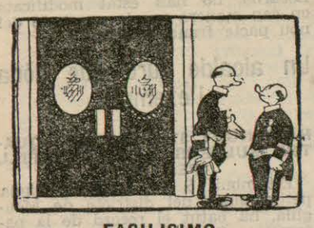

FACILISIMO

—¿Qué crees tú que se podría hacer para que acudiesen los diputados?

—Sencillísimo. ¡Que venga a hablar Azaña!

(De «Heraldo».)

EL BONITO JUEGO DE LA POMPA DE JABON

Así se sigue hasta que estalle

(De «El Siglo Futuro».)

LA ORDEN DE GIL ROBLES

—¡Más garbo en el braceo! ¡Esos pasos más jacarandosos!

—No; si acabaremos representando «El desfile del amor»...

(De «La Libertad»)

LA PUDIBUNDEZ ACTUAL

LUCIA. — **¡Pues no es poco viejo! ¿Quiné no dispone de un modesto albornoz para tapar-se las formas?**

(De «La Voz»)

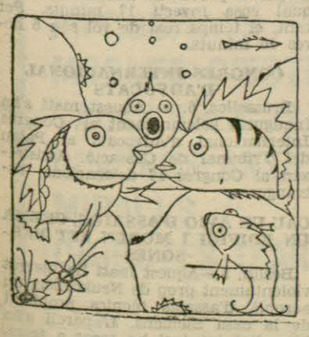

MIEDO JUSTIFICADO

UN PEZ. — **Prepara el filtro, que va a empezar la temporada de baños.**

EL OTRO. —**Me parece que este año ni con filtro podremos beber agua.**

(De «El Sol»)

· LA PREMSA ·

A la Lliga hi ha maror

L'editorialista de La Publicitat, *comentant una nota de l'inefable senyor d'Angulo (!) corresponsal de* El Debate *a Barcelona, escriu:*

«No es pot negar que el corresponsal de «El Debate» és un home ben informat. Dies passats, en una de les seves correspondències a l'òrgan cedista, deia, que per raons exclusivament de «disciplina política de la Lliga» ha estat dissolta la Unió Catalana d'Estudis Polítics, Socials i Econòmics, que presidia el senyor Tallada i de la qual era secretari general el senyor Narcís de Carreres, persona de confiança del senyor Cambó i un dels seus secretaris polítics més autoritzats. El corresponsal de «El Debate» es plany de la dissolució de l'esmentat organisme, i no s'adona que aquest plany és una confessió i pot ésser una justificació. Segons ell l'entitat era un punt de coincidència d'homes de significacions polítiques diverses —però totes d'orientació dretista i conservadora— i per això qualifica la dissolució d'error greu, error que, segons afirma, ha produït «una exacerbació del descontent que hi ha a la Lliga, una gran part de la qual —segueix dient— veuria amb gust una accentuació i, si fos possible, una cordial i franca compenetració amb els partits nacionals de dreta, i més particularment amb la C. E. D. A., que, sobretot en el camp de Catalunya, mina el terreny al catalanisme».

Traduïm literalment, i encara que per instint catalanista ens sentim inclinats a fer reserves a l'optimisme de les afirmacions del corresponsal de «El Debate», els fets, alguns fets almenys, ens obliguen a reconèixer que en la seva informació hi ha una dosi de veritat considerable. L'informador recalca les seves afirmacions amb els discursos pronunciats en un acte privat dedicat a l'últim president de l'entitat dissolta per raons de «disciplina política». Entre aquests discursos, deia que fou notabilíssim el de l'ex-secretari general senyor Narcís de Carreres, en el qual subratllà el fracàs de l'Estatut i la necessitat d'una rectificació honesta. Afegeix que féu ressaltar el fracàs de la política del ministre de la Governació i propugnà d'una manera eloqüentíssima la necessitat de fer a Catalunya una política franca i rotundament espanyolista. Traduïm gairebé literalment; i és evident que on diu espanyolista ha d'entendre's cedista. El discurs del senyor de Carreres, segons el corresponsal, provocà una ovació dels reunits, i acaba dient que al volt d'aquest discurs s'ha produït un notable corrent d'opinió que no ha de passar desapercebut.

Seria pueril voler desconèixer la importància que té per a la Lliga la situació revelada pel corresponsal de «El Debate», home habitualment ben informat, com dèiem més amunt. I realment en aquesta qüestió devia estar-ho perquè la seva informació no ha motivat cap rectificació clara, enèrgica, categòrica, per part de ningú. El senyor de Carreres s'ha limitat a redactar una comunicació brevíssima, la modèstia i discreció de la qual són la prova més eloqüent de la veracitat de l'informador de «El Debate». ¿Què ha passat, doncs, o més ben dit, que passa entre allò que el corresponsal madrileny en diu seleccions de la Lliga? El corrent revisionista de la doctrina de Prat de la Riba, del qual el senyor de Carreres n'és un propugnador significat, guanya adeptes? Dies passats retrèiem el cas Aunós, típic del discerniment i de les aptituds de psicòleg dels alts orientadors de la Lliga. ¿Els seleccionadors s'hauran tornat a enganyar i ara els fugen de les mans aquells que tantes esperances els havien inspirat?»

La qüestió és passar l'estona

Air' es desprèn de l'editorial de La Veu de Catalunya:

«Les notes oficials i oficioses dels darrers Consells de ministres contenen l'índex dels projectes de llei que el govern voldria veure aprovats per les Corts abans que comencessin les vacances estiuenques. Entre aquests projectes de llei hi ha, com a més importants, els següents:

Llei de Restriccions, Bons ferroviaris, Repoblació forestal, Jurats Mixtos, Reforma de la Reforma Agrària i Llei electoral.

Algunes informacions afegeixen que la reforma de la Reforma Agrària i la Llei Electoral, si tròben gaire resistència, no seran aprovades en aquesta etapa parlamentària, malgrat la seva importància i sobretot la seva urgència, que no cal subratllar.

Vol dir això que el govern continua seguint la línia de la menor resistència i que el compliment o incompliment d'aquest programa parlamentari de darrera hora depèn de l'actitud de les oposicions. Es notori que la majoria no sent cap mena d'entusiasme per cap d'aquests projectes de llei, ni tan sols per aquells que semblen respondre millor a la seva ideologia i fins i tot a la seva propaganda i als seus compromisos electorals. I sobre alguns d'aquests projectes són també notòries les divergències que separen els diversos grups de la majoria parlamentària.

Les circumstàncies que travessa el país no permeten que el govern, en tancar les Corts, tanqui els ulls a la realitat i esperi plàcidament la tardor per a veure com ha d'orientar-se en ésser represes les tasques parlamentàries.»

De recó

Per altra banda, el corresponsal del diari de la Lliga a Madrid, escriu:

«(Dia 5. A la una de la matinada. Per telèfon.)

Aquest matí es reuniren, finalment, els quatre polítics caps de les minories governamentals per tractar de trobar una fórmula en la qüestió de la llei electoral. El senyor Martínez de Velasco, encarregat de donar una referència d'aquesta reunió, dictà un comunicat de cinquanta línies, la lectura del qual demostra que, després de sis mesos de conversacions sobre la qüestió no hi ha acord i no hi ha, sobretot, a la vista, fórmula possible de solució. La qüestió de la llei electoral, doncs, queda definitivament ajornada.»

Avui com ahir

Amb aquest títol, escriu Lluis de Zulueta el següent magnífic article a El Sol:

«Un grupo de estudiantes catalanes acaba de pasar, en viaje de cultura, por estas tierras de Castilla.

¿No los he visto yo avanzar a pie por la carretera desde este mismo balcón junto al cual estoy ahora escribiendo, en una casa de un pueblo de la Sierra? Llevaban en las manos, como recuerdo de su excursión montañera, matas de tomillo y de morados cantuesos.

—¡Salud, jóvenes amigos!...

Convenimos ante todo en que este campo castellano es hermoso, y más aun en esta época del año, cuando todo el monte florece antes de que lo sequen los calores estivales. Severo, robusto, el paisaje; las cumbres cercanas tienen una majestad solemne, casi religiosa; el olor de la tierra impregna el aire con un fuerte perfume, entre sensual y ascético, mezcla de efluvios de naturaleza y de aromas sagrados como los de la mirra o el incienso.

Claro está que a las pocas palabras hay que aludir al problema que a todos nos preocupa. No es dudoso que acabaremos hablando del Estatuto...

—Pero decidme: ¿cómo os recibe y acoge a vosotros, jóvenes catalanes, el pueblo de Castilla?

—¡Admirablemente! Nosotros teníamos en Barcelona la impresión —que no hemos rectificado—de que hoy, con el mundo oficial de acá, no nos entendíamos. No saben o no quieren comprender esta voluntad, este ideal de Cataluña, que nosotros, sin embargo, sentimos que es honrado, justo y generoso. Bien correspondido, no sería un ideal perturbador, sino redentor para toda España. Porque nuestra voluntad no es de destrucción, sino de creación. Pero si con el mundo oficial nos es difícil entendernos, con el pueblo español nos es fàcil compenetrarnos. ¡Qué noble raza la de esta gente castellana! En todas partes nos atienden, no ya sin recelo, mas con simpatía, con afecto, con llana cordialidad... ¿A pesar de ser catalanes? ¡No! ¡Precisamente quizá por ser nosotros catalanes! De pueblo a pueblo, todos los de España, libremente, nos pondríamos de acuerdo...

Nuestro pensamiento vuela desde estas altas cumbres, «columnas de al tierra castellana», hasta las inolvidables costas de Cataluña, donde el verdor de los pinares y el azul del mar se combinan, como en la poética paleta de Maragall, en una clásica y luminosa armonía...

—Sí, nos pondríamos todos de acuerdo—repito al despedirnos—. Cuanto más varía, más rica sería la total España, la España grande... «¡Alabada seas, Diversidad!», como canta el poeta latino... ¡Adiós, muchachos de Cataluña, amigos nuestros, adiós!...

—¡Adiós!—gritan al marcharse. ¡Viva la República!

* * *

Era ayer... Era ayer, aunque han pasado tantos años...

Me veo a mí mismo cuando era un mozo como estos estudiantes de Cataluña, sentado con un libro en la mano, junto a un balcón parecido, a éste, abierto sobre el campo. No me daba en el rostro el aire fino de la sierra, sino la tibia brisa del Mediterráneo, que movía suavemente las ramas de los naranjos y los almendros de aquel huerto catalán. Pero los pájaros cantaban como ahora, y lo mismo que ahora pasaban las nubes blancas sobre mi cabeza.

¿Qué leía entonces?... Acaso un volumen que por aquellas fechas se había traducido al castellano: «La historia del pueblo español», de Martín Hume.

El escritor inglés, desde fuera, trazaba un bosquejo sintético de nuestra evolución histórica, y en las últimas páginas, si no recuerdo mal, apuntaba la conclusión de que España tenía un problema esencial que resolver para su inmediato porvenir: el problema de su estructura interior, suscitado por los regionalismos, autonomías o nacionalismos que vitalmente latían dentro de la unidad del Estado.

Por aquellos años, vivo todavía el recuerdo de Santiago de Cuba y de Cavite, cerrado el ciclo español tro imperio colonial, todo español consciente de serlo se hallaba en una constante actitud de introspección nacional. ¿Cómo es en realidad España? ¿Qué hicieron de ella nuestros padres? ¿Qué puede y debe ser en lo futuro?

Dentro del problema general de España palpitaba la cuestión catalana. ¿Como un peligro?... ¿Como una esperanza?... ¿Cuál habría de ser la misión de Cataluña en aquella obra de reconstrucción del Estado? Estado unitario o Estado compuesto; Estado unificado o Estado federal; Estado centralista o Estado de autonomías regionales: tales eran los temas que nos apasionaban. Y ante todo, ¿qué es una nación?...

«¿Qué es una nación?» era cabalmente el título del áureo librito de Renàn, que también por entonces leí. Ernesto Renàn, con su positivismo científico y su idealismo cristiano, fué uno de los maestros de mi juventud. Una nación, explicaba el pensador francés, no consiste fundamentalmente en la geografía ni en la historia, en la lengua ni en el Derecho. Estos y otros factores contribuyen por lo común a formar una nación. Pero ninguno es esencial; ninguno imprescindible. En última instancia, una nación es «un principio espiritual». Es un principio espiritual lo que une a todos los hijos de una misma patria. Un principio espiritual quiere decir una conciencia común y una voluntad común. ¿Existen? Entonces hay una nación. ¿Faltan? La nación se deshace. ¿No sólo existen, sino que existen con intensidad, fervor, entusiasmo? La nación entonces se halla plena de fuerza y de vida.

* * *

Han pasado los años; las páginas de Hume envejecieron; su texto no està quizá de moda; pero el problema que al final de su libro dejó planteado no sólo no perdió actualidad, sino que de día en día la acrecienta.

La cuestión catalana està ahí hoy como ayer. Y su solución habrà de ser primordialmente de orden espiritual.

El problema no es, en el fondo, jurídico. No importa que haya en España diversidad de Derecho, ni aun que existan varios Estados autónomos con propia legislación, como los Estados Unidos de América. Lo que importa es que espiritualmente, en la intimidad de las almas, el patriotismo total español sea tan fuerte como el patriotismo de la Unión americana.

El problema no es lingüístico. No importa que en España se hablen oficialmente dos o tres idiomas, como en Suiza. Lo que importa es que el patriotismo común español de quienes los hablen sea tan sólido como el patriotismo de la República helvética.

Me han referido que entre equipos de futbol ingleses y escoceses se han jugado partidos «internacionales». ¿Qué importarían esos nacionalismos interiores si el patriotismo total, envolvente, fuera tan indiscutible, tan sólido, como el de la Gran Bretaña?...

Una nación es esencialmente un hecho de conciencia y un acto de voluntad. El problema es, pues, psíquico. En nuestro caso, ante cada medida legislativa o guberantiva, lo que hay que preguntarse es esto: ¿Cómo repercutirà en la conciencia y en la voluntad de los catalanes, y qué reacciones además despertarà en el alma de los otros españoles? Medida que logre que los catalanes, en el interior de su corazón, se sientan màs unidos y compenetrados con España es medida excelente, por atrevida que parezca. La que produzca el efecto contrario, por patriótica que se nos antoje, serà medida subversiva y separatista.

El problema es de orden psicológico. Por eso pide comprensión, tacto y talento. Todos los Gobiernos pretenden ser enérgicos; pocos aciertan a ser inteligentes. Encomiàbase en Italia al hombre de Estado que lograse resolver la cuestión romana. El gran hombre de Estado español serà el que sepa dar solución al problema de Cataluña. Pero ¿no hubo aquí quien por lo menos lo alcanzó en el primer bienio de la República? Y, comparando bienio con bienio, ¿es ahora o era entonces cuando el problema había psicológicamente mejorado? ¿Cómo están hoy y cómo estaban entonces en Cataluña las conciencias y las voluntades?...

¡Ah, jóvenes amigos, estudiantes catalanes!... No desesperéis. No desesperemos. Vendràn aún días como aquel de hace tres años — ¿lo recordàis?...—, en que vosotros, entre la multitud catalana congregada bajo los balcones de la Generalidad, respondisteis con toda el alma a un «¡Viva España!»...

¡Buen ànimo ahora! ¡Buena labor! El problema es espiritual. «Vigila, esperit, vigila!»... Catalanes, castellanos, vascos, gallegos, andaluces, levantinos, españoles todos: mantengamos por encima de nuestras tierras respectivas y nuestras respectivas almas una estrecha comunidad de espíritu. Y como vosotros decíais, muchachos, al despediros en este camino de la Sierra: «¡Viva la República!»

Joc net

El Diluvio, *ignorant que demanar certes coses és demanar peces a l'om, demana joc net:*

«De vez en cuando el Poder central acude en auxilio de las regiones y, con mayor frecuencia y más pródigamente, dispensa sus favores a Madrid, en concepto de capitalidad de la República.

La región catalana encuéntrase ahora excluída de todo apoyo. En realidad, ni es Estado autónomo, ni región como las demàs que integran la nación hispana.

Y esto la pone en una situación de inferioridad manifiesta.

Si Cataluña disfrutase de un régimen autónomo, dispondría de medios que le permitirian la satisfacción de todas sus necesidades.

Si fuese una región sometida, política y administrativamente, al régimen común, tendría derecho a la protección del Estado.

¿Ha de estar privada de todo concurso oficial? Pues devuélvasele sin tardanza el régimen autonómico.

Pero, de verdad, sin mixtificaciones, encomendando a los ciudadanos la designación de quienes deban representarles legalmente en las Corporaciones populares.

Las elecciones se imponen con imperativo categórico. Y si se huye de ellas, si se trata de arrebatarle la autonomía a Cataluña, sometiéndola a funcionarios de nombramiento gubernamental, dígase claramente y así sabremos a que atenernos.

Juguemos limpio. Nada de subterfugios, ni de cubileteos. ¿Para qué? Candidez supina es que pretendamos engañarnos quienes ya tan sobradamente nos conocemos.

Conque, señores, a descubrir las cartas. A decir la verdad, monda y lironda. ¿Estàis dispuestos a que Cataluña viva de sus elementos propios? Restituídle el régimen autonómico, al que tiene absoluto derecho. Entonces, nada necesitarà de los poderes centralistas.

Por el contrario, ¿queréis mantenerla supeditada a la centralización madrileña? Sea, mientras podàis. Pero, en tal caso, a iguales dàdivas que las demàs regiones hispanas, tiene innegable derecho Cataluña. En su favor ha de hacerse lo mismo que por las otras regiones se haga. Ni mas ni menos.

Conste que, ante todo, quiere Cataluña la autonomía. Y, si no se la concede, no pasa po rmenos que ser en un todo idéntica al resto de España.»

Dues dates

Heraldo de Madrid, *comentant, encara, l'acte de Mestalla, escriu:*

«Un acto de derechas, indefinido sí; un acto republicano, no.

¿Por qué indefinido? ¿Por qué no republicano? Vivimos en pleno enigma, y el enigma sólo pueden descifrarlo ellos: Luis Lucia y Gil Robles. En una de esas hojas de propaganda encontramos este misterio: «Dos fechas: 1930-1935». ¿Qué quiere decir esas fechas? La primera, 1930, es anterior a la República. ¿Qué significado se quiere dar a la segunda fecha? ¿Qué suceso político ha de producirse en 1935? ¿Qué semejanza, en fin, hay entre esas dos fechas: 1930-1935? ¿Son, acaso, los pilares del puente tendido sobre el río, bien revuelto ciertamente, de los cuatro años de República?

¡A hablar claro, señores!... En 1930 había en España dictadura. ¿Se nos amenaza con una nueva dictadura en 1935?»

*

· EL TREBALL ·

L'ATUR FORÇOS S'INTENSIFICA

5.000 obrers de la Unió Industrial Cotonera en atur forçós des de fa cinc mesos

Per què el ministre del Treball no intervé per tal de solucionar aquest afer?

Els nostres lectors estan assabentats del greu problema de la Unió Industrial Cotonera.

La història d'aquest conflicte, ve de lluny.

Per mor de les dificultats econòmiques de l'Empresa, els obrers de l'esmentada indústria fa cinc anys que treballen dos dies per setmana. El que sap el que és treballar dos dies per setmana durant cinc anys, comprendrà la misèria en què han de viure aquests dissortats treballadors. Però, a més a més, s'intensifica l'atur, car aquests cinc mil treballadors, no consumen més que l'indispensable per a no morir i el comerç se'n ressent considerablement.

Ara bé; treballar dos dies per setmana si bé és veritat que resulta una tragèdia per a una llar obrera, permet anar tirant. El que ja representa la misèria, la malaltia i la mort, és la total paralització dels treballs, car des de fa cinc mesos que aquests 5.000 treballadors no treballen ni un sol dia. Cinc mesos sense percebre cap salari, després de cinc anys de treballar dos dies per setmana! Una tragèdia.

Aquests treballadors, que estoicament han suportat tantes privacions, nomenaren una Comissió, que ha realitzat ímprobes treballs prop de les autoritats per tal de cercar la solució.

Anades i vingudes al Govern general; visites nombroses, al Governador general. Aquest, n'ha parlat manta vegada en les seves converses amb els periodistes, però sempre de manera que deixava veure la dificultat de trobar una solució.

ELS OBRERS OFEREIXEN UN 25 PER 100 DE LLUR SALARI

Davant la lentitud de les negociacions i tenint pressa per a resoldre el conflicte, cosa natural en uns treballadors mancats del necessari per a poder viure, els obrers de la Unió Industrial Cotonera han fet oferiment d'un 25 per 100 del salari per tal de facilitar el desenvolupament econòmic de l'esmentada empresa industrial.

Aquest 25 per 100 que deixen els treballadors, el cobrarien en paper, o bons, que servirien per a retirar l'import al cap d'un any.

Això és el que proposen els treballadors. Voleu actitud més digna i alliçonadora?

Què hi diu a això la banca catalana?

Si la banca catalana no sap aprofitar la lliçó, nosaltres direm que no es pot tolerar que sigui acceptat aquest nou sacrifici per part dels obrers. Uns obrers que amb prou feines poden menjar, mancats de roba, amb fillets i mullers, que durant cinc anys han treballat dos dies per setmana i que fa cinc mesos que no treballen ni un dia, no se'ls pot acceptar aquest 25 per 100 que ofereixen.

Es la banca catalana la que ha de resoldre el conflicte. Són les autoritats, les que han de cercar primer i imposar després la solució. Tot menys acceptar el sacrifici dels treballadors de la Unió Industrial Cotonera.

EL GERENT I EL PRESIDENT DE L'EMPRESA

La Comissió dels obrers de la Unió Industrial Cotonera, amb la qual parlàrem ahir, ens manifestà que féssim públic el seu agraïment envers el gerent i el president de l'Empresa, pels treballs que realitzen per tal de poder obrir les fàbriques. En canvi, tingueren paraules de blasme per a la banca catalana que no s'interessa per a portar una solució al problema que ja dura massa.

El governador general interí, senyor Pic i Pon, sembla que es preocupa i cerca la solució. Tindrà la suficient energia per a imposar-se davant els que poden i deuen solucionar el conflicte?

DOTZE FABRIQUES PARADES : QUE HI DIU EL MINISTRE DEL TREBALL DE LA C. E. D. A.?

Les fàbriques de la Unió Industrial Cotonera són dotze. En té a Sant Joan de les Abadesses, a Sants, a Monistrol, a Reus, a Ripoll, a Hospitalet, a Sant Vicenç dels Horts i Cornellà. Es important. I per tant, que nosaltres sapiguem, el ministre del Treball de la C. E. D. A., res no ha fet, res no ha dit. Entenem que ja que ocupa la cartera de Treball, ha d'intervenir-hi. 5.000 treballadors no poden restar a mercè de qualsevol combinació financera.

Entenem que el ministre de Treball ha d'intervenir en l'afer. Es prou important.

LA REUNIO DEL GOVERN GENERAL

Ahir al vespre es celebrà una reunió al despatx del governador general, amb representació de diverses cases bancàries de Barcelona i una representació de la Unió Industrial Cotonera. De la nota que ens en facilitaren en aquell centre oficial extractem el següent paràgraf:

«Després d'un extens canvi d'impressions en què la Banca, reunida a la Generalitat, ha estudiat el problema des del punt de vista bancari, ha quedat clar i patent que l'operació necessària per a posar en funcionament les fàbriques de la Unió Industrial Cotonera vers la seva normalització, no interessaria financerament. Però, estant resolt el Consell d'Administració de la Unió a prestar les garanties necessàries, àdhuc personals, a l'operació que es concerti, i sobretot no perdent de vista l'alt interès social del problema creat, la Banca reunida ha cregut indispensable fer extensiva la invitació a la totalitat de la Banca que opera a Barcelona, a fi que, com a qüestió de patriotisme, enfoqui urgentment l'assumpte i vegi de donar-li, si és possible, una solució adequada. Per a fer factible aquesta cooperació, en què la Banca Catalana ha dona tuna vegada més fe del seu bon desig, serà convocada per a dilluns a migdia una reunió de tots els Bancs i banquers adscrits a la Federació de Barcelona, en la qual reunió s'ha de deixar definitivament resolt en el sentit que s'acordi, aquest magne problema.»

Les campanyes de LA HUMANITAT

En la nostra edició de demà, diumenge, publicarem una interessant informació sobre els habitacles obrers de Barcelona i el problema hospitalari, amb un interviu amb el doctor TOMAS TUSO, a càrrec del nostre company PERE FOIX

Llegiu LA HUMANITAT del diumenge

ELS CRIMS DE LA MONARQUIA

La mort d'Alexandre Sancho. - Els afusellaments pel "complot" de Vera del Bidasoa. - L'actuació social de la Dictadura. - Els sindicats lliures ocupen el C. A. D. C. I.

Alexandre Sancho no era un indocumentat. Capità de l'Exèrcit, notable enginyer, sots-director del Banc Exterior d'Espanya, secretari del Port Franc. Era un dels millors tècnics d'Espanya. Primo de Rivera ho sabia i Berenguer també. Ambdós generals li oferiren una cartera en llurs Governs, que Sancho rebutjà amb dignitat.

Sancho, que era un home honest, combatia la monarquia, el règim dels crims i dels negocis bruts. I com que a Espanya sota el règim del Borbó no hi havia altre medi d'expressió del pensament que conspirant, el capità Sancho conspirava.

Per conspirador fou denunciat i empresonat el 12 d'octubre del 1930. Un confident cobrà una bona gratificació pel servei. A Montjuïc, l'instal·laren en una cella humida. Caigué malalt. Deficiència de medicaments. Com que no pogueren processar-lo, en adonar-se de la gravetat de la malaltia, li concediren la presó atenuada en qualitat de pres governatiu. Tenia la sang emmetzinada i morí en una clínica del Guinardó el dia 3 de març del 1931.

* * *

Era cap a la fi del 1925 i la dictadura Primo-Anido-Borbó era cada dia més impopular. Anido se n'adonava. Mobilitzà un policia, Lluís Fenoll, el qual féu un viatge a França i amb l'ajut d'altres es posà en contacte amb els revolucionaris exiliats. Resultat: un complot, conegut pel de Vera del Bidasoa. Entraren uns romàntics espanyols per la frontera pensant poder batre la dictadura. Foren empresonats bon punt passada la frontera. Eren esperats.

Epíleg: Afusellament, a Pamplona, de tres homes: Santillan, Pau Martí i Enric Gil. Dos homes més afusellats pel mateix afer a la presó de Barcelona: Vicenç Llàcer i Joan Montejo. Total, cinc afusellaments perquè servissin d'escarment. Tothom sap el rebombori esdevingut amb motiu del consell de guerra de Pamplona. Es celebraren dos consells de guerra. El primer no condemnà a mort per manca de proves. Nou consell de guerra amb ordres severes: tres penes de mort.

* * *

La dictadura de Primo-Anido-Borbó tenia un ministre del Treball que s'anomenava Eduard Aunós, el qual desconeixia totalment les lluites socials del nostre poble. Per conseqüent, donava sempre la raó als patrons.

Un fet. Durant les obres de l'Exposició que la dictadura organitzà per a fer badar els babaus, els contractistes pagaven salaris de quatre i cinc pessetes als peons mentres que estaven en vigència unes bases en les quals s'estipulaven salaris mínims de nou pessetes per als peons. Això constituïa una burla a les lleis, cosa que a qualsevol país és castigada. En canvi, la dictadura Primo-Anido-Borbó castigava els obrers que gosaven demanar el compliment de les bases de treball.

En certa ocasió Primo féu un viatge a Barcelona per tal d'inspeccionar personalment les obres de l'Exposició. Els paletes i manobres aprofitaren el viatge de Primo per a fer prevaler llurs drets.

—Quins drets són aquests?— pregunta Primo. En assabentar-se'n s'escandalitzà i digué que no toleraria que «uns agitadors» pertorbessin les obres de la «magnífica» Exposició. S'inicià la vaga. Primo ordenà a la Companyia de M. S. A. que preparés un tren especial amb vagons de càrrega per tal de portar-hi els vaguistes recalcitrants. Donà unes hores de temps als vaguistes, passades les quals serien empresonats, conduïts al tren i deportats a un lloc desconegut. Anuncià que per a reemplaçar els vaguistes expulsats de Barcelona faria venir forasters d'altres terres, que estarien molt contents de poder treballar per quatre pessetes al dia. I els patrons estarien tranquils quant a les vagues, car els que ell faria venir no en sabien de fer vaga. Primo féu fracassar la vaga i emprengué la tornada a Madrid, satisfet d'haver resolt tan greu problema, que amenaçava la «tranquil·litat i la pau de Barcelona, ensems que comprometia les obres de l'Exposició», aquell esplèndid negoci de la dictadura, recordeu?

Mentrestant, els Sindicats Lliures, sota la protecció oficial de la dictadura i de manera particular d'Anido i Aunós, collaboraven en «l'obra» social de la dictadura.

¿Recorden els treballadors mercantils de Barcelona què va fer-se amb el C. A. D. C. I.? Fou obra particular del que torna a ésser general de l'Exèrcit, que ara és l'Exèrcit de la República, Severiano Martínez Anido, i de l'imponderable «sociòleg» Eduard Aunós. Durant tot el temps de la dictadura Primo-Anido-Borbó, hom podia llegir a la balconada del benemèrit C. A. D. C. I. un luxós cartell que deia: «Confederación de Sindicatos Libres». Aquesta organització feixista s'apoderà del C. A. D. C. I. «legalment», per decret de Don Severiano.

LA C. G. T. FRANCESA VOL AGRUPAR LES FORCES OBRERES PER TAL D'APLICAR EL PLA D'ACCIO

D'acord amb la decisió presa per la C. A. de la C. G. T. de França en la seva reunió del 14 de juny, l'oficina confederal ha tramès la nota que segueix a totes les organitzacions, a tots els partits i agrupacions partidàries d'una política de progrés social.

«La Confederació General de Treball, en el seu terreny estricte sindical i econòmic, per a fer-se eco dels sentiments i de les aspiracions de les masses productores i consumidores, ha establert un Pla d'activitat i de reformes que, segons creu, poden atenuar immediatament i, després, acabar la crisi econòmica, l'atur i la desmoralització que amenacen greument al règim democràtic.

Unes forces perilloses tenen una influència escandalosa en la vida total de la nació. El poder financer regenta la indústria, la qual posseeix, ensems que amenaça l'Estat i l'obliga imposant-li la seva autoritat, per damunt les lleis orgàniques del país.

Es tracta, avui, de saber si la immensa majoria dels ciutadans d'aquest país, lligats al principi democràtic, són capaços d'unir llurs forces i d'elevar-se per damunt de llurs característiques pròpies per tal de defensar els principis que els són comuns.

La Confederació General de Treball, dins de l'acció a la qual la demana la situació, refusa de catalogar les personalitats, els partits i les agrupacions que són, sota signes diferents, defensors de la democràcia i que s'inclinen sinceramente cap als greus problemes econòmics.

Ja és conegut el Pla defensat per la C. G. T. No es diu pas que aquest Pla sigui perfecte i total, però la Confederació té la convicció que representa un mínim de transformacions, el qual, conegut i comprès per l'opinió pública, esdevindria l'alçaprem capaç de descartar les resistències egoístes i cegues i, amb això, suprimir els perills socials que ens amenacen.

La C. G. T. fa una crida a la vostra ajuda.

Si el Pla de la Confederació General de Treball és aprovat per vós, és a dir pel vostre grup, us preguem que ens ho digueu.

De seguida us serà tramesa una convocatòria per a una reunió, la finalitat de la qual serà examinar tots plegats els mitjans d'acció a emprar.

Obrar així serà assegurar una força de propulsió sobre idees necessàries, sobre reformes indispensables, per la defensa de principis de la democràcia, els quals no poden triomfar dels obstacles de dictadura i de violència més que reunint, per una acció de reformes audacioses, totes les energies reanimades per la confiança en les pròpies forces.

Es a aquest aplegament que la Confederació General de Treball us convida, amb la confiança que respondreu favorablement.

El secretari general,

L. Jouhaux.»

AZAÑA A BILBAO

En autocar, PREU 65 pessetes anada i tornada. Sortida dissabte, dia 13, a les tres de la tarda. INSCRIPCIONS: Salvà, 33, botiga

Obrer català conscient: el teu diari és LA HUMANITAT

·LES LLETRES·

CHRISTA WINSLOE, L'AUTORA DE "MANUELA" HA ESTAT UNES HORES A BARCELONA

La gran escriptora, arribada d'Amèrica i de pas cap a Alemanya, ens diu que prepara dues novel·les més

El seu tema central serà, com en la primera, la psicologia del sexe

—Christa Winsloe es troba a Barcelona.

En aplegar aquesta notícia ens donàrem pressa a comprovar-la. L'espècie de la seva presència a la nostra ciutat ens va ésser confirmada. Aleshores cuitàrem a telefonar al Ritz, on s'allotja l'escriptora. Amablement ens donà hora per rebre'ns.

ChristaWinsloe és una dama alta, bruna, de gest distingit i aire cosmopolita. El seu tarannà és obert i simpàtic. Així que ens anunciem ens rep amb una gran afabilitat, que no sabem com agrair.

Comencem, no cal dir-ho, amb l'obligat intercanvi de compliments. La cordialitat, però, amb què som rebuts ens anima i tot seguit endeguem la conversa vers la seva vida artística i els seus projectes.

—Mai no havia escrit —ens diu—, car dedicava totes les meves activitats a l'escultura, art pel qual sembla que tinc una disposició remarcable. Un dia, però, em passà pel cervell d'exposar les meves idees relatives a certs problemes d'abast pedagògic i social, i vaig glossar el meu pensament en «Manuela».

—No hi trobàreu oposició?

—Com que en l'obra tractava alguns punts que afectaven d'una manera directa a la política germànica, determinats cercles que n'hagueren ésment cuitaren a iniciar una forta campanya de premsa contra el meu llibre, inèdit encara, i allò em decidí a no publicar-lo.

—Com fou, doncs, que vàreu tirar endavant?

—La insistència dels meus amics em féu repensar i aleshores vaig resoldre espurgar el llibre de qüestions polítiques, i, de passada, enduta per les meves preferències per l'escena, vaig aprofitar aquells retocs per a convertir la novella en una obra de teatre.

—I assolíreu un èxit definitiu.

—Depassà de molt les meves esperances. A Londres fou representada més de 250 vegades, i a Berlín, cosa remarcable, més de 150. Sé que a Madrid també fou ben acollida, i m'estranya que no hagi arribat a la vostra escena.

—I el film triomfal «Noies d'uniforme»?

—Fou el que popularitzà el meu nom, car ha donat la volta al món; vós ja sabeu amb quin èxit. Aleshores vaig publicar el llibre gènesi de tot aquell moviment, el qual, a diferència de la peça teatral i la pel·lícula, comença de tractar el problema per la seva base.

—N'esteu tan satisfeta com del film i la comèdia?

—No puc estar descontenta. Hom l'ha traduïda a una pila de llengües. Per cert que he de declarar que l'edició castellana em va deixar molt decebuda; la vaig trobar deficient i mancada de categoria. Per contra, la catalana (1) m'ha plagut molt i la trobo molt més digna quant a tipus i presentació del llibre.

CHRISTA WINSLOE

—I si parléssim un xic de les vostres activitats actuals?

—Amb molt de gust; arribo de Hollywood i sóc ací de passada cap a Alemanya, car jo resideixo a Munic. A Amèrica he viscut una bona temporada i he escrit molt per a les revistes i «magazines». Tinc dues obres noves que aviat seran publicades i que es titularan «Camí d'Assís» i «El mig violí».

—Quins temes hi toqueu?

—Ambdues versen sobre qüestions de psicologia del sexe, tema que sempre m'ha interessat i que rarament han tractat les dones. Vós ja us haureu adonat que tracto aquesta mena de problemes amb tot respecte i delicadesa i sense gens de barroeria, car jo vull donar a les meves produccions un alt sentit moral. Quant a valor literari, penso que superaran el de «Manuela». Cal tenir present que quan vaig escriure aquest llibre es pot dir que era una aprenenta en aquesta modalitat de l'art. Ara esgrimeixo la ploma amb més lleugeresa i les idees es mouen al meu cap amb un major dinamisme.

Christa Winsloe diu això amb la màxima senzillesa, sense el més petit punt de vanitat. La seva naturalitat respon que és sincera. Afegeix, encara:

—Demés, com que he fet el viatge de retorn a bord d'un vaixell petit, petit, on es pot dir que fem vida comuna els comptats passatgers que hi som i els tripulants, he tingut lleure de veure tota una pila de coses noves, de conèixer l'ambient de mar i tot això m'ha suggerit tema per a una altra novella que tinc començada, que vaig fent sobre el terreny. Penseu que portem cinc setmanes de viatge deliciós i de vida en plena natura, com podeu jutjar-me per la morenor de la meva cara.

Ara anem cap a Gènova, des d'on seguiré fins a casa meva.

—I de Catalunya, quina impressió us n'endueu?

—Oh! He de dir-vos que cap. Penseu que he arribat avui i marxo demà al matí, que aquestes escasses hores se me n'hauran anat en atencions de toaleta. Imagineu-vos, cinc setmanes de vida salvatge! Però la vostra terra m'interessa enormement i l'any que ve penso venir-hi de «tournée» amb una amiga, en cotxe. Dues dones soles, ¿no serà pas massa original, oi?

Vam cuitar a tranquil·litzar-la i dir-li que no som pas tan endarrerits com podria deduir-se de la nostra fama.

I així és com férem la coneixença de la senyora Christa Winsloe, dona tan simpàtica com intel·ligent i ben mereixedora del bon acolliment que arreu del món ha tingut «Manuela» i tindran, cal creure-ho així, les noves obres que prepara.

M.

(1) **Christa Winsloe : «Manuela»** Editorial Atena : 1935.

¡LLIBRES!

AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUARÈL·LES

i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona

Exposició i venda a preus inversemblants a

METROPOLITANA

Llibreria vella i nova

Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

El llibre de **JAUME MIRAVITLLES** d'imminent aparició

CRITICA DEL 6 D'OCTUBRE

Constitueix una aportació teòrica al moviment catalanista

Cap jove català no ha de deixar de llegir-lo

ECOS

Manolo està dibuixant en un recó d'un bar de Caldes. S'hi apropa un amic nostre i Manolo, que el coneix, li pregunta:

—Què? Hi «llegeixes» quelcom?

—Home, sí, una mica. Ja es comença a endevinar el què ha d'ésser —respon el nostre amic.

—I tu, Maria, què hi «llegeixes»? —fa Manolo, dirigint-se a la mestressa del bar.

—Home... veurà... no sé gaire de lletra jo, sap? —diu Maria, tota atabalada, mirant-se les ratlles traçades per Manolo al paper.

* * *

Un poeta de... l'antiga Grècia digué un dia, no recordem on, que totes les dones d'una certa... ilia egea eren... com ho direm?... tenien les «algues roges» en continua rebellia.

Els marits, germans i promesos d'aquestes dones acordaren no deixar sense càstig la intrepidesa del poeta, i, mentre aquest s'estava passejant, una nit d'estiu, per l'Hellespont, va sentir-se engrapat per diversos braços que en un dir «Zeus» l'aconduïren a les roques i des d'allà el llançaren a l'aigua, proporcionant-li un magnífic bany d'impressió en una hora que no s'acostuma.

El poeta, des d'aquell dia, dedicà les seves preferències als marits... car les Xantipes mai no són tan cruels a venjar els greuges fets als Sòcrates, amb l'avantatge que es creuen tot el que d'aquests se'ls conta.

* * *

Als afores de Barcelona, prop d'una famosa font, la pietat dels veïns va edificar una esglesieta, més petita i més bonica que la Presó de Lleida.

Hom hi va instal·lar, prop de la porta, un d'aquells Cristos de tamany natural, que la gent adora i els besa els peus, accions seguides, gairebé sempre, d'un òbol en metàl·lic a la caixeta, estratègicament disposada. Aquesta imatge fou donatiu d'una coneguda família, la qual va imposar l'obligació que constés així en una artística placa.

I un bon dia va presentar-se al rector un ciutadà amb una factura als dits. Era el constructor d'imatges que anava a cobrar.

—Amic. Són els donants qui han de pagar i no pas jo—va fer el reverend.

—Molt bé. Però com que fa un any que em fan passar amb raons i el Crist és ací, o jo cobro o me l'enduc ara mateix!

Davant d'això, el rector s'avingué a pagar. Però va fer retirar la placa.

La radiodifusió internacional

Iugoslàvia i Alemanya

a través de la seva música i dels seus músics. Per mitjà del micròfon de

Ràdio Barcelona

el ràdiooients de la Primera Emissora de Catalunya podran escoltar selectes concerts retransmesos des d'aquestes nacions

IUGOSLAVIA

Avui, dissabte, dia 6, de les 20'15 a les 20'45 hores. Retransmissió des de Ràdio Belgrad

CONCERT NACIONAL

Orquestra de la Guàrdia Nacional, sota la direcció de Dragoutine Pokorny. Obres de Jenko, Krastich, Stoyanovitch

ALEMANYA

Demà, diumenge, dia 7, a les 20'30 hores. Retransmissió facilitada per la REICHS-RUNDFUNK-GESELLSCHAFT DE BERLIN

CONCERT NACIONAL

Orquestra Simfònica de Leipzic, Director Hans Weisbach

Simfonia en Do major (Júpiter), de Mozart

Són unes exclusives RADIO BARCELONA

INFORMACIO ESTRANGERA

EL GOVERN AUSTRIAC I ELS HABSBURGS

La decisió del Govern de Viena ha causat sensació en els països de la Petita Entesa

El príncep de Starhemberg anirà a Itàlia a pactar la restauració? --- La premsa txecoslovaca diu que la restauració és la guerra

MALGRAT EL DESMENTIMENT, EL PRINCEP STARHEMBERG ANIRA A ROMA

Roma, 5. — El vice-canceller d'Austria, príncep Starhemberg, que es troba al Lido de Venècia, vindrà a Roma el proper dia 13 i romandrà diversos dies a la capital, celebrant conferències amb Mussolini.

Als cercles polítics s'assegura que la qüestió de la suposada restauració de la Monarquia dels Habsburg a Austria, serà la principal qüestió que tractin ambdós estadistes.

S'ENTREVISTARA AMB MUSSOLINI

Venècia, 5. — Ahir arribà en avió, procedent de Viena, el vice-canceller d'Austria, príncep Starhemberg.

Ha declarat que pensa passar unes vacances al Lido i ha desmentit les notícies circulades que pensa anar a Roma.

No obstant, hom creu que, durant la seva estada a Venècia, el príncep Starhemberg celebrarà una entrevista amb el senyor Mussolini.

SEGONS «LE TEMPS», L'ACORD DEL GOVERN NO SIGNIFICA LA RESTAURACIO

París, 5. — El periòdic «Le Temps», comentant les modificacions de les lleis relatives a l'exili i confiscació dels béns dels Habsburg, diu que és un error creure que aquestes lleis són la primera etapa per a arribar a la restauració de la Monarquia a Austri.

El periòdic afegeix que, no obstant, si dependgués de la voluntat del poble, probablement l'arxiduc Ot estaria ja al tron.

La qüestió de la restauració dels Hagsburg —diu— és una qüestió internacional i no es pot resoldre d'altra manera que de comú acord amb les potències interessades en el manteniment de la pau a Europa Central. Aquest acord no s'ha realitzat encara i a més el Govern de Viena i el poble austríac saben perfectament que una restauració implicaria greus complicacions.

Adhuc, si la restauració dels Habsburg pogués contribuir a consolidar l'Estat austríac hauria de tenir en compte els temors dels pobles veïns, els quals deuen la seva existència o la seva ampliació a l'enderrocament de la doble Monarquia.

A més, la restauració de la Monarquia no deixaria indiferent, pel que fa referència a la conca danubiana, a Itàlia.

TXECOSLOVAQUIA I IUGOSLAVIA CONTRA LA RESTAURACIO

Praga, 5. — La decisió del Govern austríac de suprimir les lleis d'excepció relatives als Habsburgs, han suscitat a Praga viva emoció. En els círcols oficiosos es formulen els següents comentaris:

«El Govern Schuschnigg ha cregut trobar en l'actual fluctuació que experimenta actualment la solidaritat de les potències occidentals i en l'ajornament del Pacte danubià, el moment propici per a franquejar una nova etapa cap a la restauració dels Habsburgs. La doctrina de la Petita Entesa davant aquesta contingència, és ben coneguda: la tornada dels Habsburgs equivaldrà a la guerra. Tampoc no és un secret per a ningú que en l'última reunió del Consell de la Petita Entesa, que se celebrà a Lubliana (Iugoslàvia), s'acordà, per unanimitat, respondre a qualsevol temptativa de restauració dels Habsburgs amb la mobilització general i la intervenció militar de la Petita Entesa. Aquesta decisió fou comunicada amb temps suficient al Govern francès, que comparteix, en aquesta qüestió, el punt de vista de la Petita Entesa:

«Qualssevol que siguin les preocupacions actuals de les potències occidentals, la Petita Entesa considera que ella sola es troba en condicions de fer mantenir l'actual estatut del centre d'Europa amb tot i que l'actual règim d'Hongria—que sembla hostil als Habsburgs—decidís recolzar l'acció del Govern austríac.»

Per altra banda, s'assegura en els círcols ben informats de Praga que el senyor Titulescu, president en exercici de la Petita Entesa i de l'Entesa balcànica, ha exposat als dirigents de la política anglesa la greu complicació que suposaria la tornada dels Habsburgs.

«LE PETIT PARISIEN», PEL CONTRARI, CREU LA DECISIO UN PERILL

París, 5. — La impressió que existeix en els círcols polítics d'Austria sobre la llei aprovada pel Consell d'Estat de Viena que aixeca la confiscació que existia sobre els béns de la família Habsburg, que ultra això assenyalat, sanciona, en principi, la tornada a Austria dels elements d'aquella família, ha causat gran sensació a París.

«Le Petit Parisien» condemna durament la llei aprovada pel Consell d'Estat d'Austria. El comentari d'aquest periòdic es considera molt important, perquè «Le Petit Parisien» és l'òrgan oficiós del Quai d'Orsay i diu que la llei aprovada portarà conseqüències molt desagradables en l'Europa central i oriental.

Diu després que aquests mesos passats les potències interessades en la conservació de la independència d'Austria han anat treballant a favor de la protecció a la República danubiana i que en el moment en què les negociacions estaven encarrilades entre Itàlia i la Petita Entesa, el Govern austríac aprova una llei que planteja novament l'afer dels Habsburg.

Afegeix que encara que es donessin tota mena de seguretats que la restitució de les propietats confiscades i l'autorització a viure a Austria als Habsburg, no tenen cap relació amb una possible restauració de la monarquia a Austria, ningú no pot negar que tot això signifiquen actes de simpatia i privilegi que, en vista de l'actual intransigència a Europa, hauria estat molt millor ajornar.

Diu també que els Habsburg comptaran ara amb mitjans econòmics més que suficients per a intensificar la campanya monàrquica i de restauració, cosa que la Petita Entesa la consideraria com un «casus belli». Acaba dient que seria possible que només l'amenaça de restauració a Austria provoqués la mobilització de les tropes de la Petita Entesa.

LA BUENA TIERRA. Un volum, 6 pessetes. Novella xinesa sense parió en la literatura occidental, segons Stefan Zweig. **Col·lecció «¿Y AHORA QUÉ?»** Llibreries i **Editorial Juventud.** Barcelona

Alemanya sota Hitler

LA NOVA LLEI PENAL PRIVA TOT CIUTADA DE SORTIR D'ALEMANYA,

Berlín, 5. — Segons la nova llei penal, que avui ha començat a publicar la Gaceta oficial, cap alemany, subjecte al servei militar, hagi servit o no, entre els 18 i 45 anys, no podrà sortir d'Alemanya sense un permís especial, sota la pena d'un a sis mesos de presó. Es castigarà també l'intent de sortida d'Alemanya.

Es disposen també sentències de deu anys de treballs forçats per a tots aquells que indueixin a la deserció als soldats alemanys o a participar en els reclutaments per a una potència estrangera. La pena mínima per a aquells que es fereixin voluntàriament per a eludir el servei militar, és d'un any i els danys en les armes o propietats militars es castigaran amb penes que oscil·len d'un mes de presó a la de mort.

Es tracta també dels transports públics, i es castiga la seva interrupció o entorpiment amb fins il·legals, i es pot arribar a l'aplicació de la pena de mort si els trastorns o danys ocasionats són molt elevats.

Es castiga també amb presó l'ultratge públic als estendards, banderes i insígnies del partit nacional-socialista o si són portats amb menyspreu.

S'estableixen també càstigs per a l'homosexualisme, que són molt més grans que els que estaven en vigor fins ara.

Els que es neguen a prestar el seu ajut en casos de perill comú, encara que això es considera com a obligació, si són requerits per la policia, seran castigats amb dos anys de presó.

ESTUDIANTS SUSPESOS DOS ANYS PER FER SOROLL EN UN BAR MENTRE L'ALTAVEU RADIAVA UN DISCURS DEL FUHRER

Heidelberg, 5. — Un dels grups més distingits d'estudiants de la Universitat d'Heidelberg, ha estat suspès per dos anys per les autoritats, a causa que el 21 de maig darrer, poc abans que el Canceller Hitler comencés el seu discurs del Reichstag, celebraven l'admissió en el su grup d'un nou estudiant, bevent abundantment.

Els estudiants es dirigiren després a un restaurant d'Heidelberg, en el qual penetraren cridant, quan tots els assistents escoltaven en silenci el discurs del canceller, que, com és sabut, fou donat per ràdio a tota Alemanya, i impedien que se sentís durant una estona.

El conflicte plantejat a les obres del ferrocarril Terol-Alcañiz s'ha agreujat

Terol, 5. — S'ha agreujat considerablement el conflicte existent a les obres del ferrocarril Terol-Alcanyiç, puix que la totalitat dels obrers ha abandonat la protesta pacífica que venien fent per a declarar-se en vaga de braços plegats.

La situació dels vaguistes és angoixosa, i s'ha agreujat perquè els comerços i cases de menjar han esgotat llurs disponibilitats econòmiques, com ho demostra que algunes s'han vist obligades a tancar, per no poder atendre llurs obligacions, i han començat a negar crèdit als obrers.

Es comencen a sentir els rigors de la fam, i no es veslluma una solució del problema.

Els vaguistes, en nombre aproximat de 600, desplaçaren una Comissió a la capital, que visità el governador per a exposar-li la seva crítica situació i demanar-li que intercedeixi perquè l'Estat liquidi al contractista de les obres el que li deu, per tal que pugui abonar els salaris de dos mesos i mig que deu als obrers.

La patata primerenca de Mataró

Madrid, 5. — El ministre d'Agricultura rebé la visita del president de la Federació de Sindicats Agrícoles del litoral de Catalunya, que sol·licità del ministre, en nom dels productors de patata primerenca de la zona de Mataró, que en les negociacions que es celebrin sobre un tractat amb Anglaterra es tingui en compte el que fa referència a l'exportació de productes agrícoles, i especialment la patata primerenca, la llavor de la qual es compra a aquell país i que per a sembrar-la es necessita gran quantitat d'adob que es paga en lliures esterlines. La quantitat que afecta a aquella zona de la patata primerenca és de 50 milions de pessetes.

LA VISITA DE BECK A BERLIN

EN LA NOTA OFICIOSA DE LES ENTREVISTES ES RATIFICA L'AMISTAT GERMANO-POLONESA

Berlín, 5. — El comunicat oficial facilitat després de les entrevistes de Beck amb el senyor Hitler i altres homes responsables d'Alemanya, diu així:

«Durant els dos dies que ha durat la visita del ministre d'Afers estrangers de Polònia a Berlín, ha existit l'oportunitat per a procedir a un detingut canvi d'impresions entre el canceller Hitler i diversos membres del Govern alemany, i el coronel Beck. En aquest canvi d'impressions, desenvolupat amb tota franquesa, foren examinades les qüestions que interessen especialment a Alemanya i Polònia, i s'ha pogut comprovar una àmplia coincidència en els punts de vista.

S'ha remarcat amb satisfacció que la declaració germano-polonesa de 26 de gener del 1934 ha demostrat la seva plena eficàcia per tots conceptes, no solament en les relacions entre els dos Estats, sinó també com a element constructiu per a assegurar la pau d'Europa.

En aquest ordre d'idees posà de manifest el senyor Beck que la declaració del Führer i canceller d'Alemanya, sobre Polònia, en el seu discurs del 21 de maig passat, i especialment el desig expressat de donar caràcter permanent a l'acord germano-polonès havia trobat un potent eco a Polònia, on hi ha, també, el desig de fer cada vegada més profundes les relacions d'amistós veïnatge amb Alemanya.

Tots dos Governs, en atenció a la posició de veïnatge de tots dos pobles, seguiran mantenint, en l'esdevenidor, un estret contacte i dedicaran tots els seus esforços a l'obra de la pau europea.»

DECLARACIONS DE BECK

Berlín, 5. — Abans de sortir d'aquesta capital per a acompanyar la seva esposa al balneari de Bad Reichenhall, el ministre polonès d'Afers estrangers, senyor Beck, ha rebut els corresponsals de la Premsa estrangera i els periodistes alemanys a la Legació de Polònia, i els ha manifestat que es troba molt satisfet en nom del seu Govern pels progressos realitzats en les relacions germano-poloneses des de la signatura de l'acord de 26 de gener del 1934.

L'examen de les relacions germano-poloneses des d'aquella data—ha dit el senyor Beck—demostra que l'acord entre tots dos països constitueix un factor essencial per al manteniment i consolidació de la pau en general i, per consegüent, no ha d'ésser objecte de crítiques, sinó més aviat d'agraïment.

LA PREMSA POLONESA SATISFETA

Varsòvia, 5. — La Premsa polonesa, comentant la visita del ministre de l'Exterior, Beck, a Berlín, posa de relleu el cordial acolliment de què ha estat objecte i l'esperit amistós que ha presidit les converses. Es dóna especial importància al fet que Hitler acceptés la invitació a l'àpat celebrat a l'Ambaixada polonesa de Berlín.

La gaseta «Polska» diu que el primer resultat de la visita de Beck a Berlín serà de continuar les bones relacions de veïnatge entre Polònia i Alemanya i que els auguris pessimistes que es feien sobre l'acabament de l'acord germano-polonès de l'any 1934 són injustificats.

L'òrgan militar «Polska Zbrojna» dóna molta importància a la visita de Beck a Berlín, no solament per a les bones relacions germano-poloneses, sinó també per a la situació general europea, i afegeix que el text de la nota oficial sobre les negociacions, lliurada a la Premsa alemanya, demostra que els objectius de la visita a Berlín del ministre polonès han estat completament aconseguits.

UNS VAIXELLS DE GUERRA ALEMANYS VISITARAN GDYNIA

Varsòvia, 5. — Per a correspondre a la visita feta recentment al port alemany de Kiel de dos contratorpeders de la marina de guerra polonesa, Alemanya enviarà pròximament al port polonès de Gdynia diversos vaixells de guerra alemanys.

S'assegura que a fi d'evitar possibles disgustos, els vaixells alemanys no faran escala al port de Danzic.

L'ex-rei d'Espanya està de sort

RESULTA LLEUMENT FERIT EN UN ACCIDENT D'AUTOMOBIL

Roma, 5. — Notícies rebudes de Follònica donen compte que l'ex-rei Alfons d'Espanya, ha escapat miraculosament amb vida d'un accident d'automòbil, que ha ocorregut prop d'aquella ciutat, aquest matí.

L'automòbil en què viatjava l'ex-rei amb un altre individu, ha bolcat quan anava a gran velocitat. Aquests subjectes han resultat amb ferides de poca importància i després d'assistits convenientment per un metge, han pogut continuar el viatge en un altre automòbil.

L'EX-DUC DE MIRANDA FERIT GREU

Roma, 5. — Es coneixen nous detalls de l'accident automobilístic sofert per Alfons de Borbó, aquest matí. L'accident ha ocorregut a les immediacions de Montepècora (Toscana).

L'automòbil bolcà violentament. L'acompanyant de l'ex-rei era el exduc de Miranda, el qual resultà amb la fractura de la clavícula esquerra. L'ex-rei es produí una ferida lleu al front. El cotxe ha resultat amb grans desperfectes.

L'anomenat Alfonso Borbó i l'exduc de Miranda foren atesos degudament a l'Hospital de Follònica, on els fou practicada la cura d'urgència, després de la qual i en un altra automòbil, varen continuar el viatge a Liorna, on un i altre varen rebre nova assistència facultativa.

El Banc d'Holanda torna a rebaixar el tipus de descompte

Amsterdam, 5. — El Banc d'Holanda ha reduït el tipus de descompte del 4 al 3 i mig per cent.

N. de la R. — Com es recordarà, fa pocs dies que el mateix Banc féu la reducció del 5 al 4 per 100. Al cap de pocs dies el Banc de França també anuncià una reducció i ara el d'Holanda adopta aquesta nova decisió.

El Govern anglès està d'acord amb el francès quant al Pacte franco-rus

Londres, 5. — El Govern anglès ha lliurat avui a l'ambaixador alemany a Londres una nota en contestació a la rebuda fa uns dies del Govern del Reich, que es referia a les conseqüències que podria tenir el recent acord d'assistència mútua franco-soviètic, en referència amb els compromisos contrets en virtut del Tractat de Locarno.

El Govern alemany ha tramès una nota semblant a tots els signants del Pacte de Locarno.

El Govern anglès ha estudiat curosament el memoràndum del Govern francès, tramès a Berlín en contestació a la nota que el Govern del Reich trasmeté a París parlant del pacte franco-soviètic. A més, el Govern de Londres ha estat en estreta relació amb el de París sobre l'assumpte de què es tracta.

La nota anglesa declara que el Govern de Sa Majestat està d'acord amb el punt de vista expressat en el memoràndum francès i que els compromisos que va contreure Anglaterra amb motiu del Tractat de Locarno, no han estat modificats en cap manera per la conclusió del nou pacte franco-soviètic.

Un alcalde turc que dóna l'exemple

HA TINGUT 37 FILLS AMB QUATRE MULLERS, A RAO D'UN FILL PER ANY

Estambul, 5. — L'alcalde d'una petita aldea del districte de Moughla, ha batut el rècord de la paternitat. Casat amb quatre dones, és pare de 37 fills dels quals en viuen 24. Es dóna el cas curiós que de les quatre dones tingué a raó d'un fill per cada any.

El nou Govern iugoslau

DECLARA QUE SEGUIRA LA MATEIXA POLITICA INTERNACIONAL

Belgrad, 5. — Indubtablement, el punt més transcendental de la declaració ministerial llegida davant la Cambra pel nou Govern Stoyanodinovich fou aquell en el qual, referint-se a la política exterior, proclamà la fidelitat de Iugoslàvia a la política Balcànica, així com també d'íntima amistat amb França.

La declaració afegeix que el Govern iugoslau està, no obstant, disposat a collaborar amb tots aquells països que persegueixin l'ideal d'organitzar i reforçar la pau d'Europa.

En referir-se a la qüestió del desarmament, afirmava la declaració que el Govern de Belgrat està disposat a defensar qualsevol fórmula de reducció d'armaments, però que mentre arribi aquest moment, no escatimarà sacrificis de cap classe per tal de mantenir l'exèrcit iugoslau al nivell exigit per la seguretat del país.

EL MONSTRE ANGLES D'AQUEST ESTIU?

Aeroplans, gossos i policies a la captura d'un maniàtic

Londres, 5. — La policia del Comtat de Surrey s'ha mobilitzat tota per tal de capturar un individu maniàtic que de nit s'abraona contra les noies, les apallissa i després fuig. Dos aeroplans, cent agents i una munió de gossos policies prenen part en les operacions per a la captura del maniàtic.

CANADA MEXIC EN UNA SOLA ETAPA DE VOL

Aguas Calientes (Mèxic), 5.—Un avió monoplà tripulat per Earl Ortman, que sortí de Vancouver (Canadá), ha efectuat un vol directe en direcció a aquesta ciutat i ha batut tots els records de velocitat entre Canadà i Mèxic.

L'avió d'Ortman ha cobert el recorregut de Vancouver a Aguas Calientes, de 1.250 milles, en 5 hores 27 minuts, millorant en una hora i dotze minuts els records anteriors. Ortman aterrà una vegada en la ruta per a proveir-se d'essència, en la qual cosa invertí 17 minuts. Per tant, el temps real de vol són 5 hores 10 minuts.

CONGRES INTERNACIONAL D'ADVOCATS

Brusselles, 5. — Aquest matí s'ha inaugurat solemnement el Congrés Internacional d'Advocats al Palau del Tribunal de Cassació. Assisteixen al Congrés 17 delegacions estrangeres.

CAU UN AVIO D'ASSAIGS, CREMA UN EDIFICI I MOREN SET PERSONES

Berlín, 5.—Aquest matí ha aterrat violentament prop de Neukoellen, un aeroplà d'assaigs tècnics propietat de la casa Siemens. L'aparell s'ha incendiat tot just ha tocat a terra, i les flames s'han propagat a un edifici, dos habitants del qual han mort abrasats.

El pilot i els cinc tècnics que tripulaven l'avió sinistrat han mort carbonitzats.

Encara no han pogut establir-se les causes del sinistre.

Totes les causes justes troben ressò en LA HUMANITAT

LA SESSIO DE CORTS D'AHIR

El ministre d'Hisenda llegí un important projecte de llei --- Continuà el debat sobre els bons ferroviaris

La prohibició de parlar en públic al senyor Gordon Ordax

(Ve de la primera pàgina)

Jiménez Fernàndez.

Segueix el senyor GALLART defensant els presidents dels Jurats Mixtos que no han de representar ni els patrons ni els obrers, sinó que han d'ésser únicament representació de l'Estat.

Elogia l'organització del Tribunal que constitui la novetat d'aquest dictamen. Li sembla bé que estigui al Ministeri de Treball, però ha d'obrar independentment de la maquina administrativa de Treball.

Nega el matis socialista que s'ha atribuït sempre al Ministeri de Treball, però hi ha hagut una etapa el balanç de la qual és aterrador, ja que han desaparegut nombrosos organismes corporatius i s'han suprimit els subsidis a les famílies nombroses, casas barates, etc. ¿Sabeu a quant ascendí l'embús d'expedients en acabar el bienni, durant l'etapa de paradís del socialisme i de paraís del proletariat? Doncs a nou mil.

Acaba insistint que la seva minoria prestarà el seu vot sense reserves al Govern.

El senyor MUÑOZ DE DIEGO, liberal demòcrata, consumeix un altre torn. Es queixa que es respecti en aquest projecte els vice-presidents dels Jurats Mixtos, la qual cosa constitueix un perill ja que ni tan sols pertanyen a la carrera judicial. Opina que tot el que pugui considerar-se contenciós, ha de passar íntegrament als Tribunals Industrials. Ara que tractem de fer economies, hauríem de considerar que hi ha molts Jurats Mixtos que podrien desaparèixer, i altres agruplar-se, ja que resulta que en alguns es formulen escassos assumptes. A més s'ha de limitar la seva intervenció als tràmits conciliatoris.

Considera greu la redacció del dictamen en el qual es diu que els interessats podran recórrer directament davant el Tribunal Suprem, és a dir, passar pel Tribunal Central. Recorda que els recursos s'han elevat a nou mil per any, i amb les facilitats que ara es donen al Suprem no podrà atendre'ls, ja que és lògic que ni patrons ni obrers es donaran per satisfets i apellaran a totes les instàncies.

Pregunta perquè no s'estableix el recurs senzill i breu de revisió establert pel Codi de Treball, perquè entenen les Sales segones del civil de les Audiències.

Li sembla bé que sigui incorporat a la Llei el decret del senyor Anguera de Sojo que està ple de bon sentit.

El senyor GONZALEZ LOPEZ consumeix un altre torn en contra. Diu que la part principal del projecte és la que es refereix a la magistratura i pregunta si és que significa un pas decisiu vers la magistratura social o és simplement un remei per a apropar els Tribunals de Treball a l'administració de Justícia. Heu obrat en contrasentit, puix que els Tribunals industrials els incorporeu als Jurats Mixtos, arrabassant-los de l'administració de Justícia. Resta clar que refugiu incorporar els problemes de Treball a l'administració de justícia.

Afegeix que queda a la voluntat del ministre la designació de president dels Jurats Mixtos.

El senyor SALMON: S'estableix el nomenament per concurs, amb preferència entre els especialitzats en qüestions de treball.

El senyor GONZALEZ LOPEZ: Aneu a pertorbar àdhuc l'administració de la Justícia. Diu que aquest dictamen es pot convertir en corruptor dels individus que formen l'administració de Justícia. Opina que ha voltar-se a aquests jutges de tota mena de garanties d'independència.

Afegeix que tots aquests extrems els discutirà en el moment oportú.

El senyor PEREZ MADRIGAL consumeix un altre torn i diu que convé que quedi evidenciat el poc interès que un projecte d'aquests desperti en els diputats dretistes, car no hi són a la Cambra.

DIVERSOS DIPUTATS DE DRETA li assenyalen els bancs radicals i diuen que també estan buits.

El senyor PEREZ MADRIGAL: Jo no absolc els partits que a mi no m'absolen. Es refereix després al bienni, i diu que les pressions dels socialistes produïren pertorbacions i ruïna en molt negocis. Es evident que els Jurats Mixtos, que naturalment són òrgans de conciliació foren emprats per patrons i obrers per a satisfer rancors.

(El senyor Alba es reintegra a la presidència).

Parla després del socialisme cristià i diu que això fou inventat per un senyor molt gros el qual no defensà ni els socialistes ni a Crist. Segueix parlant del socialisme cristià i diu que no el practiquen els catòlics.

El Sr. JIMENEZ FERNANDEZ: No desbarri S.S.

El senyor PEREZ MADRIGAL: No sabia que S.S. era el representant de Crist a la terra.

El Sr. JIMENEZ FERNANDEZ: No; sóc catedràtic de Dret Canònic.

El Sr. PEREZ MADRIGAL: Perdoni S.S. que invoqués Crist.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: I la V. S., mestre en interrupcions, m'heu de permetre la llicència d'una interrupció.

El senyor PEREZ MADRIGAL continua el seu discurs i combat el projecte i l'existència de Jurats Mixtos.

Anuncia que intervindrà amb freqüència en defensa de les esmenes que ha presentat.

El senyor SALMON respon als impugnadors i diu que, imitant el darrer orador, ell es reserva respondre a fons els arguments que s'han fet en el moment que sigui discutit cada punt.

Hom suspèn el debat.

EL CAS GORDON ORDAS

Es llegida una proposició no de llei de les esquerres relativa al vet de propaganda imposat al senyor Gordón Ordàs.

(Al banc blau, el ministre de la Governació).

Defensa la proposició el senyor PASQUAL LEONE. Recorda que fa temps que es digué que el ministre anava a confeccionar un índex dels oradors als quals hom prohibiria fer ús de propagandes polítiques.

El senyor ALBIÑYANA demana la paraula.

El senyor PASQUAL LEONE continua dient que s'ha prohibit al senyor Gordón Ordàs el dret que hom concedeix als altres ciutadans i l'han inclòs en aquest índex i no sabem si continuarà.

Aquesta prohibició no consta enlloc. El governador va limitar-se a prohibir l'acte d'Elx i fins el dilluns no es va saber que la suspensió obeïa al fet que anava a intervenir el senyor Gordón Ordàs, segons les manifestacions del sots-secretari de la Governació. Suposa que el senyor Portela es farà solidari de la nota del senyor Echeguren. Això ocorria quan a altres partits se'ls permetia altres actes.

El senyor ZAFORTEZA: No existeix aquesta prohibició, puix que el dia 13 el senyor Gordón Ordàs parlà a Manacor i en altres poblacions de les Balears.

El senyor PASQUAL LEONE: Parlem en la hipòtesi que el ministre confirmi la nota del senyor Echeguren.

Si el senyor Gordon Ordàs i altres diputats cometen delictes s'ha de sollicitar el suplicatori. Basta que el senyor ministre de la Governació ho sol·liciti perquè nosaltres ho votem i el propi senyor Gordon Ordàs es desposseeixi de la seva immunitat parlamentària. El que no es pot consentir és aquest sistema penal preventiu que considerem il·legal i que estableix dues castes de propagandistes, idonis i no idonis. S'estranya que un ministre liberal, al cap i a la fi, adopti aquestes mesures que no tenen altre fi que impedir la realització de les propagandes esquerristes. El Govern fa com si no dificultés la nostra propaganda, però la sotmet a una fiscalització. Posa de relleu com foren suspesos tots els actes públics i després s'aixecà la suspensió perquè es celebressin els del Govern. Més tard novament es prohibiren sense raons d'ordre públic. La Ceda anuncià els seus actes públics molt abans de la suspensió, i els continuà anunciant durant la prohibició com si tingués la seguretat que havien de celebrar-se. Pel que es veu sols és lícita la propaganda dels partits governamentals.

El senyor ALBIÑANA: Jo he de protestar que no es deixi parlar a alguns oradors i he de preguntar també a les esquerres quina protesta feren quan hi hagué altres prohibicions. ¿Es tracta d'una protesta general o solament per referir-se al senyor Gordon Ordàs? Jo he de recordar a aquest respecte que quan estava a Las Hurdes i se'm permeté anar al meu poble se'm prohibí intervenir en cap acte polític. Aleshores cap de vosaltres no s'aixecà per a protestar.

El ministre de la GOVERNACIO: Les paraules que jo he sentit aquí a la Cambra es deuen, sens dubte, a un malentès. Jo podria contestar a aquestes paraules amb molt poques i dient que l'estat d'excepció en què vivim obliga el Govern a prendre mesures i a determinar si es deuen concedir o no els permisos dels actes de propaganda i també podria dir que procura fer-ho de la forma més imparcial possible. Però aquesta contestació esqueta podria semblar excusa i prefereixo parlar amb claredat. No és cert que es mantinguin unes prohibicions de caràcter personal. El que succeeix és que el Govern té en compte les circumstàncies de lloc i àdhuc de persones per a no permetre, no la propaganda esquerrista, sinó la propaganda subversiva, i això amb tot el respecte que mereixen les persones. Aquí jo tinc uns paràgrafs del discurs pronunciat pel senyor Gordon Ordàs a Bilbao, on digué que calia conquistar el Poder des del carrer i arribar fins a les Corts. Pregunten les esquerres si aquesta propaganda és lícita, i els que com jo servim la llibertat, no podem tolerar aquestes coses que abriva les masses. Es que un ministre de la Governació vostre toleraria aquestes propagandes subversives? Jo crec que obrant així serveixo la llibertat.

El senyor PASQUAL LEONE rectifica i manifesta que no s'ha aclarit si existeix o no l'índex i tampoc s'ha aclarit si és que es prohibeix la propaganda al senyor Gordon Ordàs.

El ministre de la GOVERNACIO: En general, no. Es refereix únicament a determinades circumstàncies.

El senyor PASCUAL LEONE: Ja s'aclareix una mica. Pregunta al ministre com pot assegurar que aquestes frases atribuïdes al senyor Gordon Ordàs són, en realitat, les que pronuncià. Amb referències d'aquesta naturalesa estaríeu a mercè, no d'informacions tendencioses, però sí equivocades. Per això nosaltres demanem la màxima responsabilitat davant els tribunals. Per això demanem l'absoluta llibertat. Afegeix, encara, que les paraules llegides no són subversives, pel fet que el Poder es rep al carrer, i el dir que es va a conquistar al carrer no vol dir que sigui revolucionàriament. Nosaltres, com a liberals i republicans, defensem la llibertat de tribuna. Recorda que Salmeron, el 1904, ho proclamà així.

El senyor GIL ROBLES: La V. S., que té tanta memòria, recordarà que, amb tota aquesta defensa de la llibertat de propaganda, el senyor Azaña va suspendre més de setanta actes.

El senyor PASCUAL LEONE acaba invocant novament la llibertat de propaganda i es mostra contrari a una situació preventiva del Govern.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO: Jo prefereixo el sistema preventiu al repressiu. Defenso la llibertat i la República per tal d'evitar que caigui a Roma o a Moscou.

El senyor JUST: ¿Ens vol dir el ministre de la Governació si en els actes d'esquerra s'han produït qüestions d'ordre públic?

El senyor PORTELA VALLADARES: En general, no.

El senyor JUST: Bo és reconèixer-ho.

El PRESIDENT: Voldria saber si el senyor Pascual Leone manté la proposició.

El senyor PASQUAL LEONE: Queda retirada.

Tot seguit s'aixeca la sessió. Són les nou i vint de la nit.

EL CIRCULO DE FAMILIA. Un volum 6 ptes. Novella interessantíssima del gran estilista francès Maurois
Col·lecció «¿Y AHORA QUÉ?»
Llibreries i **Editorial Juventut**
Barcelona

EL PROJECTE D'HISENDA RELACIONAT AMB EL «CENTRO OFICIAL DE CONTRATACION DE MONEDA»

Madrid, 5. — El projecte de llei d'Hisenda, al qual s'ha referit el senyor Lucia en sortir del Consell de Ministres, diu així:

«La reducción de los tipos de interés en el mercado de capitales pone de relieve, como excepcional, el de 6 por 100 anual que disfruta la deuda denominada Bonos de Tesorería.

La política de disminución de gastos iniciada por el Gobierno, aconseja intentar rebajar aquel tipo de interés, a otro más ajustado a las circunstancies actuales, transformándose aquellos bonos al 6 por 100 con otros de iguales características y garantías, salvo el interés, que sería del 4 por 100. Esta operación que para el Tesoro es la de una conversión de deuda, había de reducir en un 2 por 100 anual el interés, y podría servir a la vez para alivio del Tesoro de los gastos que pasen por la intervención que se realiza en el Centro Oficial de Contratación de Moneda, en cuyo beneficio o pérdida participan por mitad el Estado y el Banco de España, si se autoriza a dicho Centro para subscribir con el capital que posiblemente obtenga la parte de la nueva emisión de bonos de Tesorería al 4 por 100, lo que sería conveniente, proporcinándole así, con el rendimiento de dichos valores, un medio para atender a aquellos gastos y hasta para concertar las garantías necesarias para la efectividad de su misión.

Conviene por último facilitar al ministro de Hacienda la acción directiva en la acción interventora, que le reserva la disposición séptima del artículo 1.º de la ley de Ordenación bancaria, otorgándosele medios necesarios para la eficacia de aquella función, cuya regularidad tanto interesa al comercio y a la economía nacional.

Por virtud de tales consideraciones el ministro que suscribe, de acuerdo con el Consejo de ministros, tiene el honor de someter a la deliberación y aprobación de las Cortes, el siguiente proyecto de ley:

Artículo 1.º.—Si en uso de las facultades que se reserva el Tesoro en el artículo 1.º del decreto de 4 de diciembre de 1929, se acordara el llamamiento al reemplazo, total o parcial, en una o más veces, de la emisión de Bonos de Tesorería actualmente en circulación, se autoriza al ministro de Hacienda para realizar, en una o más veces, por cantidades que no excedan del importe de los Bonos oro de Tesorería al 6 por 100 llamados a reemplazar, una nueva emisión a la par de los bonos oro de Tesorería a un interés que no exceda del 4 por 100 anual, con iguales garantías que los recogidos y con las demás condiciones y características que se fijen en la emisión, que será acordada por el Consejo de ministros.

Art. 2.º—El Centro Oficial de Contratación de Moneda, con el capital de que disponga, o se procure, podrà concurrir a la subscripción de los bonos oro de Tesorería al 4 por 100, cuya subscripción autoriza el artículo anterior, o tomar a la par los que sin subscripción pública queden en Tesorería. Podrà también disponer de los mismos con plena personalidad en el futuro y con las condiciones que otorga dicho organismo la orden ministerial de 21 de mayo de 1931.

El Gobierno queda autorizado para modificar los preceptos de los decreto-ley de 29 de mayo y 9 de septiembre del 31.

Art. 3.º—Queda autorizado el ministro de Hacienda para realizar, cuanto sea preciso en cumplimiento de la ley y para subscribir dentro de los límites de la disposición décima del artículo 1.º de la ley de ordenación bancaria, las operaciones de crédito que estime necesarias o proponga el Centro Oficial de Contratación de Moneda para la regulación del mercado monetario, incluso autorizando que se acepten en dichas operaciones los bonos oro del Tesoro al 4 por 100, subscritos por dicho Centro, sin que en ningún caso estas operaciones puedan rebasar la cifra màxima de 500 millones de pesetas.

ANTIGUITATS
MOBLES D'ESTIL
CALAIXERES ISABELINES
QUADROS ANTICS I MODERNS
MIRALLS
OBJECTES D'ARAM
Sempre grans ocasions
HOTEL DE VENDES
PELAI, 8

El Consell de ministres d'ahir

Acordà llegir al Parlament el projecte de llei de reforma constitucional i un altre projecte important d'Hisenda

El senyor Lerroux donà compte de la reunió dels quatre i el ministre de Governació parlà del conflicte del ferrocarril Terol-Alcañiz

Madrid, 5. — A dos quarts d'onze del matí s'ha reunit el Consell de ministres a la presidència.

A tres quarts d'una de la tarda ha abandonat la reunió el ministre de Finances. Es limità a dir que s'adreçava al seu despatx oficial per tal de presidir una reunió.

A la una en punt abandonaren el Consell els altres ministres, i el de Comunicacions facilità la referència verbal següent:

—Hem acordat que aquesta tarda es doni lectura al Congrés del projecte de Llei relatiu a la reforma de la Constitució.

El ministre de Finances ha fet una exposició detallada d'un projecte de Llei, d'alguna importància, que aquesta tarda també serà llegit a la Cambra, i s'ha acordat no donar-ne publicitat fins aquell moment.

El ministre d'Indústria ha donat compte d'haver estat desglossat del projecte de comunicacions marítimes el que es refereix als pescadors, amb la finalitat que almenys sigui aprovat en aquesta etapa parlamentària aquest aspecte del projecte, encara que l'altre sofreixi algun destorb.

Pel ministre de Treball i en el que es refereix per la seva part a l'evitació de la crisi de treball que les gelades a Llevant acostumen a produir, ha plantejat el problema de la necessitat de rebaixar el preu del «fuel-oil».

El president del Consell, per la seva part, ha donat compte detallada de la reunió celebrada ahir pels quatre caps dels grups governamentals en relació amb la llei electoral. Existeix ja un principi d'acord, que possiblement demà serà complet a la reunió que tornaran a celebrar.

El ministre d'Instrucció Pública ha tornat a plantejar la qüestió de les obres del teatre de l'Opera. Com vosaltres sabeu — ha dit el ministre de Comunicacions — en aquelles obres s'hi porten esmerçats uns onze milions de pessetes i sembla que el pressupost del que manca per acabar aquelles obres serà inferior a vint-i-quatre milions de pessetes. La situació com podeu veure és delicada, i hem acordat que el senyor Dualde porti al pròxim Consell del dimarts no una solució, sinó una proposta per tal de veure si es troba la solució. Possiblement consistirà en el nomenament d'alguna ponència de la qual formin part alguns ministres i tècnics. Existeix ja un dictamen de la Junta de construccions civils i amb aquest es podrà partir d'un principi estudiat.

El ministre de Governació ha donat compte d'un ofici rebut del governador de Terol en el qual aquest comunica la situació que es troben els obrers que han treballat en les obres del ferrocarril Terol-Alcañiz. Sembla que hi ha uns quatre-cents obrers als quals els contractistes els deuen dos mesos de jornals. El Govern ha acordat que es requereixi als esmentats contractistes per tal que paguin, i en cas que no ho fessin, ho farà el Govern a càrrec de les certificacions per treballs realitzats, i si és precís, també de les fiances dipositades per aquests contractistes.

El ministre de Justícia ha donat compte d'un projecte de Llei per el qual es regulen les relacions dels propietaris de les finques destruïdes a Astúries amb motiu dels passats successos, i els que foren els seus estadants, sobretot en el que afecta al comerç i a la indústria.

El president del Consell finalment va donar compte que en un poble de Lugo — Allonga — els seus habitants es troben en una situació angoixosa a causa d'una inundació. També s'ha acordat cercar el mitjà perquè es pugui lliurar-se alguna quantitat, que en part posi remei a aquella situació.

A dos quarts de dues ha sortit el cap del Govern i es mostrà d'acord amb la referència que havia donat el ministre de Comunicacions, però ha afegit:

—Segurament el que vaig a dir-vos no us ha estat comunicat, i és que les Cambres de Comerç i Navegació, etc., en una paraula, totes les forces vives de València s'han reunit i han designat una persona, que com ha fet la indústria carbonera, pugui assessorar la junta que ha entaulat conversacions a Londres per a un arranjament comercial.

Contra «Ya»

La querella per injúria i calúmnia presentada pel senyor Sànchez Roman

Madrid, 5. — Pel procurador dels Tribunals senyor Correa s'ha sollicitat judici de conciliació prèvia en la querella presentada per aquell, per injúria i calúmnia, en representació dels senyor Sànchez Roman, contra el periòdic «Ya», que li atribuí unes declaracions polítiques absolutament apòcrifes.

La reforma de la Reforma Agrària

L'opinió dels ex-ministres d'Agricultura senyors Domingo, Feced, del Río, Benayas i Jiménez Fernàndez

Madrid, 5. — El periòdic «El Sol» publica extenses declaracions dels ex-ministres d'Agricultura, senyors Domingo, Feced, Del Río, Benayas i Jiménez Fernàndez, sobre el projecte de llei de reforma de la Reforma Agrària.

MARCEL-LI DOMINGO:

Després d'exposar extensament l'obra que realitzaren els primers Governs de la República en la Reforma Agrària, diu:

—No ha de representar, de totes maneres, una gran preocupació la presentació d'aquest projecte de llei, el qual sembla més un cant fúnebre que una albada... No crec que s'aprovi. I si s'aprova, no va a prevaldre. L'experiència dels anys de la República ha demostrat a tots que la Reforma Agrària és ineludible i que tal vegada el que ha constituït una equivocació és no haver-la aplicat per decret i d'una manera tallant i definitiva en els primers dies del règim. La necessitat no ha estat minvada i aclarida pel temps.

Més que desfer, el que cal a unes dretes conservadores, per instint de conservació, era fer el que no s'havia fet. La Reforma Agrària es complirà. Si pel fet d'haver-se anul·lat el que es féu ha de tornar-se sobre la Reforma Agrària, la nova Reforma Agrària serà més ràpida i més radical que la primera.

Hi havien problemes, com el religiós i l'agrari, que per als qui tenen el deure d'ésser prudents era de prudència procurar que solament fossin plantejats una vegada quedessin ja resolts. Provocar un nou plantejament d'ells per haver reduït o desfigurat la solució primera és provocar una solució menys contemporanitzadora i més avançada. «¿De què depèn, aquest cas en què ens trobem? —preguntava Castelar a les Corts del 1869—. Depèn que els partits conservadors no han pogut aprendre aquest senzillíssim axioma: que a les èpoques revolucionàries el més salvador és el més revolucionari».

*

El lamentable no és que les classes conservadores no l'haguessin après fa més de 60 anys. Es que no l'han après encara, ni possiblement no aprendran mai. La història amb fets, serà l'única que curarà d'ensenyar-los-ho.

RAMON FECED:

—La llei de Reforma Agrària no ha estat posada en funcions. No vull silenciar la labor del senyor Ciril del Río. 10.000 assentats gaudeixen dels beneficis de la llei. S'ha crebantat ara la conducta política en ordre al problema agrari: el de l'atac a fons i l'anul·lació completa de tota l'obra legislativa de les Corts Constituents.

Ha arribat al teler de les Corts el projecte de llei presentat pel ministre d'Agricultura. El projecte és un estudi complet i profund de la complexa matèria agrària. Representen l'articulació d'unes normes encaminades a defensar i garantitzar la propietat privada de la terra amb la plenitud de privilegis existents a l'adveniment del règim republicà. En el projecte domina la finalitat derogatòria de les expropiacions sense indemnització. La Reforma Agrària en la forma que es projecta és irrealitzable. El temps confirmarà el nostre judici.

Les dretes, fidels als postulats fonamentals de la seva ideologia política, actuen a la zona que els correspon. S'erigeixen en defensors de la propietat rústica.

CIRIL DEL RIO:

—El projecte de Reforma Agrària llegit pel senyor ministre d'Agricultura ofereix parts o aspectes d'ell que necessàriament han de semblar-me bé, pel fet que són reproducció gairebé literal d'alguns punts del projecte de modificació de la Reforma Agrària que vaig llegir a les Corts un dels darrers dies de la meva vida ministerial. Fou el darrer dia, per tal de concretar encara més.

Té, no obstant, uns altres aspectes, principalment pel que fa referència a expropiació de finques de l'extingida grandesa, amb els quals no puc en absolut estar conforme amb el projecte. Sobre aquesta discutida qüestió ja exposaré els meus punts de vista al saló de sessions en arribar a discutir-se.

JOAN JOSEP BENAYAS:

—El projecte llegit pel ministre d'Agricultura, amb excepció dels apartats referents a les finques de l'extingida grandesa a la valoració en les expropiacions, en l'examen del qual no entro, és reproducció del projecte presentat pel senyor Ciril del Río. Els preceptes reproduïts, com és natural, tenen la meva conformitat. Alguns d'ells, el referent al patrimoni familiar, no suposa modificació de cap mena de la llei, sinó desenvolupament ulterior del concepte d'assentament, el qual, com hom sap, és una situació provisional que el projecte actual com el nostre fa desembocar a la propietat. Durant els primers dies de la meva actuació ministerial, vaig anunciar, en unes manifestacions a la premsa, que es feia necessari reduir l'àmbit de la Reforma Agrària pel que fa referència a inventari, a les catorze províncies especialment afectades per la llei vigent. (Andalusia, Extremadura, Toledo, Albacete, Salamanca i Ciudad Real), on, per imperi de la seva base segona solament pot actuar l'Institut per a realitzar assentaments. Fou ben acollit aquest propòsit, ja que a la resta d'Espanya està gravitant la reforma i despreciant, per tant, la propietat rústica, sense que hi hagi probabilitat que arribi a aplicar-se. Regions hi ha on aquesta aplicació és gairebé impossible —Galícia, Bascongades, València i Catalunya—, on la propietat està bé o excessivament distribuïda.

MANUEL JIMENEZ FERNANDEZ —Hi ha una part del projecte molt estimada. Sobre altres dels seus extrems haig de fer esment a les declaracions que es publicaren a «El Sol» el novembre de l'any passat, i al meu discurs de contestació al senyor Suàrez de Tangil.

*

SEGUEIX EN EL MISTERI L'ASSASSINAT D'UNA NOIA

La Policia segueix les recerques per a descobrir el crim que es cometé en les proximitats de la Presó, nits passades.

Diversos agents estan ocupats a identificar la morta.

Entre les diferents versions que circulen es diu que la morta era amiga o havia estat amiga del Josep Martorell Virgili.

Per tal d'assegurar-se la Policia d'aquesta pista, es personaren ahir uns agents a la Presó Cel·lular amb una fotografia de la morta, la qual mostraren al Martorell. Aquest, en principi, es quedà estranyat i tractà com de fer memòria, però després, amb sang freda, digué que no la coneixia ni sabia qui era.

A l'oficina d'Identificació no s'ha pogut saber encara a qui corresponen les empremtes digitals que hi havia a la carta que es trobà damunt la interfecta.

*

Detencions

En dos bars del Clot la policia procedí a la detenció de vint-i-cinc individus sospitosos, els quals foren portats a la Prefectura de Policia per a saber si tenen o no antecedents.

La Comissió d'Estatuts ha acabat l'estudi de l'Estatut basc

«Els Ajuntaments del País Basc seran autònoms» --- «L'idioma dels bascos serà com el castellà, llengua oficial» --- «L'ensenyament, en tots els graus, podrà donar-se en els dos idiomes» --- «El Parlament general l'integraran representants elegits per sufragi universal directe» --- «L'Estat espanyol estarà representat pel President del Consell Permanent» --- «Els mossos bascos prestaran el servei militar en territori basc»

Madrid, 5. — La Comissió d'Estatuts ha acabat el seu estudi de l'Estatut basc.

Hom determina a l'article primer que Alava, Guipúscoa i Biscaia, quant a províncies limítrofs amb característiques èniques, històriques, culturals i econòmiques comunes, acorden constituir-se, dintre l'estat espanyol en nucli político-administratiu autònom, que s'anomenarà en castellà «País Vasco», i Euskalerria o Euzkadi en llengua basca.

El règim que s'estableix no implica prescripció extintiva dels drets històrics d'Alava, Guipúscoa i Biscaia, la plena realització dels quals, quan les circumstàncies ho portin, està en la restauració foral íntegra del seu règim político-administratiu.

Artículo segundo. — Dentro la unidad del país vasco, Alava, Guipúscoa y Biscaya se regiràn las tres autonómicamente.

Art. 3. — Los Ayuntamientos del País Vasco seràn autónomos en el gobierno y dirección de sus peculiares intereses y en la administración de sus propios recursos. Esta autonomía no podrà ser nunca menor a la que en las leyes generales reconozcan a los otros Ayuntamientos de la República.

En el mismo artículo se dice que los poderes de todas clases se ejercitaràn en virtud del presente Estatuto. El pueblo manifestarà su voluntad por medio de las elecciones, referéndum y la iniciativa en forma de proposición de Ley. Las elecciones se llevaràn a efecto por sufragio universal, igual, directo y secreto. Una Ley especial votada por el Parlamento general del país vasco regularà el procedimiento, las garantías y las condiciones para el ejercicio de estos derechos.

El artículo quinto dice que el territorio del país vasco queda integrado por las provincias de Alava, Guipúzcoa y Vizcaya, y el sexto que podràn agregarse al país vasco otros territorios limítrofes mediante el cumplimiento de determinadas condiciones.

El octavo determina quiénes son los que tienen la condición de vascos.

El noveno y el décimo tratan de la condición de vasco y de los derechos individuales.

Art. 11. El idioma originario de los vascos es el eúskera, que tendrà como el castellano el caràcter de lengua oficial del país vasco.

En las relaciones oficiales el País Vasco y el resto de España, así como en las de las autoridades de la República con las de aquel, la lengua oficial serà la castellana.

En las escuelas se autorizarà para la enseñanza los dos idiomas; la segunda enseñanza y la superior podrà darse en ambos idiomas.

Art. 12. El Parlamento general asume la potestad legislativa del País Vasco en las materias referentes a sus relaciones con el Estado español, a las interprovinciales y a todos los asuntos, servicios y funciones comunes a Alava, Guipúzcoa y Vizcaya.

La organización judicial y la constitución y el funcionamiento del Consejo permanente o gobierno del país, seràn también de su incumbencia propia.

El Parlamento general estarà integrado por representantes elegidos por sufragio universal y directo.

Art. 14. Estos representantes seràn inviolables, y el artículo 15, dice que el Parlamento aprobarà una ordenanza y nombrarà un Presidente, dos vice presidentes y dos secretarios. Una Junta de nueve miembros de las tres provincias regirà el país.

Art. 16. Para la ejecución de lo legislado en el Parlamento general se instituye el Consejo permanente. Trata a continuación de las funciones de este Consejo, y el artículo 18 determina que el Consejo permanente estarà domiciliado en la ciudad de Vitoria.

Art. 19. Las funciones judiciales correràn a cargo de la judicatura del país vasco, ajustàndose a la Constitución de la República. El Ministerio fiscal corresponderà al Estado.

El Tribunal de Garantías juzgarà en los casos de planteamiento de inconstitucionalidad de las Leyes que promulgue la región.

Los artículos 20 y 21 tratan de consejos técnicos y de la enumeración de facultades referentes a legislación interior, administración local, Estatuto de funcionarios, Instituciones, vida política y económica, comunicaciones, etc.

El artículo 22 trata de las funciones ejecutivas que competen al país vasco en las materias referentes a legislación penal, propiedad intelectual, eficacia de los comunicados oficiales, pesas y medidas, régimen de montes, ferrocarriles, defensa sanitaria, seguros generales, agua y caza, régimen de Prensa, derecho de expropiación, socialización de riquezas, servicios de enseñanza, organización de los centros de enseñanza, recaudación de tributos.

Art. 23. — Corresponde también a los órganos del país vasco la ejecución de las Leyes de la República.

Art. 24. — Trata de la competencia de los jueces, jurados y Tribunales, y el 25 dice que se reserva el conocimiento del Tribunal Supremo de la República, el recurso de casación.

Art. 26. — Las materias a las que puede alcanzar el artículo 28 de la Constitución, se entenderàn incorporados al presente Estatuto.

A continuación trata el Estatuto de la organización de la enseñanza, del trabajo y de la propiedad, y el 37 se refiere al Orden Público que dice que para los conflictos de caràcter supra-regional o extra-regional, intervendrà el Poder Central en el mantenimiento del orden interior del País Vasco en los siguientes casos:

Primero. — A requerimiento del Consejo permanente, debiendo cesar la intervención a instancias del mismo.

Segundo. — Por propia iniciativa, cuando estime comprometido el interés general del Estado o su seguridad.

La Ley de Orden Público determina las normas a que debe sujetarse la declaración del Estado de Guerra.

A continuación trata del régimen de relaciones tributarias y económicas.

El Estado español estarà representado por el Presidente el Consejo permanenete que ejercerà las funciones que a la República correspondan.

La organización del Ejército pertenecerà al Estado, pero los mozos vascos prestaràn servicio dentro del territorio del país vasco.»

LES SARDANES

Amb la finalitat habitual Germanor Catalana ha organitzat una nova audició de sardanes. Tindrà lloc aquesta nit, a les 10, a la plaça del Sol (Gràcia). S'executarà el següent programa:

«Roser de Vallfogona», Serrat; «Amor enjogassat», Bonaterra; «Platja riallera», Mercadé; «Bell Penedès», Saderra; «Antònia», Font i Sabater i «Bona festa», Vicenç.

Anirà a càrrec de la Cobla Montseny.

Cal esperar que l'element esquerrà i sardanista gracienc no mancarà a aquesta audició i contribuirà amb entusiasme a fi que el motiu que mou a organitzar aquestes ballades sigui assolit amb escreix.

*

L'actuació judicial i la persecució de sabotejadors

El Jutjat número 12 es personà ahir, a la tarda, a la Presó per tal de rebre declaració als detinguts que foren posats a la seva disposició amb motiu de les diligències instruïdes per actes de sabotatge i atemptats.

El sumari que ha correspost a aquest Jutjat és el de l'intent d'atemptat a cinc capatassos del moll als quals hom pensava matar quan anessin a dinar els cinc junts, com tenien per costum de fer, en una jardinera.

Rafael Sansegundo manifestà que un tal Riera li havia parlat de portar a terme aquest atemptat, que havia d'efectuar-se amb bombes de mà, les quals havien estat portades per un tal Rojas al lloc precís.

Sabia aquest detingut, pel Riera, que un tal Martín, al qual coneix de vista, era l'encarregat de reclutar la gent i suposava que els altres estarien ja detinguts.

També prestaren declaració Ferran Alvarez, Jaume Rojas, Lluís Carrillo, Ferran Gonzàlez i Agustí Benlliure, els quals negaren que fossin ells els escollits per a cometre l'esmentat atemptat, encara que n'havien sentit parlar.

En vista d'aquestes declaracions, el Jutjat es retirà i ordenà a la Policia la pràctica de diverses diligències.

El Jutjat número 5, després de rebre diverses declaracions, ha ordenat que la detinguda Soledat Rojas, que té quinze anys, sigui portada a un convent i ha decretat la llibertat, per no resultar cap càrrec contra d'ella, de Margarida Redondo Lapaire, companya de Rafael Sansegundo.

LA HUMANITAT lluita pels ideals catalans i republicans

TEATRE I CINEMA

TELONS CURTS

LES COSES QUE PASSEN...

La senyora Francesca Marqués (de nom de guerra Raquel Meller), ha tingut un gran disgust fa uns dies. Resulta que havia d'actuar a Segòvia, i quan arribà a la ciutat castellana es trobà amb la desagradable sorpresa de veure, no que s'havia suspès la seva actuació, sinó el seu nom illustre en el món de les varietats, escrit en una pissarra i amb guix..., o sigui el mateix sistema pel qual s'anuncien, pels pobles, les funcions dels circs ambulants...

Però no acaba ací la dissort de la senyora Francesca Marqués. L'empresari Carcellé, un home intelligent i pràctic, acaba de signar contracte per al Coliseum, de Madrid, on hi farà una temporada de varietats. Doncs bé; en aquesta temporada hi actuaran Pastora Imperio, Conxita Piquer, Luisita Esteso, Amàlia Isaura, Mercè Serós, Henri Garat i les seves «girls», la Baker, etc., i no Raquel. Per què? La mateixa pregunta li han fet al senyor Carcellé, i aquest ha contestat, poc més o menys: «Durant l'actuació de Raquel al Calderon, o sigui quan el seu quart «adeu a Madrid», hi he perdut més d'onze mil pessetes...»

I, es clar, qualsevol li va, al senyor Carcellé, amb «Gitanillos»...

CAPITOL

GRAN EXIT

Una pellícula R. K. O. distribuïda per S. I. C. E.

RICHARD DIX

en

La carretera del infierno

Un drama punyent de les presons d'Amèrica

OH, LA NOMINA ALTA!

Hi ha bufetades entre els còmics de més o menys prestigi de Madrid per tal de quedar-se amb l'Espanyol. Hi ha bufetades, però, no per qüestions d'art, que d'aquest ningú no en parla, sinó perquè un primer lloc a l'Espanyol, subvencionat per l'Estat, equival a un altíssim jornal, cosa difícil d'assolir en aquests temps de profunda crisi... Veurem, de tots, qui serà el més llest o l'afavorit... Perquè, aquesta vegada, és possible que hi valguin les recomanacions... si al final no impera el bon sentit i es va al concurs, i qui hi vegi en cor que aixequi la mà.

RUMOR SOBRE LOLA MEMBRIVES

El rumor és aquest: que Lola Membrives farà, dintre poc, una curta temporada a Barcelona, i que després marxarà, definitivament, cap a Amèrica, el seu país, d'on ja no tornarà, perquè deixarà el teatre. Aquest és el rumor, i no cal dir que ens doldria que es confirmés.

COLISEUM

DILLUNS, ESTRENA

Ronald COLMAN

Les apassionants aventures d'un col·laborador de Scotland Yark

Film presentat per

ARTISTES ASSOCIATS

Ràdio Teatre

SESSIO D'HOMENATGE A LOPE DE VEGA

La nit del passat dimecres tingué lloc als estudis de Ràdio Barcelona la sessió d'homenatge a Lope de Vega. Es radià la comèdia en tres actes «La hermosa fea», original del «Fénix de los Ingenios», obra en la qual la fluïdesa del llenguatge—l'eufonia dels versos—esdevé gairebé musical.

«La hermosa fea» obtingué una admirable interpretació per part de Matilde Asquerino—temps ha retirada de l'escena—, Maria Durà, Antoni Martiàñez, Francesc Hernàndez, Pereda, Alexandre García i Josep Sanchiz, tots ells artistes de gran prestigi que oferiren la seva valuosa col·laboració per a l'emissió d'una de les més reeixides comèdies de Lope de Vega.

Abans d'ésser radiada l'esmentada joia del teatre castellà, el culte periodista Valentí Moragues explicà al selecte i limitat auditori que assistí a l'emissió, una interessant conferència referent al teatre de Lope de Vega, cosa que féu amb clara exposició i atinats conceptes.

Després de la sessió tan encertadament organitzada per Ràdio Barcelona, els representants de la Premsa i altres invitats, foren obsequiats amb pastes i xampany, i feren els honors de la casa els directors de Ràdio Barcelona, senyors Sànchez Cordovés i Monedero, i el crític teatral senyor Moragues Roger.

DARRERS DIES

COLISEUM

Sense reestrena fins el mes d'octubre

La Justícia

AUDIENCIA

SECCIO PRIMERA

Corrupció de menors. — A porta tancada es veié la causa seguida contra Maria del Carme de la Rosa, Rafael Giménez i Celestino Navarro i Egea per un suposat delicte de corrupció de menors. Després de les proves, el fiscal va retirar l'acusació sostinguda contra la primera dels acusats, i els altres dos quedaren absolts per la Sala.

SECCIO SEGONA

Suspensió. — Es suspengueren les vistes assenyalades.

SECCIO TERCERA

Incidents i divorcis. — Solament es veieren incidents i divorcis.

SECCIO QUARTA

Suspensió. — Per manca de testimonis es suspengué el jurat que estava assenyalat.

Col·lecció «¿Y AHORA QUÉ?», de Editorial Juventud, Barcelona. Garantia absoluta per al lector culte. Les seves novelles són les joies més recents de la literatura moderna

TRIBUNAL D'URGENCIA

Va ocupar la banqueta Palmira Gimeno per haver-se-li trobat a la barraca on vivia al Poble Nou, bombes i armes amb municions. La pena imposada pel tribunal fou de cinc anys pel delicte de tinença d'explosius i un any, vuit mesos i un dia per la tinença ilícita d'armes.

LA INSPECCIO DE L'AUDIENCIA DE BARCELONA

El fiscal inspector ha rebut declaració als oficials del Jutjat senyors Jiménez i Pasalodós en l'expedient que instrueix amb motiu de la fallida dels Filats Torras.

Aquests dos nous testimonis pertanyen al Jutjat número 4, i són els que instrueixen el sumari.

Segons sembla, s'ha donat per acabades les diligències amb motiu d'aquest sumari un dels motius de la inspecció del fiscal i tenim notícies que la peça de la fallida de la dita societat, que havia estat sollicitada pel fiscal ha estat tornada al Jutjat núm. 5, que fou el que la tramità.

També ha estat tornada al Jutjat número 6 la peça del judici pel senyor Pons i Pla contra la Societat Filatures Torras, que també fou sollicitat pel fiscal.

El senyor García Romero de Tejada ha estat aquest matí a acomiadar-se dels jutges i hom creu que en cas d'acabar amb la inspecció del sumari amb motiu de la fallida Magí Valls que també ha d'estudiar, marxarà demà a la nit cap a Madrid.

Un altre dels motius de la inspecció, l'acord dels fiscals de no demanar penes de mort, està estudiat, i, segons s'assegurava a l'Audiència l'informe és llest i tramès a Madrid. Algú relaciona aquest informe amb el viatge que féu a la capital de la República el fiscal d'aquesta Audiència senyor Joan Bonilla.

PROCESSAMENT DE L'«ARENGADA»

El Jutjat número 9, després de les diligències practicades amb el detingut «Arengada», ha dictat contra d'ell decret de processament i presó sense fiança. El Jutjat ha estat a la presó per a notificar-li el processament i, a més, se li rebé indagatòria.

El detingut i ara processat segueix negant tota intervenció en el fet de què se l'acusa.

SUMARI PER INCENDI D'UN AUTOOMNIBUS

El Jutjat número 2 ha declarat conclús el sumari que instruïa contra vuit processats detinguts a Badalona amb motiu de l'incendi d'un autoòmnibus a Santa Coloma, el dia 14 de març darrer.

Aquest sumari ha estat elevat a l'Audiència.

DETENCIO DE JOAN JOSEP GONZALEZ RIOS

El Jutjat número 11 ha estat a la presó amb motiu de la detenció del secretari del ram de l'alimentació Joan Josep Gonzàlez Rios.

Es acusat d'haver dirigit diversos anònims a l'amo d'un bar amb motiu d'un conflicte que tenia, i per no haver-lo solucionat explotaren a la porta de casa seva dos petards..

La diligència fou de reconeixement i no donà cap resultat.

NOTICIARI

EL RADIUM

Per causes alienes a la seva voluntat, el Comitè Federatiu de la Federació de Sindicats de Contramestres "El Ràdium", s'ha vist obligat a suspendre de nou la celebració del Ple extraordinari de delegats que havia de tenir lloc, avui, a les deu de la vetlla.

LA UNIO DE SINDICATS I PAGESOS DE CATALUNYA DOS TELEGRAMES

"Ministro Agricultura. - Madrid. - Unió Sindicats i Pagesos Catalunya ruega V. E. interese que no sea aplicado nuevo impuesto cien pesetas guía vagón trigo por recaer sobre agricultor.—Presidente, Subietas."

"Ministro Agricultura. - Madrid. - Unió Sindicats i Pagesos Catalunya ruega V. E. interponga valioso apoyo para que no prospere proyecto Silos objeto crédito pignoración trigo pues gastos desplazamiento mercancía harían impracticable operación que debería concederse sin exclusiva a todos los Sindicatos Agrícolas que se hallasen debidas condiciones. — Presidente, Subietas."

AIGUA VICHY CATALA i FONT ESTRELLA

Estòmac, Fetge, Melsa, Reumatisme, Diabetes

BALNEARI a Caldes de Malavella (Girona)

Preus reduïts fins el 31 d'agost

Administració: Rambla de les Flors, 18 - Telèfon 18552 - BARCELONA

·ELS ESPORTS·

LA XXIX VOLTA CICLISTA A FRANÇA

Charles Pellissier, a l'esprint, s'adjudica la segona etapa Lille - Charleville

Vicenç Trueba es classificà amb l'escamot capdavanter

Charleville, 5. — Des de mig matí hi havia extraordinària animació als carrers de Lille. Els ciclistes havien d'emprendre abans de migdia el camí de Charleville, la segona etapa de la Volta i la segona també de la cursa pel famós «pacés» del nord, especialment terrible per als ciclistes que no estan acostumats a lluitar damunt l'empedrat i gens bo per a les màquines.

De Bèlgica havien arribat diversos aficionats amb el propòsit d'encoratjar els homes de l'equip nacional i ovacionar l'heroi de la primera etapa, el belga Romain Maes, així com també el seu company De Caluwe.

Els comentaris eren absolutament favorables als belgues.

A dos quarts de dotze, enmig de l'animació que era de preveure, ha estat donada la sortida als 89 corredors que han de disputar-se l'etapa d'avui, de 192 quilòmetres. Hi ha hagut molts aplaudiments.

Han deixat de prendre la sortida tres turistes-routiers i el corredor de l'equip espanyol Ciprien Elys, el qual ahir, a conseqüència de la gran caiguda, arribà a la meta amb més de mitja hora de retard.

Hom creia que l'etapa d'avui seria, en la seva primera fase, particularment monòtona. El trajecte a cobrir és força llarg i els belgues, líders de moment, no es podien sentir inclinats a donar la batalla.

Però després d'haver passat Sainghin Maes ha punxat. Els francesos s'han adonat de seguida de la importància d'aquesta oportunitat i tot prenent el comandament de l'escamot capdavanter, han començat a estirar d'una manera impressionant, dirigits per Pelissier, i d'aquesta manera havia d'ésser difícil la persecució.

Hom remarca que Charles Pelissier, el qual fou considerat l'any passat com un ciclista de saló i que per aquesta causa enguany no ha figurat en l'equip d'asos, està en una forma excellent. Avui, en el moment que comuniquen, de la mateixa manera que ahir durant tota l'etapa, ha estat un dels corredors més brillants. Després d'ell s'han destacat en la fugida el jove Debenne, el veterà Magne i Merviel.

L'estirada dels francesos ha produït efectes desastrosos en l'escamot de cap, que s'ha anat reduint, reduint, i així s'han format uns quants grups.

No s'han acabat els incidents. A Bercu (a 24 quilòmetres de la sortida), Maes torna a punxar.

Aquest segon incident ha produït en el destacat corredor belga el nerviosisme que és de suposar i ha fet que no enllestís el canvi del tubular amb la llestesa normal. Quan ha emprès la persecució dels fugitius, els quals corrien carretera enllà com uns espiritats perquè veien la possibilitat de prendre a Maes el jersei groc, els francesos eren ja molt lluny.

Per Rumegies (a 32 quilòmetres de la sortida), enmig d'una gran gernació que ha acudit a aplaudir els corredors, han passat primer els francesos fugitius amb Merviel al cap. A trenta segons ha passat Lapebie sol. Un xic després els italians, els quals van també retardats i esmaperduts. A quatre minuts i quinze segons, passa Romain Maes. De Caluwé, el qual es ressent de l'esforç fet ahir, passa a set minuts dels primers. El francès Archambaud, el qual ha caigut i ha sofert una rebentada, ha passat amb gairebé un quart de retard.

La lluita ha seguit emocionant. Es pot ben dir que hi havia ganes de lluitar. Les estirades eren freqüents per part dels francesos.

Així s'ha arribat a Valenciennes, a 53 quilòmetres de la sortida.

Per Valencianne passen els corredors a un quart i cinc minuts de dues per aquest ordre:

Primer, Thietard, turista-routier.

A dos minuts, l'individual italià Gestri i quinze més, entre ells l'espanyol Trueba.

A 3 minuts, un altre grup en el qual hi havia els espanyols Bachero i Ezquerra.

A quatre minuts, Aerts, Camusso i altres.

A cinc minuts i vint segons, Romain Maes i Bertoni.

A sis minuts, Bergamaschi.

Després de Valenciennes continuen les estirades i les persecucions. Thietard no ha pogut resistir l'empenta dels primers moments i ha arribat un moment que s'ha vist atrapat per un escamot de cinc homes que havien estat els herois de la persecució. Eren els francesos Magne, Pelissier, Merviel i Debenne i l'espanyol Vicenç Trueba.

Un minut darrera d'aquests anaven Bachero, Ezquerra i altres. Romain Maes, el qual havia ja deixat Bertoni i anava amb Garnier i Vervaecke, portava quatre minuts i quaranta-cinc minuts de retard.

Poc abans de Mauvege, a 86 quilòmetres de la sortida, els francesos Pelissier i Merviel han punxat. Això ha donat més alicient encara a la lluita.

Per Mauveuge han passat a les dues i tres minuts cinc homes: Magne, Debenne, Trueba, Fontenay i Love.

A vint-i-set segons ha passat Charles Pelissier.

A dos minuts, Gestri, Bachero, Ezquerra.

A onze minuts, Martano, Camusso i Romain Maes.

Després Leducq, Speicher i Vietto.

I en darreres posicions, el francès Archambaud.

La lluita, que fins ara ha estat formidable, i en la qual, a més de Pelissier i Maes, s'ha distingit «la puça de Torrelavega», ha començat a fer alentir els davanters quan es portaven ja més de 100 quilòmetres de marxa.

L'esgotament dels homes de l'escamot de cap era una cosa inevitable. Han fet un esforç impressionant. Els francesos, Pelissier especialment, tenien un objectiu únic: arrabassar el jersei groc al belga Romain Maes.

Els endarrerits han fet una persecució senzillament formidable. Romain Maes ha lluitat aferrissadament. Amb ell anaven Speicher, Bergamaschi i Camusso.

De mica en mica s'han acostat els uns als altres i sense cap més incident s'ha arribat a uns vuit quilòmetres de Charleville.

Entre Le Trembloix i Rimogne s'ha arribat a formar un escamot que ja no s'ha desfet més.

Aquests corredors s'han disputat l'arribada a l'esprint.

CLASSIFICACIO DE LA SEGONA ETAPA

La classificació de l'etapa fou establerta com segueix:

1. Charles Pellissier, 5 h. 32 m. 18 s.
2. Speicher, mateix temps.
3. Bergamaschi, id.
4. Danneels, id.
5. De Calluwé, id.
6. Debenne, id.
7. Merviel, id.
8. Bertoni, id.
9. Camusso, id.
10. Ex-equo: Antonin Magne, VICENÇ TRUEBA, Romain Maes, Sylver Maes, Bernard, Gestri, Dignef, Vietto, Moineau i Garnier.

Segueixen, a poca distància, diversos grups petits.

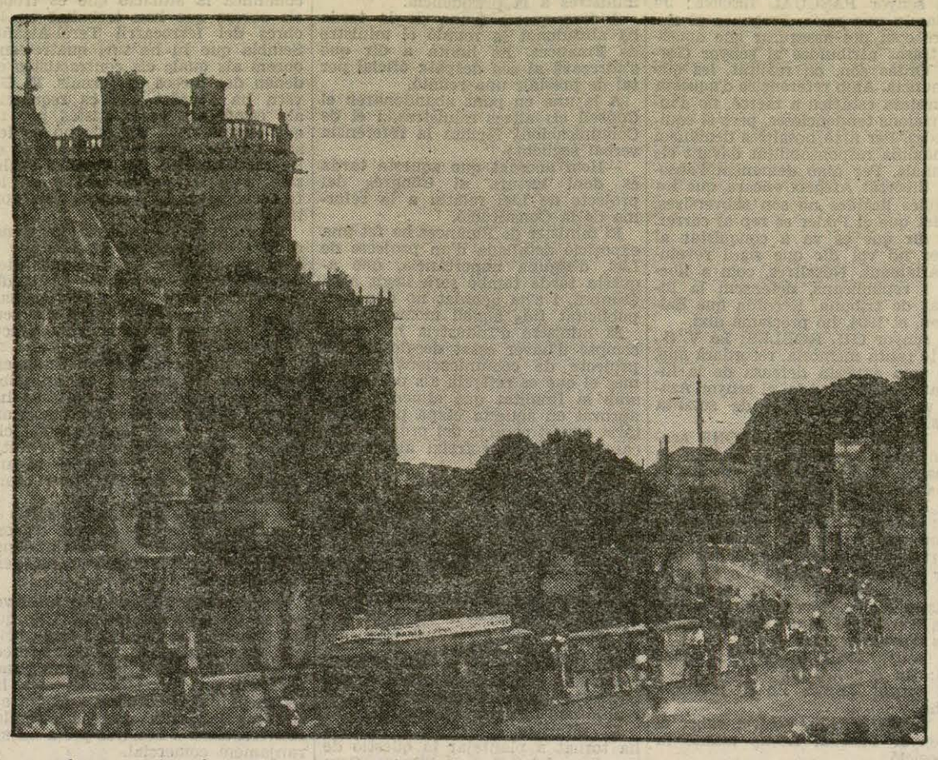

Els corredors, poc després de la seva sortida de París, passant per davant del palau de Saint Germain (Foto I. P. A.)

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Romain Maes, 12 h. 53 m. 53 s.
2. Charles Pellissier, a 1 m. 46 s. (primer individual).
3. De Calluwé, a 2 m. 31 s.
4. Antonin Magne, a 3 m. 16 s.
5. Georges Speicher, a 4 m. 58 s.
6. Syver Maes, a 5 m. 43 s.
7. Merviel, id.
8. Bernard, id.
9. Le Greves, a 7 m. 48 s.
10. Gestri, a 7 m. 48 s.
11. Cloarec, id.
12. Garnier, a 8 m. 10 s.
13. Lowie, a 8 m. 30 s.
14. Debenne, a 8 m. 52 s.
15. Bergamaschi, id.

CLASSIFICACIO PER NACIONS

1. Bèlgica, en 38 h. 49 m. 53 s.
2. França, 38 h. 55 m. 36 s.
3. Itàlia, 39 h. 27 m. 38 s.
4. Alemanya.
5. ESPANYA.

LA DESVENTURA D'ELYS

Lille, 5. — La desesperació de Ciprià Elys no va tenir límit en saber que degut al seu retràs en arribar a Lille després d'haver-se tancat el control, equivalia la seva eliminació de la cursa. Elys prorava amb gran desconsol i lamentava el seu desgraciat accident, que per cert s'ha rebut una versió molt diferent de la que fou primerament coneguda. En efecte, s'havia dit que Elys va sofrir una caiguda violenta... No, Elys, no va caure, fou envestit per un vehicle que seguia la cursa, el qual el llençà violentment contra la cuneta on quedà extès i sense sentits el corredor espanyol. Immediatament es va acudir en auxili de Ciprià i la primera impressió fou pessimista perquè sofria una formidable conmoció i un gran esquinç al colze. Tant fou així que tardà prop de 30 minuts en recobrar el coneixement. Afortunadament es reposà aviat i es llançà animosament carretera avant i encara que amb dues hores de retràs, aconseguí arribar a Lille. Per a això, va tenir de fer, aquest valerós corredor, tot el recorregut completament sol, i així d'aquesta manera prop de 200 quilòmetres que són els que hi han entre Pontoise (lloc de l'accident) i Lille.

COMENTARI DE LA SEGONA ETAPA

Charleville, 5. — El líder de la Volta Romain Maes, ha estat avui perseguit per la mala sort. Només caldrà dir que durant els 32 primers quilòmetres de carrera ha arribat a rebentar els neumàtics fins a tres vegades. Es interessantíssim posar de manifest la magnífica labor de l'equip realitzada pels companys de Romain Maes, que sacrificant el seu lluïment personal, varen esperar el «maillot groc» i el «portaren» de nou al grup davanter.

Charles Pellissier ha confirmat plenament l'opinió que ahir es formà d'ell sobre la seva magnífica forma actual que permet considerar-lo un dels favorits. Pellissier ha estat també avui el millor home de l'equip francès i un dels millors de tots els participants.

L'etapa ha estat pròdiga en accidents de neumàtics i caigudes, provocades pel típic empedrat de les carreteres del nord. Entre les víctimes a remarcar Archambaud que ha arribat a rebentar fins sis neumàtics. Els espanyols també han estat molt castigats per aquesta plaga.

Cal remarcar la formidable ofensiva de Magne i Pellissier quan «rebentaren» els belgues.

L'italià Giuseppe Martano ha caigut a Valenciennes i ha abandonat la cursa. Poc després ha abandonat per fatiga l'italià Cipriani. Aquests dos homes de l'equip nacional d'Itàlia han estat substituïts pels individuals Morelli i Teani.

Com que a més dels dos italians han abandonat dos «turistes» seguidors, ha narribat a Charleville 85 dels 93 corredors que varen sortir ahir de París.

Es interessant posar de relleu el desastre que també avui s'ha registrat entre els homes de reconeguda classe. Per exemple, el belga Jean Aerts ha arribat a Charleville amb un retràs de 31 minuts i 21 segon. El seu company d'equip Hardiquest, amb 34 m., 48 s. El francès Maurice Archambaud, amb 42 m., 57 s., i Roger Lapebie amb 43 m., 19 s.

Vicenç Trueba ha acomplert la promesa que féu als periodistes espanyols anunciant-los-hi que no volia esperar les zones muntanyoses per a donar senyals de vida, sinó que ja es manifestaria en el pla. Trueba ha respost a les seves pròpies esperances i durant tota l'etapa ha realitzat una labor meritíssima en un constant frec a frec amb els líders ,als quals ha superat en moltes ocasions, per la seva gran regularitat en marxar en el grup davanter. Es pot dir que avui Trueba s'ha manifestat com un fantàstic corredor de pla.

Una temperatura ideal
Una organització perfecta
Un públic selecte

3 factors fins ara inigualats

DONEN FAMA, POPULARITAT I RENOM

KENNEL CLUB

LES MILLORS I MES COMPETIDES CURSES

AVUI I DEMA, TARDA I NIT I TOTES LES NITS

Servei de taxis collectiu des de la Pl. de Catalunya i Pl. d'Espanya

GENERAL: 1 pesseta PREFERENCIA: 2 pessetes

FUTBOL

Els equips per al Barcelona-Irun de demà, a Les Corts

Ens han anunciat els equips del «Barcelona» i de l'«Irún» que demà a la tarda clausuraran la present temporada esportiva del camp de Les Corts. Estaran integrats de la següent manera:

«Irún»: Emery, Lerchundi, Mancisidor, Linazasora, Arana, Querejeta, Shanti, Chipia, Zulaica, Estomba i Sànchez Arana. Es desplacen, a més, Eguía i Zabala.

«Barcelona»: Nogués, Rafa, Arana, Sales, Franco, Bardina, Vantolrà, Morera, Escolà, Fernàndez i Munlloc.

Aquest partit començarà a dos quarts de sis. A dos quarts de quatre jugaran un preliminar els reserves del «Barcelona» i del «Sabadell». L'equip blau-grana per a aquest partit estarà format per Pauné, Babot, Aubac, Prat, Giménez, Peiró, Saurina, Pasqual, García, Sol i Romeu.

EL CINQUE CONGRES INTERNACIONAL D'ALPINISME

Avui, dissabte, els congressistes invitats pel Centre Excursionista de Catalunya efectuaran l'anunciada excursió a Montserrat per tal de conèixer la muntanya més típica de Catalunya. L'excursió serà feta en autocar i s'efectuarà el tomb complet a la muntanya i l'ascensió als cims més enlairats.

A les 10 de la nit, els congressistes assistiran a la sessió de projeccions de films documentals dels millors paisatges de Catalunya. La Secció de Cinema del Centre ha volgut organitzar-la com a contribució als actes del present Congrés d'Alpinisme.

Demà, a les deu del matí, tindrà lloc a la Generalitat, sota la presidència de les autoritats, la sessió plena que clourà les tasques del Congrés, i a les nou de la nit, al Casino de Sant Sebastià, hom celebrarà el banquet oficial ofert a les Delegacions que han participat al Congrés. Els excursionistes i socis del Centre que hi vulguin concórrer poden des d'ara inscriure's a la Secretaria del Congrés.

Calsotets Hilbert

lo més pràctic i nou

Manufactures P. Marfull. Barcelona

TENIS

EL TORNEIG INTERNACIONAL DE WIMBLEDON

Wood i Maier han estat eliminats pels americans Budge i Mako

Wimbledon, 5. — En un partit corresponent a l'especialitat de dobles cavallers del torneig internacional de tenis, la parella integrada pels americans Budge i Mako ha eliminat la formada pel ianqui Wood i el campió espanyol Enric Maier.

Sota l'estat de guerra

DE LA DETENCIO DEL SENYOR VELILLA

El jutge militar comandant senyor Josep Urrútia, que instrueix diligències amb motiu de la detenció del lletrat senyor Velilla i del seu passant, estigué ahir al matí a la presó cel·lular, on celebrà diversos acaraments.

Segons ens han manifestat a l'Auditoria, els secretaris de causa que, amb aquest motiu, han estat detinguts, són un brigada i un sergent, secretaris del jutge senyor Bibiano, els quals han ingressat a presons militars.

XII FESTA D'INFANTS I DE FLORS

Demà, diumenge, dia 7 de juliol, a les cinc de la tarda, al Parc de Montjuïc i a profit de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, amb els Jocs d'aigua i de llum, se celebrarà aquesta festa.

PROGRAMA

I. Cobla Catalunya: "Camprodon" (sardana), Manén. — II. Esbart Folklore de Catalunya, direcció, Josep Saldívar: "El Ballet de Folgaroles", Folgaroles; "El contrapàs", Sant Genís de Palafolls; "El ball de la Cerdanya", Alp; "La bolangera", Solsona. — III. Cobla Catalunya: "Ball Penedès", Saderra. — IV. Presentació de la troupe d'excèntrics i acròbates musicals "Pepis". — V. Cobla Catalunya: "Sóc de Gràcia", Tarrides. — VI. Secció Infantil de l'Ateneu de Sarrià, directora, Isabel Guixà. Cançons amb gestos: "Au, anem cap a la fira", "El joc de l'ombrella", "Les calces del Jan", "El joc de les bombes", "El general Bum-Bum" totes de Llongueres. — VII. L'illusionista Ironi executarà el següent programa: a) Misteri o realitat; b) L'alegria de la mainada; c) Fantasia de moda i color; d) El que sembla i el que és; e) Les flors improvisades; f) Misteri d'Orient; g) L'aigua és un gran element. — VIII. Sec. Infantil de l'Ateneu de Sarrià, direcció, Isabel Guixà. Danses: "Gavotte", i "Gigue", Bach; "Vals", Schubert; "Primavera", Mendelssohn. — IX. Esbart Folklore de Catalunya, direcció, Josep Saldívar: "El ball de les gitanes", Vallès. — X. cap-grossos, Focs japonesos.

Les fonts lluminoses funcionaran cap al tard.

Els infants seran obsequiats amb flors, llaminadures i números per al sorteig de joguines i objectes.

Entrada única: Una pesseta. Cotxes: Entrada gratuita.

Els infants que vagin acompanyats de llurs familiars, tindran entrada gratuita.

La Comissió es reserva el dret d'alterar l'ordre del programa.

L'ORDRE PUBLIC

ESCORCOLLS DOMICILIARIS

La matinada passada la policia ha efectuat diversos registres domiciliaris per ordre de l'autoritat militar. Practicà una detenció.

Segons sembla, es tracta d'un atracador afiliat a la F. A. I. Ha ingressat als calabossos de la Direcció de policia, rigorosament incomunicat.

Segons sembla, el dia anterior la policia perseguia el detingut el qual anava en un automòbil, des d'on es feren dispars contra la força pública, que el perseguí des de Sant Gervasi fins a Sant Andreu.

SUBDITA ITALIANA EXPULSADA

Ha estat expulsada per indesitjable la súbdita italiana Dina Demetrio, la qual entrà clandestinament a Espanya.

NEVERES

Iugoslàvia i Alemanya a través de la seva música i dels seus músics

Per a avui, dissabte, a les 20'15 hores, i demà, diumenge, a les 20'30, Ràdio Barcelona donarà als seus oients dues importants retransmissions des de Iugoslàvia i Alemanya, respectivament.

En el concert nacional de música iugoslava a càrrec de l'Orquestra de la Guàrdia Reial, sota la direcció de Dragoutine Pokorny i transmès a la primera emissora de Catalunya per Ràdio Belgrad, s'interpretaran obres dels mestres iugoslaus Jenko, Krstitx i Stoyanovitx, d'aquest darrer el seu poema simfònic «Sava».

El concert de demà, diumenge, anirà a càrrec de l'Orquestra Simfònica de Leipzic, sota la direcció de Hans Weisbach, que interpretarà la Simfonia en «la» major, de Mozart, coneguda també amb el sobrenom de «Júpiter». Aquesta transmissió és organitzada per la prestigiosa entitat radiofònica de l'Estat alemany: la Reichs-Rundfunk-Gesellschaft.

No cal dir que aquestes retransmissions internacionals posen en un alt nivell la radiodifusió catalana.

Canòdrom Guinardó

(Darrera l'Hospital de Sant Pau)

Avui, tarda i nit

CURSES DE LLEBRERS

Al Canòdrom de millor visualitat

TEMPORADA DE BANYS

La piscina oberta al públic tots els dies de vuit del matí a les tres de la matinada

A les cinc, te dansant. A la nit àpats a l'americana, amenitzats per l'orquestra americana

"CLARENCE NEMYR"

i per la

"REGUAN'S JAZZ"

Entrada general, 0'50

Entrada al recinte i preferència, 1 pesseta

Mitjans de comunicació: Autobusos Roca, servei especial des del carrer de Pelayo; Autobusos Lesseps-Horta; Tramvia d'Horta: Servei collectiu de taxis des de la Plaça de Catalunya, a 0'60

Compañía Barcelonesa de Electricidad

En el seu constant desig de donar les majors facilitats als seus abonats i al públic en general, obrirà pròximament una OFICINA DE CONTRACTACIO a CORNELLÀ DE LLOBREGAT, carrer Rubió i Ors, núm. 111, des de la qual podran ésser atesos els abonats d'aquesta població així com els dels pobles veïns PRAT DE LLOBREGAT, ESPLUGUES I SANT JUST DESVERN

Catalanista i republicà: el teu diari és LA HUMANITAT

TERRES DE LLENGUA CATALANA

TARRAGONA

NOVES LOCALS

Ha estat entre nosaltres amb motiu de fer el reportatge corresponent als presos que estan empresonats al Pretori d'August, el nostre company redactor de LA HUMANITAT, Joaquim Vilà.

— La Junta directiva del Sindicat d'Iniciativa ja ha fet públic el programa de la projectada Exposició Nacional de Turisme per a l'any 1936.

Sembla que el propòsit és de celebrar aquesta exposició durant les festes de juny i per a donar més relleu a les festes, hom té la seguretat que per aquella data es podrà inaugurar el monument a August César ofert pel Govern italià a Tarragona.

Com que es vol donar gran envergadura a l'organització d'aquesta Exposició de Turisme, es pensa sollicitar l'ajut del Govern de la República, del de la Generalitat i de l'Ajuntament.

— Aquest conte xinès de la fàbrica del gas, té totes les característiques d'aquell altre conte dels tramvies de Reus a Tarragona dels quals una poderosa companyia de ferrocarrils tenia la concessió i que tot sovint donava notes de la proximitat del començament dels treballs. Amb tot i això, els tarragonins esperaren més de 50 anys i encara esperem el comença de les obres.

— Per tal de celebrar el feliç termini del curs inaugural de l'Escola de Pintura i Escultura de la Generalitat a Tarragona, els deixebles i professors d'aquell centre de cultura faran una excursió a Barcelona i Sitges, per tal de visitar els museus barcelonins i el Cau Ferrat rossinyolenc de Sitges.

GIRONA

INFORMACIO LOCAL

Al mas Benet, del terme municipal de Boadella, i propietat de Miquel Agulló i Massanet, es cremaren tres garberes de civada valorades en 350 pessetes. L'incendi es creu que és intencionat. La Guàrdia civil cerca els autors del fet.

— El flequer de Girona Pere Fornells i Bonet ha denunciat que abans d'ahir, una filleta seva, de deu anys d'edat, va llançar a les escombraries, sense donar-se'n compte, de quatre-centes a cinc-centes pessetes en bitllets de Banc.

Les gestions fetes per tal de recuperar aquests diners han resultat infructuoses. L'escombriaire diu que no observà res. La denúncia ha passat al Jutjat municipal.

— Per infracció al Codi de circulació han estat denunciats Josep Noguer i Culubret, vei de Girona; Lluís Savor i Bertran, de Roses, i Joan Sayó i Cardoner, de Figueres.

— Com a incurs en la Llei de Ganduls ha estat detingut Joan Ferrer i Sans, de vint-i-nou anys, soltER, natural de Malgrat, el qual ha passat a disposició de la Comissaria d'Investigació i Vigilància.

— Diumenge vinent, a les deu del vespre, se celebrarà, a la Piscina Municipal, un magnífic festival nàutic entre el Club Natació Girona i el Club Natació Atlètic de Barcelona. Aquest festival estarà dedicat a l'excellent nedador gironí Josep Plaja, amb motiu d'haver guanyat el campionat de Catalunya dels 100 metres, estil lliure.

— Demà, dissabte, a les set de la tarda, tindrà lloc, a l'Escola Municipal de Belles Arts, de Girona, l'acte públic de clausura de l'Exposició dels treballs realitzats pels alumnes que assisteixen a l'esmentada Escola durant el curs 1934-35, així com el repartiment de premis i diplomes als que se n'han fet mereixedors per la seva aplicació i bon comportament.

MANRESA

POLITICA MUNICIPAL :: EL TEMPORAL D'AHIR

Des de fa una temporada, sembla que alguns comerciants d'aquesta ciutat senten fortament els efectes de la crisi; això fa que es preocupin de cercar la solució dels seus problemes econòmics emprant els mitjans que siguin. Però fins ara els únics que tenen l'esdevenidor més clar són els que estan ben relacionats amb els governants del nostre Ajuntament. Els gestors s'han fet càrrec que el Municipi té uns certs deures de tutelatge envers els ciutadans, i si aquests són comerciants, encara més, puix que si ells ajuden, amb els impostos que paguen, al sosteniment del Pressupost, és molt lògic que aquest els ajudi una mica a ells.

En conseqüència, ara hem vist sense gaire estranyesa, com ha estat acomiadat el conserge del Laboratori Municipal, i en el seu lloc ha estat posat un senyor que fa molts anys que té establerta una botiga d'olis i sabons. Aquest senyor és de la Lliga.

Els radicals no podien pas quedar enrera i per això el regidor senyor Quinquer ha inventat el càrrec d'inspector de Consums, amb el qual ha afavorit el seu germà. Ningú no ha sabut comprendre la utilitat d'aquest nou càrrec i per això males llengües asseguren que podrà exercir-lo des de la seva botiga de boter situada molt prop del local on hi ha les oficines centrals de Recaptació de Consums.

— Ahir, de les vuit a les deu del vespre, va descarregar un fort temporal d'aigua.

A conseqüència del temporal van caure diversos llamps, sense que es produís cap desgràcia. Únicament arran d'una avaria en una línia elèctrica la ciutat va restar més d'una hora a les fosques.

També, a causa de la humitat, va ensulciar-se un mur de contenció de terres del pati de jocs del Grup Escolar Renaixença.

TERRASSA

NOTES DIVERSES

Ha acabat la Festa major. Altra vegada el ritme normal del treball ha estat reemprès sense que hom hagi de deplorar el més lleu incident en els actes celebrats, en els quals ha regnat una sana alegria i una pau octaviana.

I fins perquè aquesta pau sigui un fet i marqui un viarany a seguir, sembla que entre el conglomerat heterogeni —almenys de nom— que regeix els destins municipals egarencs d'acord amb els nomenaments piquiponians, també hom n'ha foragitat les males cares i diferències més o menys fonamentals o convencionals per tal de donar pas a una era de tranquillitat gestorial.

I tanmateix, hom troba que han fet una gran cosa, ja que si algú, especialitzat en la matèria, emprengués la tasca que suposa l'anàlisi dels elements formatoris de la Municipalitat gestora egarenca, arribaria a la conclusió que no existeix l'heterogeneïtat, sinó que són elements amb particules diferencials, però en tan ínfima quantitat i qualitat, que no suposa el més lleu obstacle per a l'acoblament de la massa i obtenir-ne un producte absolutament homogeni.

La qual cosa sempre és un avantatge per a segons qui.

— Durant els dies de la Festa major, una enorme multitud ha envaït el saló d'espectacles de la "Casa del Poble", com també el café, amb l'entusiasme de sempre.

Mentre que altres entitats, emparades per les circumstàncies, han intentat atreure's el poble amb festes anunciades a so de timbals, i el fracàs més sorollós ha coronat llur tasca.

El poble sap perfectament on ha d'anar per distreure's sanament. Els pescadors en aigües tèrboles sempre han produït més fàstic que altra cosa entre la multitud sensible.

— La ciutadana Miracle Peris, de 45 anys, domiciliada a la carretera de Martorell, 214, l'altre dia va eixir de casa seva mig adormida i uns individus que corrien molt després, li timaren 2.500 francs pel procediment de les "misses".

Els "vius" es feren fonedissos sense que poguessin ésser atrapats.

— El darrer dia de festa, el cap de la presó d'aquesta ciutat, senyor Josep Gascon, efectuà un dels regulars reconeixements que de tant en tant són fets als edificis similars, i es donà compte que una porta que hi ha al pati de l'esmentat edifici, presentava senyals quelcom sospitoses.

Efectivament; fet un escrupolós reconeixement, hom trobà que la porta cedia fàcilment, i que a la paret que hi ha a l'altra banda de la porta, ja que dóna pas a una escala, hi havia estat practicat un forat, pel qual podia passar-hi un home sense cap dificultat.

Immediatament foren preses mesures per tal d'evitar una ràpida fugida, i la brigada municipal d'obres, arranjà els desperfectes.

Es gairebé segur que, de no ésser descobert, aquell mateix dia la presó hauria estat desallotjada per complet.

— Mentre el ciutadà Marc Sallarès, de 59 anys, amb domicili al carrer de Pi i Margall, 192, es dirigia a casa seva, un jove, que anava acompanyat d'una noia aproximadament de la seva mateixa edat, se situà al costat i agafant-lo per les solapes de l'americana li espetà aquesta paraula: "Escolteu!"

En Sallarès, creient que podia ésser víctima d'un atracament, donà una forta estrebada i, ajupint-se procura fugir, però ràpidament sonà un tret que el ferí al cap.

Immediatament, la parella desaparegué, i uns vianants recolliren el ferit i el traslladaren al Dispensari on fou guarit de primera intenció.

Segons sembla, la ferida no és greu. Ningú no sap qui pot ésser l'autor, ni qui era la noia que l'acompanyava. A descobrir el misteri encamina els treballs la policia.

— Ha estat clausurat el bar-dancing "Els Caus", per haver-s'hi comès actes atemptatoris a la moral pública.

*

REUS

NOVES LOCALS

Dintre pocs dies apareixerà el Butlletí extraordinari del Reus Deportiu, dedicat totalment a la commemoració del 25 aniversari de la fundació de la nostra primera entitat esportiva.

— Ha estat a Reus el nostre amic i destacat periodista de LA HUMANITAT Joaquim Vilà.

— Durant el proppassat mes de juny han freqüentat el Monestir de Poblet 5.869 visitants.

— Varen romandre a la nostra ciutat 80 excursionistes escolars de Sant Martí de Sarroca, acompanyats de llurs professors.

— Ens assabenta la Germandat de Xofers de Reus que el dia 10 del corrent celebrarà la seva festa. Ultra la benedicció de vehicles a Misericòrdia i la Rua pels principals carrers de la ciutat, que finalitzarà amb un Vermut de germanor, hi haurà l'acostumada excursió a obsequi dels nens i nenes de l'Internat Municipal i una audició de sardanes a la plça de Prim. A la nit, al Teatre Bartrina, se celebrarà un ball de gala.

— S'estan activant els treballs preparatius del festival hípic que portarà a terme el Reus Deportiu i el benefici que s'obtingui serà destinat a bastir unes tribunes al camp de futbol.

— D'un camió carregat d'avellanes, sense donar-sen compte el conductor, caigué un sac ple de gra, el qual ha quedat dipositat al Policlínic Municipal a disposició del qui acrediti ésser-ne propietari.

SANT HIPOLIT DE VOLTREGA

NOTICIES LOCALS

Convé que tots els ciutadans, principalment els obrers, que, davant l'atac comès a la beneficència, sense distinció ni miraments de cap classe, prestem el nostre ajut a la bella Institució.

Quantes llars obreres podríem detallar que, després d'una llarga malaltia es troben en plena misèria, degut al seu estat precari i econòmic.

Cal ajuntar el nostre esforç amb les persones que avui dirigeixen tan digna Institució.

— El passat diumenge es traslladà a Sant Pere de Torelló el Voltregà Futbol, per tal de jugar un partit del campionat Copa Amateur.

Tal com era d'esperar, guanyà el Voltregà per 2 a 1.

Per tant, segueix éssent líder absolut del grup G, pel fet de restar imbatut el cercle local.

GRANOLLERS

L'AJUNTAMENT GOVERNATIU

Dilluns passat, dia 1, va quedar constituït l'Ajuntament, de nomenament governatiu. Foren elegits: alcalde, Artur Gaset Duran; Departament de Foment, Joan Mauri Bertran; Cultura, Ramon Planas Gispert; Hisenda, Just Fernàndez Marcos; Governació, Antoni Santaeugenia Torrents; regidors, Antoni Dorsa, Josep Ventura, Frederic Riera, Jaume Torrents, Josep Boter i Josep Ribes i Vicenç Ramoneda.

No es presentaren, ni han fet renuncia de llurs càrrecs, els representants de Lliga Catalana, senyors Francesc Vila, Pere Pineda, Joan Pons, Joan Cadafalch, Ramon Raich, i Lluís Icars, els quals nomenaments vingueren publicats al "Butlletí Oficial" de la Generalitat.

Segons sembla, aquesta abstenció no la motiva cap qüestió de principis, sinó senzillament, el fet que Lliga Catalana tenia demanats set llocs de regidors i els nomenaments han estat únicament de sis.

— Al Café Comercial-Bar, va inaugurar-se la pista de patinar, amb l'assistència de nombrosa concurrència, que celebra ostensiblement aquesta innovació, que tan ha plagut al jovent.

La inauguració es féu la revetlla de Sant Pere, i fou amenitzada per l'orquestrina "Mickeys Jazz", amb un lluïdíssim ball.

¿Voleu vestir amb elegància i amb pocs diners? Aneu a

CASA BASTIDA

Passeig de Gràcia, 18

Gran Basar de Sastreria Sistema Nord Americà

Els nostres preus sempre responen a la mateixa idealitat i és facilitar la màxima elegància i la màxima Barator, amb els següents articles: Vestits, Pantalons, Camises, Pijames, Calçotets, Bates, Batins, Camisetes, Mitjons i Corbates

Alguns dels nostres preus:

VESTITS, a 20, 40, 50 i 60 ptes.
PANTALONS, a 5, 6, 8, 10 i 12 ptes.
CAMISES, a 5, 6, 8, i de seda a 13'50 ptes.
PIJAMES, a 6, 8, 10 i 12 ptes.

Si l'elegància ha estat altres temps un privilegi, la CASA BASTIDA amb aquests preus la fa accessible a tothom.

Encara que estem situats al Passeig de Gràcia, som la Sastreria i Camiseria més econòmica de Barcelona.

Tenim una secció ultra-ràpida en la qual podem confeccionar tota mena de vestits en quatre hores, amb un petit augment dels preus de vestits fets, com també tenim una secció per fer vestits a mida amb tot luxe de 100 a 150 ptes.

Obsequiem els nostres clients amb segells d'estalvi de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i altres presents en proporció a l'import de la compra.

NOTA: Els que de fora vulguin servir-se de la nostra casa poden escriure, adjuntant 0'50 pessetes en segells, i rebran figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides, amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels cinc dies.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Auto-Escola
L'AS DE L'AUTOMOBILISME
Fundada l'any 1912

Preu únic: Per 115 ptes. Ensenyança completa i teòrica de Conducció, Reglament, Mecànica i tots els Documents amb TITOL garantit. LA UNICA que en vuit dies prepara els alumnes per a examinar-se de primera classe i primera especial.
CANVIS DE CARNETS — TITOLS DE TOTES CLASSES
La més ràpida i barata de totes CORTS, 412 Consulteu oficines

CLINICA GALLEGO — VIES URINARIES
Carrer Nou de la Rambla, 18 — PELL · SANG · VENERI · PROSTATA · MATRIU · IMPOTENCIA · DIATERMIA — Director: Dr. Riu Porta —
Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1

Camiseria - Corbateria
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
VESTITS BANY :: BARNUSSOS
CAMISES PLATJA :: Camisa RAGLAN (Patentada) : Mitges FERRO de garantia
PREUS BARATISSIMS

HERNIATS (Trencats)
Les vostres hèrnies estan sempre en constant perill si no són ben retingudes. Els aparells que fabrica el tècnic i especialista PERE SIMON us donaran el màxim de garantia, i són, al mateix temps, els més econòmics. Preus: 6, 10, 15, 20, 25, 30, 40 i 50 pessetes

EL REGULADOR
(Casa fundada el 1890) Carme, 51. Tel. 12743. Barcelona

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS · BINOCLES · CINEMES
PEL·LICULES · PATHE BABY · MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES · DISCOS, etc.
RELLOTGES · OBJECTES DE PLATA
JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237
BARCELONA

Ybarra y C.ª, S. en C.
Línies regulars de grans vapors per als destins que es detallen

SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Corunya, Musel, Santander i Bilbao.
Alternant-se les escales de:
Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes
Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO
cada dues setmanes
Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaroç, València, Culiera, Alacant, Cartagena, Agulias, Almeria, Melilla, Motril, Málaga, Ceuta, Càdiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcia, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes

SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Sète i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al Tinglado de la Companyia Moll del Rebaix
Telèfon 13585

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA
per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies
Cap a SANTOS, MONTEVIDEO i BUENOS AIRES sortirà el dia 2 juliol del 1935, la magnífica motonau

«CABO SAN ANTONIO»

que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al tinglado núm. 1 del Moll de Balears, telèfon 18274
Consignataris:
FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.
VIA LAIETANA, 7 — TELEFON 22057

COMPANIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 19 hores per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cádiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduits
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA - VILLA ALHUCEMAS - CEUTA i VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts; d'Oran els dimecres; d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres.

VENDA I CLINICA D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - Tel. 13651

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

Mudances NURIA
Dintre i fora de la ciutat - Servei acurat - Preus molt econòmics - Consulteu-nos per telèfon (n.º 32573)
CALABRIA, 2 i 4 (garatge)

LA FABRICA DE NEVERES 'GLACIAL'
VEN BARATISSIM, DIRECTE AL CONSUMIDOR. Immens assortit per a tots els usos, des dels preus més ínfims
Neveres patentades de màxima refrigeració i sense mescla de gustos i olors, a preus mòdics. Benet i Mercadé, 26 (al costat d'Estació Gràcia i Teatre Bosc)

ANUNCIS PER PARAULES
Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més ..... 0'30 »

HOSTES i PENSIONS

PENSIO CENTRICA per a fixos, tot confort. Casanova, 48, pral.

PENSIO LAIETANA tot confort modern, preus reduïts per a fixos. Via Laietana, 29 - Plaça Berenguer, 2.

SRA. SOLA cedeix habitació a 2 companys, amb pensió o sense, tracte familiar. Tamarit, 82, pral. 3ra.

PENSIO FAMILIAR - Menjars casolans, habit. totes balcó carrer, bany. Tot estar, 7 ptes. Menjar sol, 5 ptes. Unió, 9, 1er. 2na. Tel. 10477 (junt Rambles).

SENYORA sola, desitja un o dos joves, dormir i rentar, molt econòmic. Raó: Badal, 95, 2on. 1ra. (Bants).

PENSIO de 6 a 9 ptes., fixos, des de 150 ptes. tot confort. Pl. Magdà, 18, pral.

PENSIO PARTICULAR, confort. Pl. Trilla, 4 2on.

30 $ t. estar, b., dutxa, tel., b. menjar. Borrell, 146, 1er. 2na.

MENJARS VEGETARIANS i de règim veg. ptes. 2'50. Pelai, 12, pral. segona.

DIVERSOS

MALALTS. Pulmons, Cor, Medicina general. Sífilis, Raigs X, Sol artificial. Dr. Lluís Guesta Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

CASTELLDEFELS. Espléndida caseta de bany, tocant al Restaurant «Mar i Sol» i lloc guarda cotxes, traspassaré per 3.500 ptes. Informes a LA HUMANITAT.

COMPTABLE, coneixedor anglès i francès i treballs d'oficina. S'ofereix tot el dia o hores. Esc. LA HUMANITAT núm. 157.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).

COBERTS a 2 i 3 ptes. 3 plats a triar tot compres. Abonaments a 25 30 ptes. setmana. Muntaner, 92. Bar.

OFERTES i DEMANDES

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1.a.

MOSSO O COBRADOR, desitja collocació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 534.

COMPTABLE, coneixedor treballs d'oficina s'ofereix tot el dia o hores. Esc. LA HUMANITAT núm. 155.

MOSSO, s'ofereix per mig dia, 40 anys, bones referències. HUMANITAT núm. 519.

MARE I FILLA, s'ofereixen per cuidar-se de despatx o bé porteria. Esc. LA HUMANITAT núm. 539.

APRENENTA per a pintar joguines. Travessia St. Antoni, 31 (G.)

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 — BARCELONA

Tots els republicans llegeixen cada dia LA HUMANITAT

Dissabte, 6 de juliol del 1935

la humanitat

Barcelona — Any IV — Número 1.049

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

La tivantor entre Itàlia i Anglaterra és cada dia major

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior	102.951'15
Un grup de ferroviaris pintors i tapissers de M. S. A. (tallers del Clot):	
J. Riera	2'—
J. Romagosa	2'—
A. Moral	1'50
A. Grau	1'—
J. Badia	1'—
F. Ugas	1'—
A. Gonzàlez	1'—
R. Rubio	1'—
J. Grau	1'—
F. Garí	1'—
P. Torres	0'50
F. Andrés	0'50
J. Ortega	0'40
J. Catasús	0'50
M. Abella	0'50
F. Gimeno	0'50
A. Oliva	0'50
H. Estallés	0'50
M. Jové	0'50
Un grup de catalans d'esquerra concurrents al «Bar Ramon»:	
Bargués	3'—
Muñoc	3'—
Comorera	1'—
Ferran	1'—
Insa	1'—
Guamis	0'50
Marcel	0'50
Joan	0'25
Gresa	1'—
Dervius	0'50
Solé	0'30
Peraire	0'50
Grup d'obrers de Sant Boi (7.ª vegada):	
Josep Puig	0'50
Eduard Petit	1'—
Vicenç X.	0'50
X. Estrada	1'—
Jaume Sospedra	0'50
Ramisa Soler	0'50
Modest Ramos	0'50
X. X.	0'25
Nuri i Josep Vilà	1'—
X. X.	0'50
Santiago Trescents	1'—
Jaume Mariné	1'—
Grup d'obrers de Sant Boi (8.ª vegada):	
Nuri i Josep Vilà	1'—
Josep Puig	0'50
Eduard Petit	1'—
Vicenç X.	0'50
Pau Vilà	0'50
M. A.	0'25
N. C.	0'50
Ramisa Soler	0'50
X. X.	0'50
J. E.	1'—
Claudi Murciano	0'25
Miquel Morera	0'50
Modest Ramos	0'50
Joan Raventós	1'—
Joan Raventós	1'—
Josepa Pinyol	1'—
Teresa Raventós	0'50
Anton Raventós	0'50
Mercè Antioso	1'—
Recollit al Camp d'Esports de Lleida:	
Josep Claramunt	5'—
Joan Florensa	5'—
Pere Sabaté	2'—
Pere Roig	5'—
Josep Florensa	5'—
Ramon Castan	2'—
X. X.	2'—
B. J.	2'—
A. Zamorano	5'—
X. X. (mensual)	10'—
Antoni Jové	3'—
R. Fíguls	5'—
Josep Vidal	5'—
Josep Sunyer	2'—
Ramon Solé	2'—
Baldomer Pasqual	5'—
Marian Abadies	2'—
Joaquim Balcells	1'—
Roc Vives	2'—
E. Guivernau	3'—
Octavi Perenya	5'—
Humbert Torres	10'—
Viella:	
Antoni Espanya Sopena	5'—
Pau Vidal Estrada	5'—
Joaquim Argenté	1'—
Nadal Escala	2'—
Salvador Saura	1'—
Ramon Perucho	1'—
Ferran Sala	0'75
Francesc Sirat	2'—
Alfons Escala	2'—
Antoni Fradera	0'50
Antoni Faure	1'—
Francesc Solé	0'50
Joan Carrasco	2'—
Joaquim Freixa	1'—
Martí Portolà	1'—
Francesc Solé	1'—
Manuel Solé	1'—
Modest Estrada	5'—
Daniel Barella	1'—
Josep Cabiró	1'—
Marian Cabiró	1'—
Joan Canyi	2'—
Francesc Anglada	5'—
Ferran Gràcia	1'—
Rafael Claveria	2'—
Antoni Flor	1'—
Antoni Caubet	1'—
Antoni Beso	1'—
Ramon Morelló	2'50
Esteve Bartau	1'—
Antoni Pujós	0'25
Antoni Claveria	1'—
Josep Sirat	1'—
Antoni Estampa	1'—
Josep Boya	5'—
Pere Vilà	2'—
Antoni Lafont	2'—
Francesc Servat	1'—
Fèlix Faure	2'—
Joaquim Solé	1'—
Antoni Baria	5'—
Florenci Rilla	1'—
Evarist Vidal	2'—
Pere Solé	2'—
Antoni Solé	0'50
Josep Solé	1'—
Joaquim Atés	2'—
Enric Lafont	0'50
Marian Faure	5'—
Joaquim Faure	1'—
Francesc Riu	1'—
Francesc Canyi	1'—
Josep Pinós	5'—
Francesc Faure	3'—
Emili Espanya	2'—
Suma i segueix	103.189'85

INCENDI A MADRID

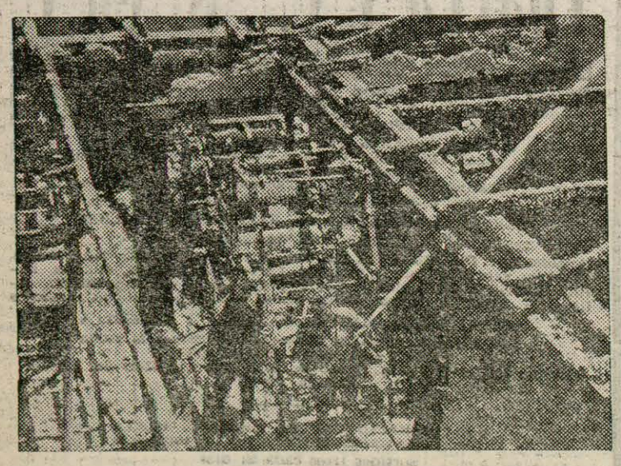

Prop de dos quarts de deu del matí del dijous, es declarà un violent incendi en una fàbrica de cotó situada al carrer Francisco de Ricci, de Madrid. Els bombers toparen amb grans dificultats per a sufocar el foc, car lluitaren amb l'escassedat d'aigua i la dificultat de mitjans per al transport del líquid. Les pèrdues es calculen en unes cent mil pessetes.

Una vista de la fàbrica sinistrada

(Express - Foto.)

L'autorització a les Companyies ferroviàries

UNES INTERESSANTS MANIFESTACIONS DEL SR. MARIAL

Madrid, 5. — Davant un grup de periodistes i diputats es comentava aquesta tarda el projecte que presenta el Govern autoritzant les Companyies de ferrocarrils per tal d'emetre bons de Tresoreria fins a la quantitat de 50 milions.

Els informadors demanaren l'opinió del diputat de l'Esquerra senyor Marial sobre aquest afer, coneixent la seva competència en matèria d'obres públiques. El senyor Marial s'expressa en els termes següents:

—El projecte actualment sotmès a discussió difereix del que fou presentat primerament, del qual s'ha segregat tot el referent a realització d'obres de millorament i adquisició de material amb la qual cosa, s'hauria aminorat l'atur forçós i només quedaria la part referent a la Tresoreria de les Companyies. En el preàmbul del propi projecte es declara que l'Estat no coneix el saldo d'un compte tan senzill com la dels serveis i impostos amb tot i el control que hauria d'existir per part de tots els organismes inspectors de l'Estat i en especial pel dels comissaris. En el cas que, com assegura el ministre d'Obres públiques, l'Estat està en deute amb les Companyies és molt just que el pagui sense que per això calgui cap llei especial El que no és just és que es lliuri una quantitat de 50 milions sense que prèviament es conegui la quantia del deute. Tal com vàreig denunciar en la meva darrera intervenció, el ministre de Treball en presentar el projecte de Llei de l'atur forçós anuncià que aquell només era un esglaó, d'una sèrie de projectes que presentaria el Govern, entre ells el referent a realització d'obres de millorament i adquisicions ferroviàries. En lloc d'aquest s'ha presentat el que es discuteix en el qual no es consigna absolutament res per tal d'alleugerir l'atur involuntari. A pesar del que afirma el senyor Salmon el projecte de l'atur forçós, consigna només la quantitat de 200 milions i no els 400 que afirmava el ministre, ja que encara que s'admetés que en virtut de l'article quart de l'esmentat projecte es realitzaran per les Corporacions locals les obres subvencionades fins el seu import màxim de 108 milions, el total mobilitzat serà només de 308 milions, però cal tenir en compte que totes aquestes atencions tenen la seva consignació en el pressupost d'Obres públiques.

La premsa anglesa acusa França d'ajudar Mussolini en les seves pretensions a l'Abissínia --- En canvi la premsa italiana diu que Anglaterra no vol que Itàlia ocupi Abissínia perquè la considera cosa pròpia --- Diu, també, que Anglaterra va acumulant material de guerra al Sudan i a l'Alt Egipte

EL RASS INVOCA ELS ESTATS UNITS I EL PACTE KELLOGG

Addis Abbeba, 5. — El Govern abissini ha lliurat avui una nota al delegat d'Afers Estrangers dels Estats Units a Abissínia, senyor Georges, en la qual es detalla cronològicament i exactament tot el conflicte italo-abissini, especialment en la seva relació amb la S. de N. i el pacte Kellogg. La nota diu que el Govern abissini està obligat ara a invocar aquest pacte per a defensar la seva independència amb armes legals.

Acaba dient que el fet que Itàlia hagi rebutjat la darrera intervenció britànica prova les seves intencions guerreres.

LA SITUACIO DEL GOVERN AMERICA ES DIFICIL

Wàshington, 5. — Als cercles polítics consideren que la crida oficial adreçada al Govern dels Estats Units per l'Emperador d'Abissínia el col·loca en una situació molt difícil.

El secretari d'Estat, senyor Hull, haurà de reflexionar molt la resposta que doni al sobirà etiòpic, ja que en el cas que respongui negativament quedaria en mal lloc la formalitat dels Estats Units, que subscribiren el Pacte Briand-Kellogg contra la guerra. Si, per altra banda, els Estats Units invoquen el Pacte de Ginebra, sorgiran greus complicacions amb Itàlia.

Als cercles ben informats consideren que la cosa més probable és que els Estats Units es limitin a anunciar que no reconeixeran la sobirania italiana sobre els territoris que Itàlia s'anexioni per la força de les armes, tal com féu en ocasió de l'acció japonesa al Manxukuo.

LA PREMSA ITALIANA DIU QUE ANGLATERRA VOL ABISSINIA PER A ELLA

Roma, 5. — La premsa italiana segueix comentant la repercussió que podria tenir el conflicte italo-abissini, especialment la suposada amenaça britànica d'adoptar acords econòmics contra Itàlia.

El «Giornale d'Italia» s'expressa en tons de gran violència i diu que el bloqueig econòmic a Itàlia «sols podria ésser aplicat per la força».

El periòdic analitza la posició adoptada per Anglaterra i, negant que obeeixi a impulsos pacifistes, asegura que es tracta de la defensa d'interessos pròpiament britànics.

Afegeix que el que vol la Gran Bretanya és que cap altre país li disputi l'acaparament del territori abissini.

El «Corriere della Sera» diu, per la seva banda, que l'energia d'Itàlia ha servit per treure a la llum un extens projecte britànic d'anexió de territoris.

ELS ITALIANS COMPREN CAVALLS A HONGRIA

Budapest, 5. — Ha arribat una comissió de veterinaris militars italians que vénen a Hongria per efectuar grans compres de cavalls destinats a les tropes italianes concentrades a l'Africa Oriental.

ELS ANGLESOS NO HAN CONSULTAT AMB NINGU

Londres, 5. — Als cercles del Foreing Office desmenten absolutament la informació publicada a la premsa estrangera, segons la qual Anglaterra s'hauria adreçat al Govern del Reich per a preguntar-li quina seria la seva actitud en el cas que arribi a esclatar el temut conflicte armat entre Itàlia i Abissínia.

En els mateixos cercles diuen sobre això que no es realitzarà cap canvi d'impressions entre Anglaterra i les altres potències sobre la qüestió italo-abissina mentre aquest problema no hagi estat examinat a fons pel Govern de París.

UN PERIODISTA ANGLES DIU QUE FRANÇA I ITALIA ESTAN D'ACORD EN RELACIO A LA QUESTIO D'ABISSINIA

Londres, 5. — El corresponsal a París del «Daily Express» transmet a aquest periòdic una interessant informació en la qual dóna per descomptat que França no es col·locarà, de cap manera, al costat dels anglesos en el litigi entre Itàlia i Abissínia, perquè es troba efectivament lligada de mans per un pacte quasi-militar que fou concertat fa poc entre el generalíssim francès Gamelin i el cap de l'Estat major italià, general Badoglio.

En els termes d'aquell conveni —segons l'esmentat corresponsal— hi ha establerta una línia de defensa franco-italiana que s'estèn des del Rin fins el Brennero.

Itàlia pot continuar les seves aspiracions militars a l'Africa Oriental, ensems que França s'encarregarà de muntar la guàrdia a Europa.

Afegeix el corresponsal que als cercles polítics francesos conceptuen el pacte militar franco-italià com un contrapès del pacte naval anglo-alemany, amb tot i que en realitat —diu el periòdic— es tracta d'una conseqüència directa de la visita de Laval a Mussolini.

El corresponsal del «Daily Express» acaba la seva interessant informació posant de relleu que França ha cedit a Itàlia el minúscul, per bé que molt estratègic, territori de Dumetrah, a l'estret de Bak-el-Mandeb, i que els italians treballen febrilment per fer d'aquelles roques situades al camí que mena a l'India, un veritable Gibraltar del Mar Roig.

LA PREMSA ANGLESA ACUSA FRANÇA DE CONVIVENCIA AMB ITALIA I D'HAVER CONCERTAT UN PACTE MILITAR SENSE CONEIXEMENT DE LONDRES

Londres, 5. — Les darreres edicions dels diaris del matí publiquen interessants detalls relatius a l'estat actual de la situació —que sembla extremadament complicada— en relació al conflicte italo-abissini.

Segons el «Daily Telegraph», el «Morning Post» i el «Daily Mail», la situació pot resumir-se així:

El Govern britànic té la intenció de complir en tot el sentit de la paraula les seves obligacions com a membre de la S. de N., sempre que les quatre potències s'encarreguin per la seva banda de complir les obligacions col·lectives, però Anglaterra no té la més petita intenció de fer el paper de policia d'Europa.

Els tres periòdics consideren que la clau de la situació és a París.

El «Daily Telegraph» considera que la dificultat principal per a la col·laboració franco-britànica, a fi de mantenir el prestigi de Ginebra, resideix en el protocol convingut en el passat mes de gener entre Laval i Mussolini per a la solució dels interessos francesos i italians al nord d'Africa. En aquell protocol França declara que, a part de la línia ferroviària de Djibuti fins a Addis Abbeba, França no posseeix cap altre interès a Abissínia. A judici del periòdic, el contingut del repetit protocol permet a Mussolini de creure que el Govern francès li deixa les mans lliures per a estendre sense limitació, a Abissínia, la zona d'influència italiana.

Prosseguint les seves interessants revelacions, el «Daily Telegraph» declara que en el transcurs del protocol de Roma Mussolini i Laval arribaren també a un pacte polític a Europa i acordaren que aquest conveni sigui completat per un protocol secret relatiu a l'ajuda militar mútua entre els dos països.

La informació segueix dient que, en virtut de l'acord militar secret entre França i Itàlia, aquest darrer país pot comptar amb l'auxili incondicional de l'exèrcit francès i posa de relleu que aquest acord és va convenir d'amagat d'Anglaterra, a la qual després s'ha acusat d'haver trencat la solidaritat anglo-italo-francesa en pactar amb Alemanya, quan la realitat és que les negociacions navals germano-angleses es van fer a la llum del dia, mentre que l'acord militar franco-italià encara és avui secret.

LA POSICIO FALSA DE FRANÇA I ELS PACTES

Londres, 5. — El conegut crític de política internacional senyor Bernon Bartlett publica un important article al «News Chronicle», en el qual, referint-se al punt de mira britànic davant el conflicte italo-etiòpic, escriu:

«La Gran Bretanya defensarà davant el senyor Laval el punt de vista que el front de Stresa no podrà trobar l'acord unànime de l'opinió pública anglesa només en el cas que vagi dirigit contra qualsevol atac, vingui d'on vingui. Si dues de les potències de Stresa permeten a la tercera de fer la guerra, quedarà ben demostrat en l'esdevenidor, en voler per exemple sortir al pas de les intencions agressives d'Alemanya, que el front de Stresa és una aliança antialemanya. França sap prou bé que l'opinió anglesa no veu les aliances amb bons ulls. França no desitja una política d'aïllament per part d'Anglaterra; però la política francesa dependrà segurament de les concessions que el senyor Laval ha fet, el passat gener, a Mussolini.

Diferents diplomàtics londinencs es neguen a creure que Itàlia hagi contret aquesta responsabilitat sense tenir la certesa que ni França ni Anglaterra no hi intervindrien. De font habitualment ben informada es sap que el senyor Laval havia fet, per escrit, la promesa de no intervenir.

Malgrat tot, és molt probable que es tracti d'una mala interpretació. El senyor Laval haurà deixat les mans lliures a Itàlia en matèria econòmica, mentre el senyor Mussolini opina que aquesta llibertat d'acció s'estén també a mesures de caràcter militar.

FRANÇA NO DEFENSARA LA POSICIO D'ANGLATERRA REFERENT A LA INTERVENCIO DE LA S. DE N., EN TAL CAS, DIUEN ELS ANGLESOS, SERIA QUESTIO DE PENSAR PER QUE SERVEIX L'ORGANISME DE GINEBRA

Londres, 5. — La premsa britànica segueix concentrant tota la seva atenció referent a les qüestions tractades en el Consell de Gabinet, en el qual sembla ésser que s'examinà com a tema principal el relatiu als perills que semblen evidents d'una guerra entre Itàlia i Abissínia, amb totes les seves conseqüències i indirectes.

A través de la lectura de la premsa es reflexa la deducció, segons sembla clara, que França oposarà grans reparaments a l'adopció de qualsevol mesura que pugui suposar tansols sigui un lleu refredament de les seves actuals excellents relacions amb Itàlia.

El periòdic «Morning Post» publica un interessant article del seu redactor diplomàtic en el qual principalment escriu:

«La idea que Anglaterra faria una crida a la Lliga de Nacions en cas d'una continuació del conflicte italo-abissini, per a obtenir la declaració d'una guerra econòmica contra Itàlia, ha provocat gran estranyesa en els círcols internacionals.

«Oficialment s'ha desmentit categòricament que s'hagi adoptat tal resolució. El Govern anglès preguntarà a França si recolzarà la Lliga de les Nacions en la seva resistència contra Itàlia. La resposta francesa serà, probablement una negativa molt neta. França ha establert un acord molt íntim amb Itàlia i no desitjaria posar aquest perill, tenint en compte la situació política a Europa».

«Es diu que França donaria el seu ajut a les proposicions anglesa estipulant que Anglaterra demostri la mateixa energia per a defensar els tractats que es refereixen a Europa que la que demostri avui amb relació a la qüestió abissina. Es diria que el Govern anglès està disposat a fer a França importants concessions en aquest terreny, i que àdhuc preconitza l'assumir noves obligacions per a sostenir el sistema col·lectiu i per a garantir la seguretat d'Europa. El pla de sancions econòmiques contra Itàlia imposa la unanimitat del Consell de la Lliga de les Nacions i el vot en blanc o l'oposició de França seria suficient per a reduir al no res aquest pla. Aquest deixarà Anglaterra completament sola, amb l'excepció, tal vegada, de la Rússia soviètica.

«A Londres i a l'estranger existeix, en general, la impressió que la proposició de sancions econòmiques no ha estat presentada solament per a refutar l'acusació segons la qual el Govern nacional no romandria fidel a la Lliga de les Nacions. No existeix altra explicació convincent ja que si realment hagués de prosseguir aquesta proposició, aquesta col·locaria més tard o més aviat a la Gran Bretanya en conflicte amb Itàlia i arrossegaria Europa i Africa a una guerra general».

Per la seva part, el «Daily Telegraph», referint-se als mateixos temes, escriu:

«El Govern britànic ha començat un nou canvi d'impressions amb París sobre la política que hauria de seguir el Consell de la Lliga de les Nacions, amb respecte a la qüestió abissina. Es faran tots els esforços possibles per tal d'arribar a conclusions definitives abans del debat de dijous a la Cambra dels Comuns. Els ministres es veuran obligats a tenir en compte diversos problemes que, en part, s'entrecreuen a saber:

Primer. — L'efecte que tindria en tot el sistema col·lectiu el fet que Itàlia porti a cap davant els ulls de la Lliga de les Nacions, el seu atac contra Abissínia.

Segon. — L'evolució futura de la política exterior d'Anglaterra que avui descansa encara, i per complet en els principis de la Ll. de N. en el fas que aquest doni mostres de la seva impotència total per a mantenir l'ordre.

Tercer. — El cas que seria reforçada la Lliga de Nacions, si, en cas d'una col·laboració plural de potències europees estigués en condicions d'actuar.

Quart. — Totes les conseqüències que tindrien aplicació de les mesures coercitives, punitives d'acord amb l'estatut de la Lliga de les Nacions en el cas que l'agressor es negués a renunciar al seu atac.

El corresponsal continua: «Si ha de realitzar-se una acció en aquest sentit ¿fins a quin punt podrien tenir resultat concret les sancions econòmiques per a obligar a una cessassió d'hostilitats? Quines forces serien necessàries per altra part i qui s'oposaria a la seva disposició en el cas que l'agressor veiés en aquestes sancions un acte de no amistat? ¿Fins a quin punt es podria permetre la Gran Bretanya concedir a una potència estrangera a la qual l'uneixen actuament amistoses relacions que acaparen un domini sobre Abissínia?».

El corresponsal a París del «Daily Telegraph» anuncia que el Secretariat General de la Lliga de Nacions arribarà a Londres la setmana entrant per tal d'entaular converses amb els cercles oficials anglesos a propòsit de la qüestió etiòpica.

ELS ITALIANS ACUSEN ELS ANGLESOS D'ACUMULAR MATERIAL DE GUERRA A LES FRONTERES D'ABISSINIA

Roma, 5. — La premsa italiana publica una sensacional informació sobre suposades mesures militars que el Govern anglès ha adoptat a l'Alt Nil i al llarg de les seves colònies del Mar Roig.

Els periòdics italians diuen que Anglaterra està construint nous camps d'aviació, edificacions i pistes al Sudan, molt prop de la frontera abissina. Afegeixen que la Gran Bretanya intenta convertir el Golf de Ababa en una base naval i aèria de primer ordre.

La «Azione Colonia», agència de premsa, publica un comunicat de Kartum, Egipte, segons el qual, un canoner britànic que durant molts anys ha estat estacionat al riu Lobat, una de les principals entrades a Abissínia del Sur, ha arribat al port de Gamela, al Mar Roig, la qual cosa s'interpreta com un senyal que Anglaterra pretén defensar Abissínia si esclatés un conflicte bèl·lic entre aquell país i Itàlia.

Focs de Bengala

NO ENS PRECIPITEM

Un dels oradors russos que han pres part activa al recent Congrés d'Intellectuals hagut a París, va dir, entre altres coses interessants, que els obrers de la U. R. S. S. que visiten els Museus de pintura moderna, solen restar perplexos davant les obres de Picasso, Matisse i altres d'aquest gènere.

Però els treballadors soviètics no fan allò que faria el noranta per cent dels nostres — si els nostres anessin als museus —, o sigui, guaitar de cua d'ull la pintura i dir amb veu no massa baixa:

—Anem, nois. Això és una m...

Per contra, els d'allà dalt, examinen atentament el quadre, per a dir:

—No acabo d'entendre això. Em caldrà tornar moltes vegades per tal de fixar-m'hi bé.

A mi em sembla magnífic que aquell que es troba davant de quelcom tangible que li és ofert com a bo per gent assabentada i no en copsa tot seguit la significació ni la vàlua, es prengui la molèstia de reflexionar abans d'emetre aquests judicis rotunds als quals tan aficionats som els meridionals. Adhuc sota el Mussolini que sega espectacularment i el Wells que declara enervant el cant dels rossinyols, pot arraulir-s'hi quelcom que mereix més que un «prompte» despectiu.

J. M. FRANCES

LES SENTENCIES DE TURON

No han arribat encara al Tribunal Suprem

Madrid, 5. — Interrogat el president del Suprem, senyor Diego Medina, pels periodistes sobre algunes notícies que publicaven els diaris d'ahir relatives als indults dels condemnats a mort pels successos de Turón, ha dit que els expedients encara no han arribat a la Sala del Suprem i per tant aquesta no se n'ha ocupat. El que jo digui fou que demà, dissabte, es reunirà la Sala de govern per a estudiar els assumptes sotmesos al seu coneixement, que no tenen excepcional importància. Si arriben els expedients dels reus de Turón, s'estudiaran, però és gairebé segur que passaran a estudi de la Sala de Vacances, la qual iniciarà les seves tasques el dia 15 del corrent.

La sort no és de qui la cerca

AVENTURES D'UNA CALAIXERA QUE TE COPS AMAGATS

Un individu que tenia una parada de trastos vells als Encants del Clot ahir, igual que altres dies, adquirí a primera hora del matí, en la subhasta que es celebra davant el subhastador oficial de l'Ajuntament, diversos efectes, entre ells una calaixera antiga.

En començar a vendre i durant tot el matí estigué oferint l'esmentada calaixera a la clientela, però sense èxit. Acabà demanant per ella deu pessetes i un comprador n'oferí vuit, i el venedor no volgué cedir-la.

Així passà el dia sense poder desempallegar-se de la calaixera, i quan ja començava a fer-se fosc encertà a passar un altre drapaire que portava un carret i s'atancà a la parada i li demanà preu.

—Deu pessetes rodones.

—El comprador regatejà i, per fi, l'adquirí.

En quedar tancat el tracte el drapaire comprador començà a obrir els calaixos per tal d'assegurar-se que estaven en bon estat. Heus ací que en obrir un secreter quedà astorat en contemplar que estava ple de monedes d'or i uns bitllets del Bano d'Anglaterra.

Aleshores vingueren els gemecs del venedor, el qual digué que no la venia i que se la quedava. El comprador s'hi oposà, allegant que era ben seva, car havia quedat tancat en ferm el tracte.

La discussió s'allargà un xic i això donà lloc al fet que es reunís públic. El venedor pensà segurament que la cosa anava malament i que no en treuria res, i aleshores proposà partir-s'ho equitativament. El tracte fou acceptat i una vegada la quantitat repartida, que era força important, els dos afortunats desaparegueren.

Uns veïns d'altres parades en donaren compte a les autoritats, les quals ordenaren que els que havien presenciat el fet passessin a la Prefectura per tal de donar les senyes dels que havien tret la rifa sense posar-hi.

Hom ignora la procedència d'aquesta cèlebre calaixera, que quedà abandonada a la parada.

Els incidents russo-japonesos

EL PRESIDENT DEL CONSELL SUPREM DE GUERRA DEL JAPÓ ACONSELLA AL GOVERN QUE NO ACCEPTI LA NOTA RUSSA

Tokio, 5. — El general Minami, President del Consell Suprem de la Guerra del Japó, ha lliurat al ministre d'Afers Estrangers, Hirota, l'informe obert per a determinar les violacions de la frontera russa allegades pel Govern dels soviets en la nota tramesa fa uns dies a Tokio. L'informe del general Minami diu que no han existit les violacions ni per part dels soldats ni pels vaixells.

El general Minami aconsella al Ministeri de l'Exterior que no accepti la nota de protesta russa perquè no està fonamentada. Hom creu que el Ministeri seguirà el Consell de Minami.

· GOVERN GENERAL ·

ENCARA LA «UNION INDUSTRIAL ALGODONERA» --- EL GESTOR D'ECONOMIA PARLA DE COORDINACIONS

El governador, interí, no va rebre ahir els periodistes. Els féu dir que no tenia res a comunicar-los.

Sembla que el senyor Pic continua amb més o menys intensitat les negociacions amb els elements interessats en la qüestió de les fàbriques de la «Unión Industrial Algodonera». Estigueren ahir a la Generalitat conferenciant amb el governador, interí el president i el gerent de l'empresa cotonera, i, després de llarga deliberació, convingueren a reunir-se de nou a les set de la tarda.

El que de moment quedà evident és que no s'han portat a terme les promeses que el senyor Pic féu el passat dijous als periodistes en ocasió de donar compte de l'estat de les negociacions. Digué el senyor Pic i Pon que tenia el propòsit de perllongar la reunió que estaven celebrant el temps que fos necessari —matí, tarda i nit— fins a trobar la solució del conflicte, que, en definitiva, és solament econòmic. Passà que el cap d'unes hores de reunió i no trobant la solució definitiva, es cansaren i acordaren suspendre les negociacions fins una altra hora, i així es ve fent. Els banquers catalans, el Banc d'Espanya i fins potser el Consell d'Administració no s'han posat d'acord, com no s'hi han posat durant els cinc mesos que dura la qüestió. Els obrers, entretant, pensen que tal vegada a la reunió de la tarda...

La comissió d'obrers de la «Unión Algodonera», que representen els 5.000 que formen la plantilla de les dotze fàbriques establertes a vuit localitats de Catalunya, estigueren ahir a la Generalitat, com hi van gairebé cada dia, esperant la solució d'empresa, autoritats i capital que permeti posar en marxa les fàbriques, després de cinc mesos de vagar.

A la secció de Treball, en aquesta mateixa edició, referim a aquest afer i a la noble posició dels obrers afectats pel conflicte.

Entretant, les autoritats podrien fer més coses que parlar-ne...

El senyor Sedó té interès a parlar amb la premsa...

Ahir fou el festor d'Economia que volia explicar coses.

Els parlà del decret creant el Consell d'Economia de la Generalitat, i digué que les pròpies entitats interessades designaran els seus representants. La Generalitat en nomenarà solament tres.

—El propòsit —afegí— com ja explico en el decret, és de cercar una major coordinació entre totes les entitats i elements econòmics de Catalunya.

Ja haureu vist —continua dient— el decret sobre la Comissió del Suro, que, més que una suspensió, és un ajornament de funcions. Té per objecte, no sols coordinar els interessos dels industrials, sinó coordinar-los amb la «Comisión Mixta del Corcho».

Hem portat a cap també la reorganització del servei forestal per tal d'establir delegacions a les comarques. De moment hi haurà la de Girona.

El Consell d'Economia podeu anunciar que funcionarà abans d'un mes.

L'Institut d'Investigacions Econòmiques ha estat reobert. Ahir es va celebrar una reunió amb els membres del Patronat, i de seguida es començarà a treure d'ací tot el que li pertanyia. L'Institut tindrà oficines segurament en un edifici de la Via Laietana. I el que es pretén, és assegurar en absolut la seva independència política.

—¿Funcionarà amb el mateix personal?

—Això ho ha de disposar el Patronat.

—¿I el director en serà el senyor Vandellós?

—Suposo que sí. Perquè la destitució només la pot fer el Patronat, i per ara, com es va demostrar ahir, el senyor Vandellós compta amb l'absoluta confiança del Patronat.

Després d'això s'acomiadà amb satisfacció dels informadors.

Els gestors són molt actius, però no se'ls reconeix la tasca

De fa un temps que els gestors de la Generalitat es barallen, materialment, per a fer-se populars i donar la sensació que fan, cada un, més feina que els altres. D'aquí la taleia que tenen a publicar moltes notes oficioses, encara que siguin únicament detallant les llistes de visites del departament respectiu.

Per això mateix, cada gestor procura recollir un nombre determinat d'afers que té en estudi o bé resolts per tal de cridar un dia els periodistes al seu despatx i fer «declaracions».

Un dia és el senyor Duran i Ventosa que aprofita una insignificància per a fer-se visitar pels repòrters. Un altre dia és Vallès i Pujals que vol explicar els traspassos d'Obres Públiques; però, davant dels periodistes, diu que és un assumpte tan intrincat que únicament ell el coneix a fons, com a tècnic. El gestor de Sanitat, aprofita el dia del seu sant per a convidar els informadors amb un «cocktail» i també fa declaracions i discursos.

Darrerament hem tingut coneixement que el conseller-gestor de Gobernació, Jover i Nonell, està molt ofès amb els periodistes degut al fet que aquests no el van a veure. Sembla que ha protestat d'aquesta indiferència de la premsa i ha recomanat als degans informadors que procurin per tots els mitjans que li donin oportunitat per a explicar coses molt sovint.

En realitat, els periodistes no tenen, pel que es veu, gens d'interès per les coses dels diferents departaments de la Generalitat. No és que siguin qüestions personals. Es que els departaments i les seves decisions i resolucions, no poden tenir interès pel públic i menys encara pel diari.

La circumstància que remarquem de «pugilat» en tre els gestors en busca de popularitat, ha provocat escenes molt divertides. El dia que un gestor-interí vol parlar amb els periodistes els preparatius es fan de bon matí. El departament en dóna coneixement a l'Oficina de Premsa, que cuida de convocar els informadors, després és un funcionari de la secretaria que va a confirmar la notícia. Més tard, l'ordenança del gestor que s'interessa que el prec no passi per alt i finalment l'ordenança del departament de periodistes que confirma la preocupació del gestor.

Tot plegat, perquè tenen per segurament que els periodistes procurin no recordar-se'n...

LA HUMANITAT escampa arreu els ideals republicans i catalanistes